NEUVOSTOLIITTO

N:o 19

1958

NUMEROSSA:

- SHOLOHOVIA TAPAAMASSA
- JUNA ILMAN KULJETTAJAA
- Asianajaja kertoo
- Dostojevskin romaanin mukaan
- Tuhat tuntia kaislamajassa
- KADZHARAN-VUOREN SALAISUUDET

KANSIKUVA: Lentokoneita TU-104 kootaan liukupohjalla.
Valok. S. Kropivnitski.

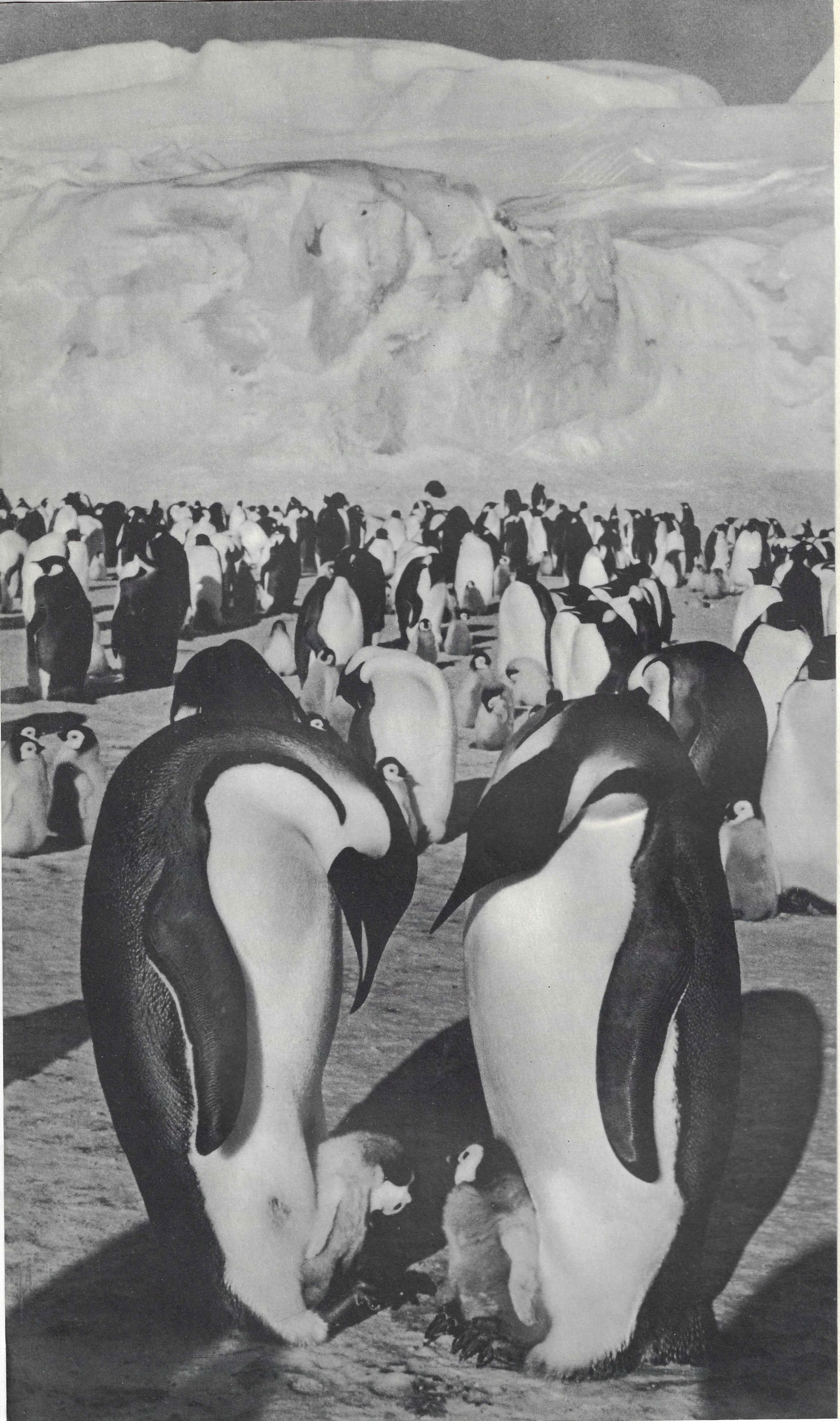

KUUDENNELLA MANTEREELLA

Kirj. Neuvostoliiton tiedeakatemian toisen antarktisen mannerretkikunnan sihteeri Georgi Bregman.

Valtameren rannalta alkava jääaavikko kohoaa verkalleen sitä korkeammalle, kuta kauemmaksi etelään, "sisämaahan", mennään. Rannikolle ja mannerjäälle on perustettu havaintoasemia, joilla monien maiden tutkijat suorittavat Kansainvälisen geofyysisen vuoden ohjelman mukaisia tutkimuksia.

Neuvostoliittolainen tutkimusasema on ollut radioyhteydessä 20 ulkomaisen tutkimusaseman kanssa ja vaihtanut säännöllisesti havaintojensa tuloksia Little America'ssa, Etelänavalla, Knoxin rannikolla ja Marie Byrdin maalla talvehtivien amerikkalaisten, Mawsonin observatoriossa ja Macquarien saarella työskentelevien australialaisten, Adélien maalla ja Kerguelenin saarella olevien ranskalaisten, kuningatar Maudin maalla sijaitsevan norjalaisen tutkimusaseman, samoin kuin Englannin antarktisen retkikunnan kanssa. Mirnyin observatoriossa taas on käynyt ystävyysvierailulla amerikkalaisia ja australialaisia tiedemiehiä.

Etelämantereen tutkimusretkikuntien kokemus on osoittanut havainnollisesti kuinka suuresti koko maailman tiede voi hyötyä kaikkien maiden tiedemiesten yhteistyöstä eri alojen pulmakysymysten selvittämiseksi.

Kahdeksannella ja yhdeksännellä sivulla säätieteilijät Cartwright ja Rastorgujev kertovat amerikkalaisten ja neuvostoliittolaisten tutkimusretkikuntien yhteistyöstä.

Mirnyin naapureita.
Valok. I. Popov.

NEUVOSTOLIITTO

KERRAN KUUSSA ILMESTYVÄ KUVALEHTI

N:o 19

VENÄJÄN, SUOMEN, KIINAN, KOREAN, HINDIN, URDUN, ARABIAN, VIETNAMIN, UNKARIN, SERBOKROAATIN, ENGLANNIN, RANSKAN, SAKSAN, ESPANJAN JA JAPANIN KIELELLÄ

1958

KANSAINVÄLISIÄ LENIN-PALKINTOJA RAUHAN LUJITTAMISESTA KANSOJEN KESKEN

Yasui Kaoru

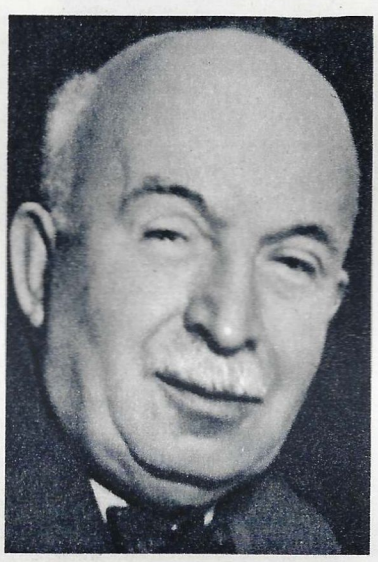

Arnold Zweig

Louis Saillant

Artur Lundkvist

Jozef Hromadka

UUSIA AKATEEMIKKOJA

Äskettäin pidettiin Neuvostoliiton tiedeakatemian yleinen kokous, jossa salaisella äänestyksellä valittiin 26 uutta akateemikkoa tiedemiehistä, jotka ovat rikastaneet tiedettä erikoisen merkittävillä töillään. Uusia kirjeenvaihtajajäseniä valittiin 55.

Neuvostotieteen kansainväliset yhteydet ovat laajentuneet entisestään. Ulkomaisia tiedemiehiä on valittu Neuvostoliiton tiedeakatemian jäseniksi seuraaville osastoille:

Fyysis-matemaattiselle osastolle: Hannes Alfven (Ruotsi), Eduardo Amaldi (Italia), John Desmond Bernal (Englanti), Louis de Broglie (Ranska), Gustav Herz (DDR), Seiji Kaya (Japani), Georgi Nadzhakov (Bulgaria), Louis Neel (Ranska), Cecil Frank Powell (Englanti), Karl Siegbahn (Ruotsi).

Kemian osastolle: Linus Pauling (Yhdysvallat), Leopold Ruzicka (Sveitsi), Pavle Savić (Jugoslavia), Edgar Steacie (Kanada), Ahmed Riad Tourky (YAT), Max Volmer (DDR), Sir Cyril Norman Hinshelwood (Englanti), František Šorm (Tshekkoslovakia).

Maantieteen ja geologian osastolle: Li Syguan (KKT).

Biologian osastolle: Zenon Marsel Bacq (Belgia), Detlev Wulf Bronk (Yhdysvallat), Jan Dębowski (Puola), Kaj Ulrik Linderstrøm-Lang (Tanska), Wilder Penfield (Kanada), István Rusznyák (Unkari), Traian Săvulescu (Romania).

Historian osastolle: Bianchi Ranucco Bandinelli (Italia), Go Mo-jo (KKT), Pek Nam Un (KKDT).

Taloustieteiden, filosofian ja oikeusopin osastolle: Tadeusz Kotarbinski (Puola), Prasanta Chandra Mahalanobis (Intia).

Kirjallisuuden ja kielen osastolle: Khalil Mardam Bey (YAT).

Näin ollen akatemiaan kuuluu nyt 167 akateemikkoa ja 361 kirjeenvaihtajajäsentä.

Havainnoitsijan huomioita

IHMISKUNNAN YSTÄVIÄ

Sanotaan, että aatteet eivät kaipaa matkalupaa. Ajatus on aivan oikea, mutta ehkä kaivannee pientä täydennystä: aatteet kulkevat rajan yli esteettömästi vain siinä tapauksessa, että ne vastaavat kansojen elinetuja. Meidän aikanamme on tällainen yleinen aate rauhan lujittaminen. Tämä aate on vallannut koko ihmiskunnan, joka on kärsinyt kahden maailmansodan tragedian ja alkanut yhä paremmin ymmärtää, mitä atomisota saattaa tuoda tullessaan.

Neuvostoihmiset tuntevat suurta kunnioitusta niitä kohtaan, jotka edistävät aktiivisesti rauhan lujittamisen asiaa. Aktiivisimmille rauhanpuolustajille jaetaan vuosittain kansainväliset Lenin-palkinnot.

Palkintojen jako muodostuu aina suureksi juhlallisuudeksi. Jokin aika sitten neuvostokirjailija Boris Polevoi luovutti Buenos Airesissa Kansainvälisten Lenin-palkintojen komitean nimissä kultaisen mitalin ja palkintodiplomin huomatulle argentiinalaiselle julkisuuden edustajalle, kirjailijatar María Rosa Oliverille. Muutaman päivän perästä annettiin Moskovassa Lenin-palkinto tunnetulle intialaiselle tiedemiehelle Chandrasekhara Venkata Ramanille. Nämä palkinnot jaettiin viime vuonna.

Kuka on nyt saanut tämän kunniakkaan palkinnon?

"Rauha on jokaisen ihmisen hartain toivomus" — sanoi ruotsalainen kirjailija Artur Lundkvist, jolle jokin aika sitten annettiin kansainvälinen Lenin-palkinto rauhan lujittamisesta kansojen kesken. Taiteilijan herkkyydellä hän on tunnustanut omakseen ihmiskunnan nykyhetken perusvaatimuksen. Lundkvist on aktiivinen rauhanpuolustaja.

Lenin-rauhanpalkinnon on saanut myös saksalainen kirjailija Arnold Zweig. Ensimmäisen maailmansodan rivisotilaana Zweig osallistui Verdun'in taisteluun, jossa militaristien takia menetti henkensä lähes miljoona miestä. Siitä lähtien Arnold Zweig on taistellut tarmokkaasti rauhan puolesta. "Jos haluat rauhaa, niin valmista sille pohjaa voimiasi säälimättä, valmista sitä joka päivä ja joka hetki" — hän sanoo.

Professori Yasui Kaoru on suuri oikeusoppinut. Yhdessä kansansa kanssa hän on surrut Hiroshiman ja Nagasakin tuhansien rauhallisten asukkaiden kaameaa kuolemaa. Yasui Kaoru johtaa Japanin kansallisneuvoston taistelua atomi- ja vetyaseen kieltämisen puolesta. Mainitun neuvoston aloitteesta melkein neljäkymmentä miljoonaa japanilaista on pannut nimensä vaatimukseen joukkotuhoaseen kieltämiseksi.

Kuinka erilaisia ovatkaan ensi näkemältä esimerkiksi sellaiset aktiiviset rauhanpuolustajat kuin ranskalainen Louis Saillant ja tshekkiläinen Jozef Hromadka. Toinen — Maailman ammattiyhdistysten liiton pääsihteeri ja toinen Euroopan vanhimman Komenskylle nimetyn evankelisen jumaluusopin tiedekunnan dekaani; toinen ammattiyhdistysliikkeen työntekijä, joka on aina taistelun temmellyksessä työtätekevien etujen puolesta, ja toinen jumaluusoppinut, joka on syventynyt uskonpuhdistusongelmien tutkimiseen. Mutta molemmat ovat humanisteja. Ihmiskunnan hyvä on heidän ihanteensa. Tämä aate on saattanut heidät rauhanpuolustajain riveihin ja hankkinut kummallekin suuren tunnustuksen.

TUNTEKAAMME TOISEMME HYVIN

Hyviä tuttavia on vaikea riitaannuttaa. Se käy vieläkin vaikeammaksi, kun ihmisiä yhdistävät yhteiset edut, kun he ovat tottuneet toimimaan yhdessä. Tällaisella näkökannalla on mm. amerikkalainen New York Herald Tribune, joka neuvostoliittolaisen kansantanssiyhtyeen Amerikan-matkan aikana antaman konsertin jälkeen kirjoitti, että "neljättätuhatta amerikkalaista on parrasvalojen välityksellä ystävystynyt sataan neuvostovieraaseen".

Neuvostoliiton hallitus tekee kaikkensa laajentaakseen ja lujittaakseen yhteyksiä muihin maihin tieteen, taiteen ja kaupan välityksellä. Jokin aika sitten allekirjoitettiin Neuvostoliiton ja Yhdysvaltain sopimus kanssakäymisestä kulttuurin, tekniikan ja opetuksen alalla. Tällaisten yhteyksien mittasuhteet ovat vielä hyvin vaatimattomat, mutta sopimus on kuitenkin suurena lisänä yhteisymmärryksen lujittamiseen Neuvostoliiton ja Amerikan kansojen kesken. "Kun Amerikka osoitti suosiotaan Gilelsille, Oistrahille ja Moisejevin yhtyeen tanssitaitureille", kirjoitti Izvestija äskettäin, "kun Van Cliburn ja philadelphialaiset Eugène Ormandyn osanotolla kokosivat neuvostoyleisön ihastuksen aarteita, niin se oli jotain paljon suurempaa kuin taiteen riemukulkua. Se oli konkreettinen osoitus siitä, että Neuvostoliiton ja Yhdysvaltojen suhteet voivat parantua ja niiden pitää parantua".

Hrushtshevin äskettäinen kirjelmä Eisenhowerille, jossa Neuvostoliiton hallituksen päämies toivoo Neuvostoliiton ja Amerikan kaupan laajenemista, on myös tähdätty samaan päämäärään. Hrushtshev ei sattumalta siteeraa Yhdysvaltojen edesmenneen valtiosihteerin Cordell Hullin sanoja siitä, että "kauppa ja kanssakäyminen ovat vastamyrkkyä sodalle".

Neuvostoliitolla on kaikki mahdollisuudet tyydyttää yksinään kansantaloutensa kehityksen ja väestön aineellisen hyvinvoinnin kohottamisen tarpeet. Kesäkuussa pidetyssä Neuvostoliiton kommunistisen puolueen keskuskomitean kokouksessa tehtiin päätöksiä, jotka johtavat yhä suurempiin saavutuksiin maatalouden kehittämisessä. Keskuskomitean kokouksessa todettiin, ettei ole kaukana se aika, jolloin Neuvostoliitto kykenee tyydyttämään maan kasvavat tarpeet kaikilla maataloustuotteilla sekä muodostaa täysin riittävät reservitkin.

(Jatk. 3 siv.)

— Eläköön Suomen ja Neuvostoliiton ikuinen ystävyys! — näin lopetti puheensa presidentti Kekkonen Neuvostoliiton ja Suomen kansojen ystävyyskokouksessa moskovalaisten osoittaessa myrskyisästi suosiotaan.

HYVÄN NAAPURIN VIERAILU

Urho Kekkosen käynti Leninin ja Stalinin mausoleumissa.

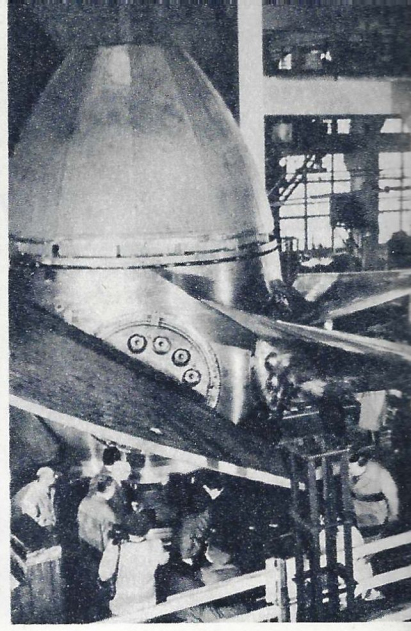

Suomalaiset vieraat katselemassa vesiturpiinia Leningradin metallitehtaassa.

Valok. V. Kivrin.

"Meillä on ollut tilaisuus käydä avaran maanne eri puolilla ja meitä on erityisesti kiinnostanut se voimakas kehitys, valtava kehitys, joka teidän maassanne on viime aikoina tapahtunut. Me olemme tämän matkamme aikana tavanneet satoja tuhansia neuvostokansalaisia, jotka ovat avoimesti, vilpittömästi osoittaneet ystävyyttään suomalaisia kohtaan" — sanoi Suomen tasavallan presidentti Urho Kekkonen lähtiessään Moskovasta kymmenen päivää kestäneen virallisen vierailunsa jälkeen Neuvostoliitossa.

Neuvostoihmiset suhtautuvat suurella kunnioituksella naapuriinsa — työtärakastavaan Suomen kansaan. Neuvostoliiton ja Suomen suhteet tarjoavat havainnollisen esimerkin siitä, miten voidaan käytännössä toteuttaa yhteiskunnalliselta rakenteeltaan erilaisten maiden rauhanomaisen rinnakkaiselon ja yhteistyön politiikkaa. Suomi ja Neuvostoliitto ovat tasavertaisia osapuolia. Suuri osansa tällaisten suhteiden kehityksessä on ollut vuonna 1948 solmitulla Neuvostoliiton ja Suomen ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimuksella.

"Kun kansat elävät ystävyydessä, ja varsinkin naapurimaiden kansat, niin kukin niistä tuntee olonsa varmaksi ja turvalliseksi. Siksi kullekin maalle, sekä suurelle että pienelle, ovat edulliset keskinäissuhteet elinvälttämättömiä. Jokainen maa tulee voimakkaammaksi ja rikkaammaksi, jos sen kansan sydäntä lämmittää ystävyys naapurimaita kohtaan. Neuvostovaltio toivookin hartaasti, että Neuvostoliiton ja Suomen keskinäinen luottamus ja ystävyys olisi kestävä ja murtumaton." Tämä Voroshilovin puheessa ilmaistu ja kummankin osapuolen esittämä ajatus kulkee punaisena lankana koko Moskovan neuvotteluista julkaistun yhteisen tiedonannon läpi.

Lännessä on puhuttu jos jotakin Neuvostoliiton ja Suomen suhteista. Ne, joita eivät miellytä Neuvostoliiton ja Suomen hyvät naapuruussuhteet, kirjoittelivat tasavallan presidentin matkan edellä joistakin olemattomista "venäläisten vaatimuksista", jotka saattavat muka "rajoittaa" Suomen "mahdollisuutta" jäädä itsenäiseksi maaksi. Mutta todellisuus on jälleen hajoittanut koko rauhanvihollisten propagandakohun. Neuvostolais-suomalainen tiedonanto osoittaa, etteivät Moskovan-neuvottelut koskeneet mitään Neuvostoliiton "vaatimuksia", vaan päinvastoin itsensä Suomen etuja. Tiedonannossa on sanottu, että Neuvostoliitto suostuu antamaan pohjoiselle naapurilleen pitkäaikaisen lainan edullisilla ehdoilla, suhtautuu suosiollisesti Suomen toivomukseen Saimaan kanavan suhteen ja on halukas tekemään uuden pitkäaikaisen kauppasopimuksen. Huolenpito rauhasta kuvastuu tiedonannon niistä kohdista, joissa osapuolet ilmaisevat yhteisen ajatuksensa atomiaseettoman vyöhykkeen muodostamisesta Keski-Eurooppaan, atomi- ja vetyasekokeilujen lopettamisesta ja YKssa laillisesti kuuluvan paikan antamisesta Kiinan kansantasavallalle.

Neuvostoliiton ja Suomen ystävyyden puulla on vahvat juuret ja terveet oksat.

Presidentti Kekkonen puhuttelemassa työläisiä Leningradin metallitehtaassa.

Urho Kekkonen uzbekilaisessa Shark Julduzi kolhoosissa.

Suomen tasavallan presidentin lahja Uzbekistanin korkeimman neuvoston puhemiehistön puheenjohtajalle Rashidoville.

Uzbekilaiset tanssit ovat sellaisia, että tahtomattakin tekee mieli mennä niiden pyörteisiin.

P. N. POSPELOV 60 - VUOTIAS

Huomattu poliittinen toimihenkilö, Neuvostoliiton kommunistisen puolueen keskuskomitean sihteeri ja puhemiehistön varajäsen Pjotr Pospelov on täyttänyt 60 vuotta.

Jo nuorena Pospelov liittyi vallankumoustoimintaan ja siitä lähtien on pyhittänyt koko elämänsä kansan palvelukselle. Hän oli monta vuotta maan levinneimmän lehden Pravdan toimittajana. P. N. Pospelov on akateemikko ja historian tohtori. Hänen kynästään on lähtenyt useita marxismin-leninismin teoriaa ja puolueen historiaa käsitteleviä teoksia.

Pospelovin täyttäessä 60 vuotta Neuvostoliiton korkeimman neuvoston puhemiehistö antoi hänelle suurista ansioista puolueen ja kansan palveluksessa sosialistisen työn sankarin kunnianimen, Leninin kunniamerkin sekä kultaisen Sirppi ja vasara-mitalin.

NEUVOSTOJOUKOT POISTUVAT ROMANIASTA

Voimakkaita kättenpuristuksia, parhaita onnentoivotuksia, sydämellinen hyvästely. Näin eroavat vain läheiset ystävät. Kuvassa näemme romanialaisen Galatzin rajakaupungin työtätekeviä saattamassa Romaniasta poistuvia neuvostoarmeijan sotilaita. Neuvostojoukot ovat olleet Romaniassa Varsovan ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimuksen mukaisesti. Nyt ne palaavat kotimaahansa. Neuvostoliiton joukkojen poistuminen Romaniasta tapahtuu molempien maiden hallitusten yhteisestä suostumuksesta, minkä ovat hyväksyneet kaikki muutkin Varsovan sopimusmaiden hallitukset. Neuvostoliitto kannattaa kaikkien vieraiden asevoimien poistumista muiden maiden alueilta samoin kuin kaikkien sotatukikohtien likvidoimista. Neuvostohallituksen uusi rauhanaskel kuvastaa sen herkeämätöntä halua kansainvälisen tilanteen tervehdyttämiseen ja se raivaa tietä sopimukseen tästä kysymyksestä kaikkien asianomaisten maiden kesken.

Adjepressin sähköteitse lähetetty kuva.

Havainnoitsijan huomioita

Mutta jos Hrushtshevin ehdotukset olisi hyväksytty, niin Neuvostoliitto voisi toteuttaa tavoitteensa paljon lyhyemmässä ajassa ja Yhdysvallat voisi lisätä maansa tuotantokapasiteettia ja työllisyyttä. Mikä on esteenä kun se kerta on edullista kummallekin?

Neuvostoliitto on viime aikoina tehnyt paljon kanssakäymisen kehittämiseksi länsivaltojen kanssa. Se on mm. suostunut huipputason konferenssin valmisteluun diplomaattista tietä. Se on suostunut Yhdysvaltojen ehdotukseen Antarktis-konferenssin koollekutsumisesta. Neuvostohallitus on nimennyt asiantuntijansa neuvottelukokoukseen, jonka tulee tutkia kysymys ydinräjäytysten paljastamiskeinoista. Yhdessä muiden Varsovan sopimusmaiden kanssa se on tarjonnut NATOn jäsenmaille hyökkäämättömyyssopimuksen solmimista.

Asiassa voidaan kuitenkin päästä eteenpäin vain siinä tapauksessa, että siihen on kummallakin osapuolella halua. Mutta Yhdysvaltojen virallisten piirien ensimmäinen vastavaikutus ehdotukseen Neuvostoliiton ja Amerikan kaupan kehittämisestä on jo ollut kielteinen. Iso-Britannian neuvosto taas on hylännyt Neuvostoliiton ehdotuksenkin neuvottelujen käymisestä Englannin ja Neuvostoliiton kulttuurikanssakäymisestä vuodeksi 1958. Tapaus palauttaa mieleen kertomuksen miehestä, joka ei tahtonut olla missään tekemisissä naapurinsa kanssa vain siksi, että naapurin kukko oli parisen vuotta sitten herättänyt hänet liian aikaisin.

Länsivallat asettavat lukemattomia esteitä huipputason konferenssin kokoontumiselle, jolta ihmiskunta odottaa kärsimättömyydellä kansainvälisen jännityksen lieventämistä. Kirjelmässään Eisenhowerille kesäkuun 11 päivältä Hrushtshev sanoo asiasta suoraan. Samaan aikaan kun Neuvostoliitto on monissa tärkeissä kysymyksissä tehnyt myönnytyksiä länsivalloille, viimeksimainitut asettavat edelleenkin ilmeisen mahdottomia vaatimuksia. Ne vaativat Itä-Euroopan tilanteen käsittelemistä ja Saksan yhdistämistä, vaikka Neuvostoliitto on monta kertaa sanonut selvästi, ettei se halua puuttua muiden maiden sisäisiin asioihin ja että kysymys Saksan yhdistämisestä kuuluu Saksan kahden valtion ratkaisuvaltaan.

Juuri siksi Hrushtshevilla olikin syytä kirjelmässään kysyä: haluavatko kaikki osapuolet tositeolla huipputason neuvottelukokouksen koollekutsumista?

Ei voida olla yhtymättä lontoolaiseen Daily Heraldiin, joka äskettäin kirjoitti: ''Ryhtykäämme puheista tekoihin. Määrättäköön lopultakin tämän kokouksen aika ja paikka.''

Tretjakovin taulugalleriassa Moskovassa.

Valok. V. Kivrin ja V. Jankov.

Korkeat vieraat Voroshilovin vastaanotolla.

Sotshin kylpyläkaupungissa.

NEPALIN KUNINKAALLISET NEUVOSTOLIITOSSA

Itämainen sananlasku sanoo, että ''Kulkekoot karavaanit samalle keitaalle mitä teitä tahansa, niin ne kuitenkin kohtaavat toisensa''. Neuvostoliitto ja Nepal kulkevat kehityksessään eri teitä, mutta yhteistä niillä on pyrkimys kestävään rauhaan koko maailmassa. Siksi Hänen Majesteettinsa Nepalin kuninkaan Mahendra Bir Bikram Shah Devan ja kuningatar Ratna Rajya Lakshmi Devi Shahin vierailu Neuvostoliitossa muodostui vakuuttavaksi osoitukseksi Neuvostoliiton ja Nepalin kansojen ystävyydestä. Tälle ystävyydelle eivät voi olla esteenä Himalajan lumiset huiput enempää kuin pitkät välimatkatkaan, ja voidaan olla varmoja siitä, että se kantaa hyviä hedelmiä.

Korkeat vieraat kävivät Neuvostoliitossa korkeimman neuvoston puhemiehistön puheenjohtajan K. J. Voroshilovin kutsusta.

RAUHA MAAILMAAN

Kirj. **N. S. TIHONOV,** Neuvostoliiton rauhanpuolustuskomitean puheenjohtaja.

Kaikki kansat tarvitsevat rauhaa ja varmuutta siitä, että se kestää pitkiä vuosia.

Rauhanomaisen työn palvelukseen pantu atomienergia on merkitsevä uuden aikakauden alkamista kansainvälisessä yhteistyössä, ystävällisen yhteisymmärryksen ja laajojen kulttuuriyhteyksien kehityksessä. On jo aika pelastaa ihmiskunta maailman ylle nousseen atomisodan kauhealta vaaralta, pelastaa kansat siitä kauheasta rasituksesta, jota kasvava kilpavarustelu ja yhä kauheampien joukkotuhoaseiden tuotanto tuo tullessaan.

Tämän tarpeen tuntevat kaikki — johtavista valtiomiehistä aina tavallisiin jokapäiväisessä rauhanomaisessa työssä uurastaviin ihmisiin asti. Kansojen on kohotettava äänensä kaikkien kuuluville. Ei ole aikaa odottaa, sillä ei voida kauemmin katsoa koko elollisen luonnon ylle nousevaa vaaraa.

Juuri siksi Maailman Rauhanneuvoston aloitteesta heinäkuun 16—22 päivinä Tukholmaan kokoontuu aseistariisunnan ja kansainvälisen yhteistyön kongressi. Kaikissa maissa on vietetty Rauhanviikkoa, johon on osallistunut miljoonia hyvän tahdon ihmisiä.

Neuvostokansa kannattaa yksimielisesti Maailman Rauhanneuvoston vetoomusta. Rauhanviikon viettoon osallistuu maan monenlaisia järjestöjä. Tehtaissa, kolhooseissa ja oppilaitoksissa on pidetty kokouksia, esitelmiä ja keskustelutilaisuuksia tämän kongressin merkityksestä. Tuhansia kansalaisia on esiintynyt lehdistössä, radiossa ja televisiossa ilmaisten ajatuksensa ja toivottaen menestystä Tukholman kongressille. Kaikki he vaativat kiistakysymysten rauhanomaista ratkaisemista, ydinasekokeiden lopettamista ja kansainvälisen yhteistyön laajentamista.

Tervehtien yksimielisesti tulevaa kongressia neuvostoihmiset ovat yhtä mieltä siitä, että rauhan puolustaminen on taistelua elämästä, onnesta, ilosta, rakkaudesta, lastemme tulevaisuudesta.

Neuvostoihmiset lähettävät ystävyyden ja rauhan sanan kaikille kansoille, samanlaisille hyvän tahdon ihmisille maansa rajojen tuolle puolen.

— Rauha maailmaan! — sanoo neuvostokansa.

* * *

K u v i s s a v a s e m m a l l a — moskovalaisten joukkokokouksessa puhuneet (y l h ä ä l t ä) itävaltalainen Josef Klug, moskovalainen ylioppilas Olga Prosina ja akateemikko G. Kurdjumov.

''Minulla on seitsemän lasta ja lapsenlapsia. Siksi sydämeni on pakahtumaisillaan, kuten kaikkien toistenkin äitien, ajatellessani, millainen vaara heitä uhkaa sodan syttyessä'', sanoi lääkäri A. Soboleva moskovalaisten naisten kokouksessa, joka oli järjestetty Naisten kansainvälisen demokraattisen liiton IV kongressin edustajain käydessä matkansa varrella Moskovassa palatessaan Wienistä. Neuvostonaiset kannattavat Wienin manifestia, jossa kansoja kehoitetaan taisteluun rauhan ja edistyksen puolesta. K u v a s s a moskovalaiset ojentamassa lahjoja kongressin osanottajille.

SHOLOHOVIA TAPAAMASSA

V. Ruikovitshin valokuvareportaasi.

Donin korkealla hiekkarannalla sijaitsee Veshenskaja-niminen kasakkakylä. Se näkyy kauas. Moottoriveneen kannelta, jos matkustatte vesitse, ja lentokoneen ikkunasta, jos matkaatte ilmateitse, teille näytetään ehdottomasti rantatörmällä seisova kaksikerroksinen talo, jossa asuu Mihail Sholohov.

Kylä näkyy tosiaankin kauas. Sinne saapuu jatkuvasti ihmisiä, kirjeitä ja sähkeitä Neuvostoliiton kaikilta puolilta jopa ulkomailtakin. Kirjeet käsittelevät monenlaisia asioita: toisissa lausutaan ajatuksia kirjailijan teoksista, toisissa kerrotaan jokin ihmiskohtalo tahi pyydetään neuvoa jonkin vaikean elämänpulman ratkaisemiseksi. Toisin sanoen lukijat kirjoittavat kansan suosion saavuttaneiden romaanien ''Hiljaa virtaa Don'', ''Aronraivaajat'' ja ''Ihmiskohtalo'' tekijälle, huomatulle julkisuuden miehelle ja Neuvostoliiton korkeimman neuvoston jäsenelle, tietäen että hänen rinnassaan sykkii suuri sydän.

Sholohovin romaanien sankarit ja hänen teoksensa ylipäätään tenhoavat elämäntotuudellaan. Kirjailijan valtavat lahjat eivät yksin riittäisi sellaisen realistisen syvyyden saavuttamiseen. Sitä varten pitää olla kirkas maailmankatsomus, kiihkeä elämänrakkaus ja taito nähdä elämä kaikessa täyteläisyydessään, sitä varten tarvitaan ylentävää rakkautta ihmiseen ja hänen henkensä täydellistä tuntemusta.

Sholohov asuu siellä, missä ovat kehittyneet romaaneissa ''Hiljaa virtaa Don'' ja ''Aronraivaajat'' kuvatut tapahtumatkin, kertomustensa sankarien keskellä, tuossa Donin seudun omaperäisessä luonnossa, jonka värit, äänet ja tuoksut hän niin mestarillisesti kuvaa.

Taiteilija ja ihminen ovat Sholohovissa eroittamattomat. Kertomustensa sankarien tavoin hänen ajatuksensa askartelevat maataloudellisissa päivänkysymyksissä, kouluoloissa, nuorten opastamisessa kynäilijän polulla ja muissa asioissa.

Sholohov on innokas metsä- ja kalamies. Hän on niitä, joiden kasvot ovat etelän auringon ahavoimat, joista tuoksahtelee vapaan aron vapaa tuuli ja joiden silmä kantaa kauas.

Täältä Veshenskajasta lähtevät Sholohovin kertomusten sankarit maailmalle, ihmisten sydämiin. Tänne, Donin aroille, he sitten palaavat uusina painoksina lukuisilla eri kielillä. Hänen kirjansa kumoavat etäisyyskäsitteitä, ne voivat tehdä kaukaisen äkkiä läheiseksi, ihmisen sisäisen elämän eroittamattomaksi osaksi.

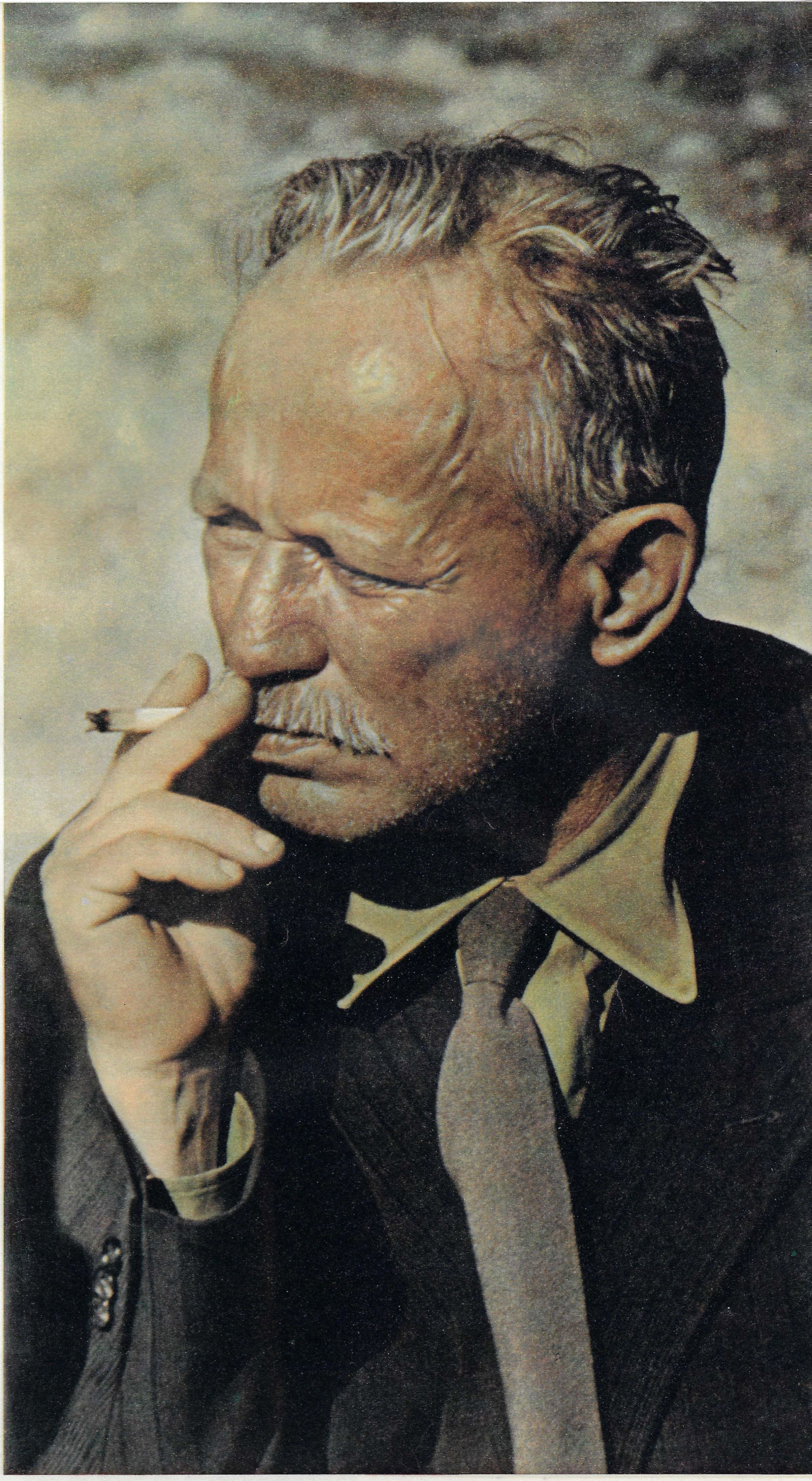

Mihail Sholohov.

Kirjailijan kodin ikkunasta avautuu näköala Donille.

SHOLOHOVIA TAPAAMASSA

Ystävyksiä.

Iltateellä. Oikealla kirjailijan puoliso Maria Sholohova.

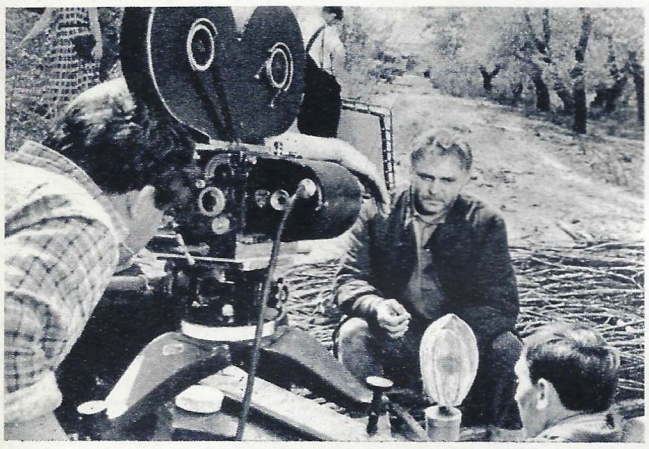

Mosfilmin taiteilijat lähellä Veshenskajaa filmaamassa Sholohovin kertomukseen ''Ihmiskohtalo'' perustuvaa elokuvaa. Välähdys filmauksesta ja kirjailijan keskustelusta elokuvan ohjaajan ja pääosan esittäjän Sergei Bondartshukin kanssa.

Metsästyskauden alkaessa...

Kukkia kotiin.

Kotikyläläisten kanssa kalassa.

Sholohov ja elokuvan ''Ihmiskohtalo'' käsikirjoituksen laatija Shahmagonov hiomassa loppukohtauksia.

TU-104 Lontoon lentokentällä.

UUSIA KANSAINVÄLISIÄ LENTOLINJOJA

Ilmailumarsalkka P. F. Zhigarev kertoo.

Moskovan ja Lontoon välille on avattu säännöllinen lentoliikenne. Siinä yhteydessä on lehtemme edustaja pyytänyt Neuvostoliiton lentoliikennehallinnon päällikköä, ilmailumarsalkka Zhigarevia vastaamaan muutamiin kysymyksiin.

Kysymys: Mitä voisitte kertoa säännöllisen lentoyhteyden järjestämisestä Moskovan ja Lontoon välille?

Vastaus: Periaatteelliseen sopimukseen Moskovan—Lontoon lentolinjan avaamisesta päästiin viime vuoden joulukuussa pidetyissä neuvotteluissa. Mitä tulee linjan liikennöimisen teknillisiin ja taloudellisiin yksityiskohtiin, niin niistä sovittiin myöhemmin, kun englantilaisen lentoyhtiön British European Airways Corporation'in edustajat kävivät Moskovassa ja Aeroflotin edustajat Lontoossa.

Moskovan ja Lontoon välistä liikennettä tulevat hoitamaan neuvostoliittolaiset pikakoneet TU-104 ja IL-18 sekä englantilaiset uusimalliset "Viscount"- ja "Comet" -koneet. Kummankin tahon koneet suorittavat useita vuorolentoja viikossa. Matkalla tehdään yksi välilasku — Kööpenhaminassa. Suihkuturpiinikoneet TU-104 katkaisevat matkan vajaassa neljässä lentotunnissa.

Kummankin maan kansalais- ja liikepiirit ovat tervehtineet tietoa linjan avaamisesta. Niinpä Englannin ilmailumarsalkka loordi Douglas of Kirtleside on pitänyt sitä merkityksellisenä Englannin ja Neuvostoliiton suhteiden parantamisen kannalta.

Kysymys: Mitä voisitte kertoa Neuvostoliiton muista kansainvälisistä lentoyhteyksistä?

Vastaus: Aeroflotin lentokoneet tunnetaan monissa maissa. Moskovasta on jo useampia vuosia ollut suora lentoyhteys 16 maan pääkaupunkiin. Nyt kansainväliset lentolinjamme lisääntyivät: Englannin kanssa tehdyn sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen ovat päättyneet neuvottelut suoran lentoliikenteen avaamisesta Intiaan ja Belgiaan. Neuvostoliiton lentokentillä käy vuorostaan Kiinan, DDR:n, Unkarin, Romanian, Puolan, Tshekkoslovakian, Bulgarian, Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan koneita. . .

Hallitusten kesken tehtyjen, välittömiä lentoreittejä koskevien sopimusten lisäksi Aeroflot on tehnyt amerikkalaisten, hollantilaisten, sveitsiläisten, kreikkalaisten ja muiden maiden lentoyhtiöiden kanssa kaupallisia sopimuksia tavarain kauttakuljetuksesta. Mainittakoon vihdoin TU-104-koneiden erilliset lennot Ankaraan, Bangkokiin, Damaskokseen, Djakartaan, Kairoon, New Yorkiin, Pariisiin, Rangooniin ja Tokioon. Nämä lennot ovat olleet havainnollisena osoituksena Neuvostoliiton liikenneilmailun arvosta ja mahdollisuuksista.

Kysymys: Millaiset ovat Neuvostoliiton kansainvälisten lentoyhteyksien kehitysnäköalat?

Vastaus: Aeroflot voi mainioiden koneittensa ja erittäin pätevän lentohenkilöstönsä ansiosta taata säännöllisen ja luotettavan lentoyhteyden keskinäisesti edullisilla ehdoilla kaikkien maiden kanssa. En erehtyne jos sanon lehtenne lukijoille, että lähiaikoina Moskovaan voi ostaa suoran lentolipun vielä useammista muista pääkaupungeista kuin tänään.

Kansainvälisten lentoyhteyksien laajentaminen lujittaa yhteistyötä ja edistää kaupallisten ja sivistyksellisten yhteyksien säätymistä kansojen välille.

Englannin ilmailumarsalkka loordi Douglas of Kirtleside neuvostoliittolaisen IL-18:n ohjaamossa. **Valok. O. Tsesarski.**

Pravdan rannikkoa.

Runsaasti kokemusta

Kirj. amerikkalainen säätieteilijä **GORDON CARTWRIGHT**, joka on edustanut Yhdysvaltoja Neuvostoliitolle kuuluvassa Mirnyin observatoriossa Etelämantereella.

Neuvostoliiton ja Yhdysvaltain yhteistyö Etelämantereen tutkimisessa on ollut laajaa ja luullakseni edullista kummallekin osapuolelle. Se on ilmennyt monessa muodossa, alkaen osallistumisesta kansainvälisiin neuvotteluihin antarktisista tutkimuksista ja päätyen edustajain vaihtoon Mirnyin ja Little American observatorioiden välillä. Näistä kosketuksista ja tällaisesta kanssakäymisestä on ollut suurta hyötyä vielä senkin vuoksi, että retkikuntamme ovat tutkineet aivan samanlaisia ongelmia Kansainvälisen geofyysisen vuoden ohjelman mukaan.

Sain voimakkaan vaikutuksen Neuvostoliiton napaseutututkimuksen rikkaasta kokemuksesta sekä antarktisen retkikunnan harjaantuneisuudesta. Haluaisin korostaa muutamia mielestäni erikoisen tärkeitä puolia neuvostotiedemiesten työssä.

Läpi vuoden Mirnyi lähetti säännöllisesti joka päivä neljä radiosondia ilmakehän ylimpiin kerroksiin. Sondiluvun mukaan tätä työtä voidaan sanoa aivan ainutlaatuiseksi. Vertaansa vailla olivat myös säteilyhavainnot, joita suoritti nuori tiedemies Vasili

Amerikkalainen tiedemies Gordon Cartwright tekemässä havaintoja Mirnyin tutkimusasemalla.

Konepajan koripalloilijat harjoitustiimellyksessä.

ME TEEMME KONEITA

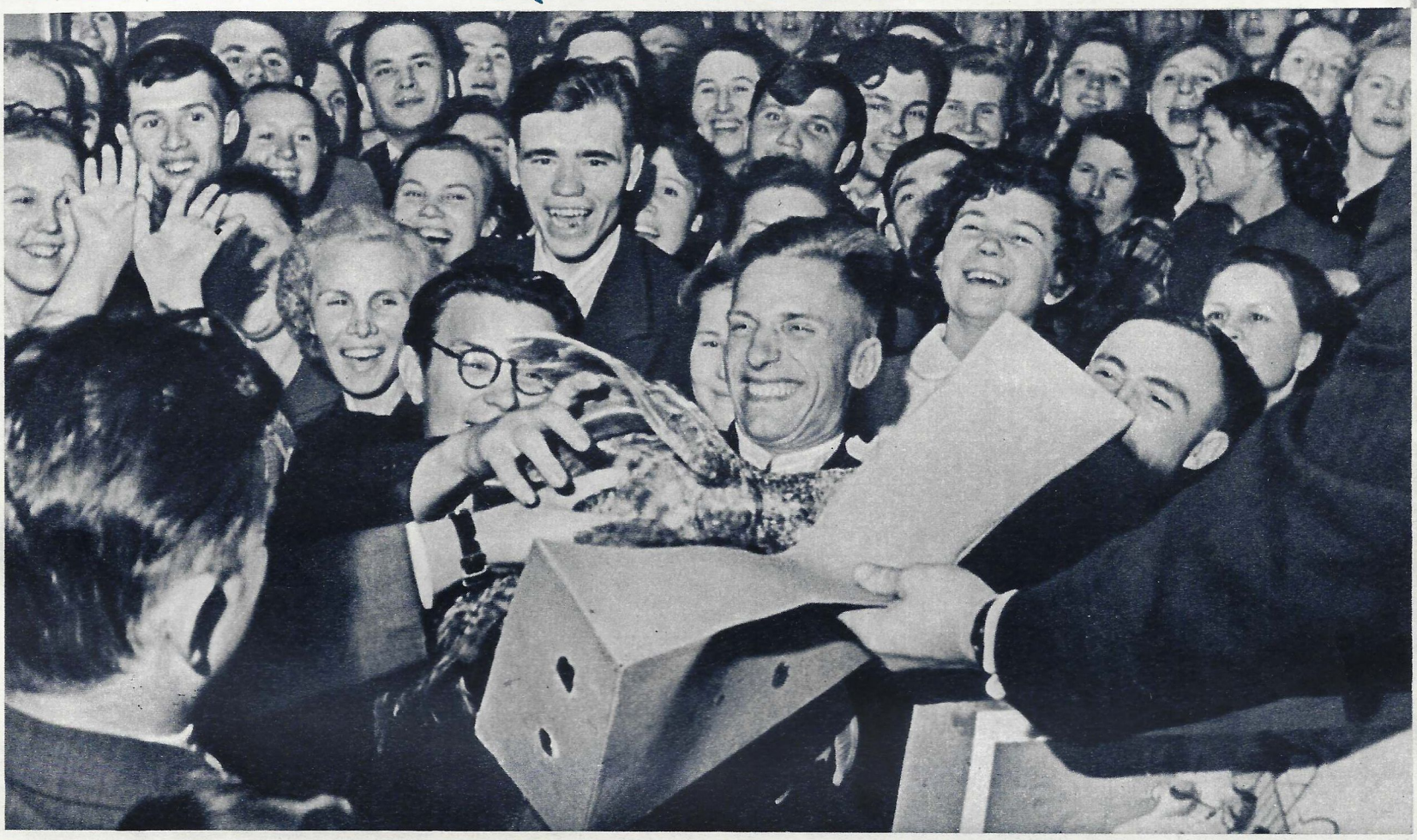

Suurta riemua herätti kukko, joka annettiin palkinnoksi nuorten koneseppien illanvietossa.

Shljahov lentomatkoilla Etelämantereen sisäosiin. Sanomattoman arvokkaita ovat jään fysikaalisia ja kristallografisia ominaisuuksia koskevat tiedot, joita saatiin otettaessa näytteitä mitä erilaisimmissa tiloissa olevasta mannerjäästä monilta paikoilta sekä jäävuorista ja riuttajäästä.

Retkikunnan aluksella "Obilla" suoritetut valtameritutkimukset ovat merkitykseltään arvokkaimpia kaikista antarktisilla vesillä tähän asti suoritetuista. Yhdessä muiden retkikuntien suorittamien tutkimusten kanssa nämä aineistot epäilemättä avartavat antarktisia tietojamme. Vostok-nimisen tutkimusaseman perustaminen Etelämantereen magneettiselle navalle antaa poikkeuksellisen tärkeitä tietoja.

Toisen neuvostoliittolaisen antarktisen tutkimusretkikunnan työssä haluaisin korostaa myös lentohenkilöstön toimintaa. Se lenteli jäämantereen yllä yli 3 500 tuntia, mikä on mielestäni suunnaton saavutus, koska lennot tapahtuivat läpi vuoden, vieläpä 60 celsiusasteen pakkasillakin.

Lopuksi haluaisin lausua lämpimät kiitokset neuvostoretkikunnan kaikille jäsenille hyvästä ja ystävällisestä suhtautumisesta yhteiselämämme aikana Mirnyissä. Uskon vilpittömästi tämän ystävyyden jatkuvaan lujittumiseen.

Vuosi Little Americassa

Kirj. neuvostoliittolainen säätieteilijä **VLADIMIR RASTORGUJEV**, joka edusti Neuvostoliiton antarktista retkikuntaa amerikkalaisella Little American tutkimusasemalla.

Jouduin olemaan toista vuotta Little Americassa, joka on USA:n antarktisen retkikunnan tieteellinen keskusasema. Siellä on Kansainvälisen geofyysisen vuoden antarktinen säätieteellinen keskus, jolle Etelämantereen kaikki tutkimusretkikunnat lähettävät säähavaintonsa. Yhdessä amerikkalaisten meteorologien ja synoptikkojen kanssa siellä on australialaisia, argentiinalaisia, neuvostoliittolaisia ja ranskalaisia tiedemiehiä, jotka keskinäisen luottamuksen ja tieteellisen kanssakäymisen ilmapiirissä tutkivat Antarktiksen ilmakerroksissa tapahtuvia monimutkaisia prosesseja.

On sanottava, että amerikkalaiset tiedemiehet ovat luoneet ulkolaisille ammattiveljilleen suotuisat olosuhteet tutkimustyötä varten. Aseman ajanmukaiset kojeet ja laitteet suovat mahdollisuuden laajan tutkimusohjelman täyttämiseen.

← Neuvostoliittolainen säätieteilijä Vladimir Rastorgujev (vasemmalla) ja argentiinalainen meteorologi José Alvarez Little American tutkimusasemalla.

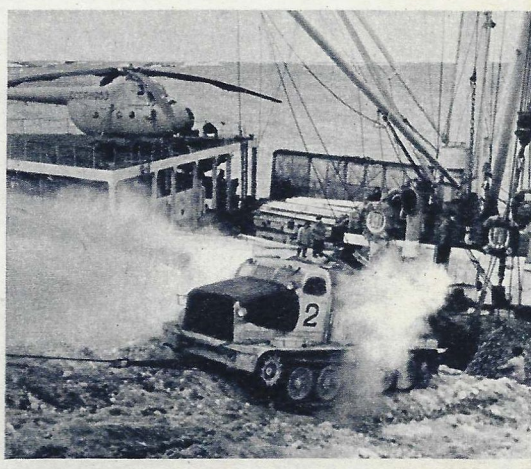

Neuvostoretkikunnan aluksesta puretaan lastia Mirnyin observatorion rannassa. **Valok. I. Popov ja J. Ivanov.**

ME TEEMME KONEITA

Valok. J. Bagrjanski.

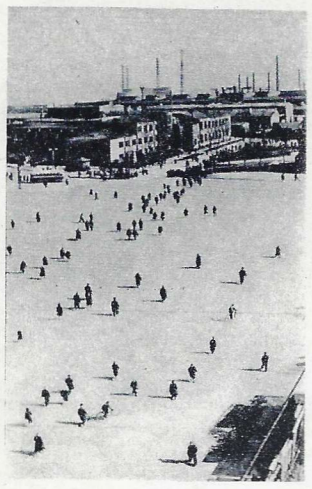

Pienen matkan päässä Sverdlovskista, paikalla, missä vielä 25 vuotta sitten humisi jylhä metsä, kohoavat nyt Uralin konepajan — Uralmashin — mahtavat rakennukset. Neuvostoliitossa ja monissa muissakin maissa tunnetaan hyvin sen valmistamat jättiläiskauhaiset astelevat kaivinkoneet, valannevalssit, sekä vuori-, metalli- ja naftateollisuuskalustot.

Kuluvana kesänä tämän tuotantolaitoksen perustamisesta tulee kuluneeksi 25 vuotta. Samainen luku saattaa usein välähdellä sen työntekijäin elämäkerroissakin. Toisilla se osoittaa palvelusaikaa, toisilla ikää. Kaikilla osastoilla onkin paljon nuoria.

Nämä nuoret ovat tulleet tehtaalle erilaisista oppilaitoksista: toiset korkeakouluista, toiset teknillisistä opistoista, toiset taas ammattikouluista. Viime vuosina tänne on tullut paljon myös 10-vuotisen koulun lopettaneita nuoria. Heistä tulee ammattityöläisiä sen jälkeen, kun he ovat perehtyneet työhön joko välittömästi tuotannossa taikka yksivuotisessa teknillisessä opistossa. Mainittakoon, että Uralin konepajalla joka toinen työntekijä käy ns. työkokemuksen koulua tai erilaisia teknillisiä ym. ammattikursseja — ellei opiskele kerrassaan teknikumissa tai instituutissa. Konepajan yhteydessä toimii polyteknillisen korkeakoulun haaraosasto ja konerakennusteknikumi. Opiskelupäivinä työläisylioppilaat vapautetaan iltavuorosta ja tutkintojen ajaksi he saavat kuukauden palkallisen lisäloman. Nuoret voivat tietenkin opiskella muissakin oppilaitoksissa.

Täten työläiset voivat lukea teknikoksi, insinööriksi, suunnittelijaksi ym.

Uralin konepajan nuorison elämästä ja työstä kertovat tässä julkaistut valokuvat.

Gennadi Bezborodov tuli konepajalle 10-vuotisen koulun päättämisen jälkeen syksyllä 1956. Hänestä on ehtinyt tulla jo taitava poraaja. Nuorukainen ansaitsee 1 200 ruplaa kuukaudessa. Bezborodov valmistuu jatkamaan opintojaan polyteknillisessä korkeakoulussa.

Konepajan nuorison käytettävissä on kulttuuripalatsi, useita urheiluhalleja sekä matkailumajoja. Kohta heille valmistuu uusi urheilukenttä. Uimahallissa on aina paljon nuorisoa.

Konepajalla käy usein ulkomaalaisia. Jokin aika sitten siellä vieraili amerikkalaisten ylioppilaslehtien toimittajia. Nuorilla konesepillä olikin paljon kerrottavaa ja näytettävää vieraille. Lehtemme avustaja näppäsi tämän kuvan juuri kun Monitor-lehden toimittajaa Jay Sorensonia (oikealla) toivotettiin tervetulleeksi.

Uralmashin nuorisoa kiinnostaa kaikki — esitelmät avaruusmatkoista, tanssi-illat ja sinfoniaorkesterin konsertit. Se osallistui vilkkaasti myös tuotantolaitostaan koskevan laulun sepityskilpailuun. Kenen laulu saanee parhaan arvosanan? Palkintolautakunnan jäsenet pohtimassa tätä kysymystä.

Ammattiyhdistys valvoo nuorten oikeuksien kunnioittamista. Eräs esimerkki. Laitoksen johto oli päättänyt antaa V. Zemljanoville loman talvella. Mutta koska Zemljanov työn ohella opiskelee, ammattiyhdistys asettui päätöstä vastaan ja velvoitti johdon siirtämään nuorukaisen työloman kesäksi, jolloin hänellä on loma opiskelustakin. Tätä kysymystä pohditaankin parhaillaan ammattiosaston johtokunnan kokouksessa.

→

Työvuoron loppuun on vielä aikaa kaksi tuntia, mutta nämä kolme kaverusta ovat jo peseytymässä. He ovat nimittäin alle 18-vuotiaita, ja siksi heidän työpäivänsä on lyhyempi.

Tuhansia konepajalaisia muuttaa tänä vuonna uusiin asuntoihin. Mutta halukkaita on vielä enemmän. Viime aikoina on perustettu paljon uusia perheitä — siksipä pojat ovatkin tarttuneet toimeen ja ryhtyneet itse rakentamaan taloa nuoria pareja varten.

Uralin konepajalla järjestetään säännöllisesti niinsanottuja "avoimien ovien päiviä". Päätellen siitä kiinnostuksesta, jota koululaiset osoittavat, monet heistä tulevat opintonsa päätettyään tänne työhön. →

Kokenut mestari S. Belov kasvattaa nuorukaisista ammattimiehiä; jotka kykenevät kohta kokoamaan oikeita kaivureita eikä vain pienoismalleja. Toistaiseksi pojat käyvät konepajan ammattiopistoa ja ovat opiskeluaikana täydessä valtion ylläpidossa.

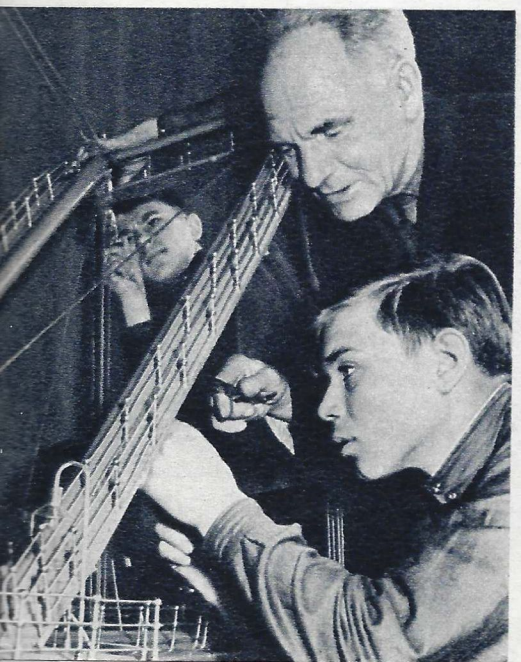

Nuoret suhtautuvat tuotantolaitokseensa kuin isännät ainakin. Heidän joukossaan on paljon keksijöitä ja järkiperäistäjiä. Esimerkiksi teknologi B. Kazarinov on tehnyt kolmattakymmentä työnparannusehdotusta, jotka ovat tuottaneet laitokselle säästöä puolimiljoonaa ruplaa. Tässä hän kertoo työkokemuksestaan kaupungin televisiostudiossa.

JOHN D. EATON:

”Ystävälliset keskustelut ovat paras tie yhteisymmärrykseen”

Kanadalaisia liikemiehiä seurasi Neuvostoliiton matkalla radioselostaja Donald Gordon.

Valok. V. Shahovskoi.

— Sääli, että meillä on niin vähän aikaa. Yksistään Leningradin Eremitaashille uhraisin mielelläni puolitoista kuukautta, sanoi Walter Lattman.

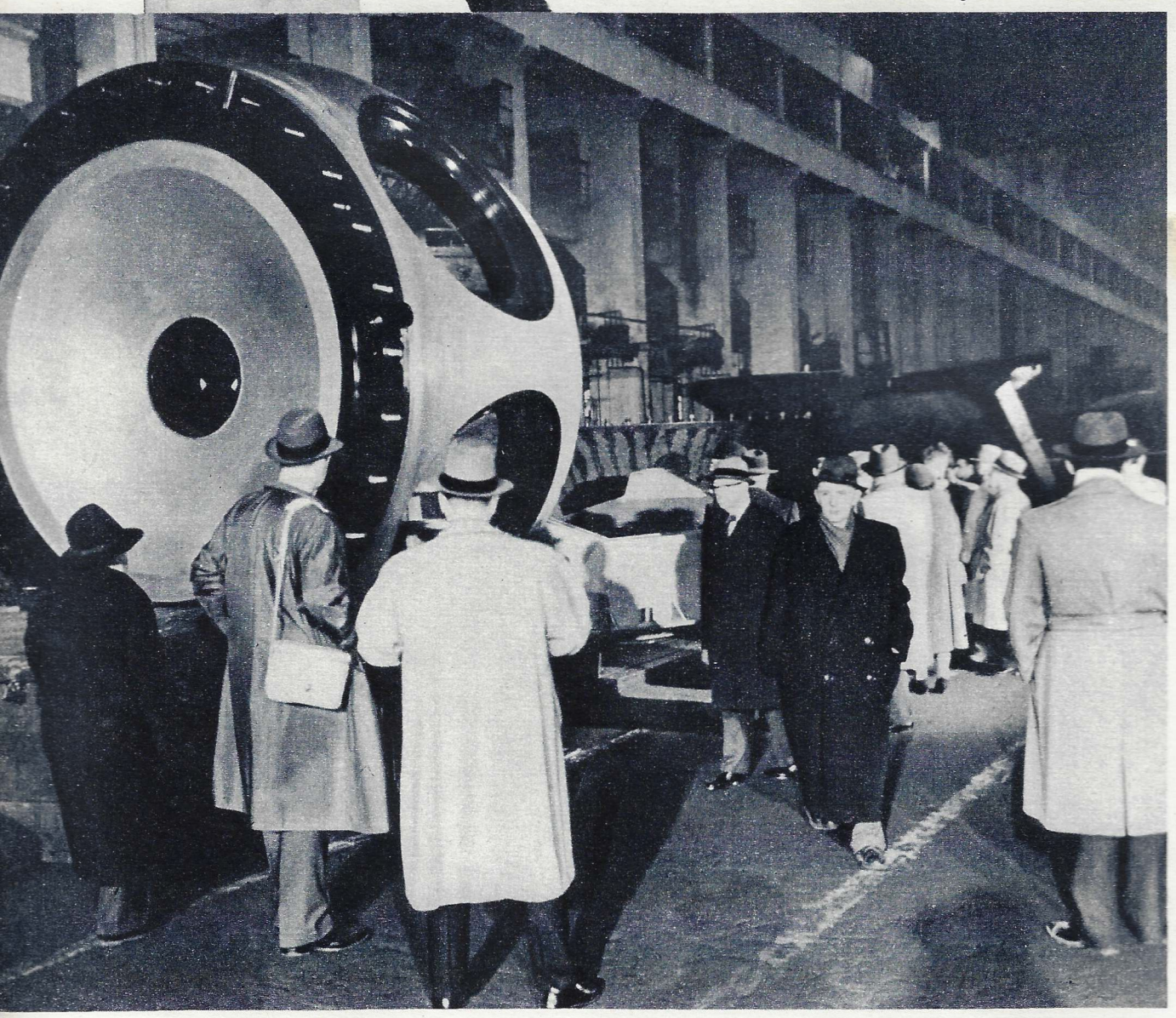

Kanadalaisvieraat Leningradin metallitehtaassa.

Voimakkaimman vaikutuksen olen saanut keskustelusta tekniikkanne edustajien kanssa, sanoi Toronto Dominion Bank'in presidentti A. K. Ashfort ollessaan Leningradissa. — On päivän selvää, hän jatkoi, että jos tapaamme useammin ja yhtä välittömästi, niin pääsemme paljon parempaan yhteisymmärrykseen... Toivon kaikesta sydämestäni menestystä neuvostoihmisille!

Neuvostoliitossa vieraili hiljattain suuri ryhmä Kanadan liikeelämän edustajia. He tekivät kiertomatkan pitkin maata ja lehtemme edustaja oli mukana tällä matkalla. Tähän ryhmään kuului myös herra Ashfort — useiden toiminimien johtaja ja Kanadan neljänneksi suurimman pankin omistaja. Kanadalaiset pankkimiehet, teollisuudenharjoittajat ja kauppaliikkeiden omistajat olivat saapuneet luodakseen henkilökohtaisia kosketuksia ja tutustuakseen maahan. Heidän vierailunsa tapahtui Yleisliittolaisen kauppakamarin ja Neuvostoliiton ministerineuvoston tieteellis-teknillisen komitean kutsusta.

Kanadalaiset liikemiehet perehtyivät Moskovan teollisuuslaitoksiin ja keskusvirastoihin, kävivät tiedeakatemiassa ja Moskovan yliopistossa sekä tutustuivat kaupungin nähtävyyksiin. He kävivät myös Leningradissa, Stalingradissa ja Sotshissa.

Vieraat olivat tyytyväisiä matkaansa ja lausuivat tieteellis-teknillisen komitean puheenjohtajan J. Maksarevin vastaanotolla mielihyvänsä sen tuloksista.

Ennen kanadalaisvieraiden lähtöä kotimaahansa heidät otti vastaan Neuvostoliiton ministerineuvoston puheenjohtaja N. Hrushtshev. Keskustelu kesti noin kaksi tuntia.

Stalingradissa ollessaan hra Ashfort sanoi:

— Ryhmässämme ei ole hallituksen eikä minkään yksityisen järjestön jäseniä. Kaikki me toimimme talouden eri aloilla. Meidän ideologiamme ja yhteiskuntajärjestyksemme eroaa teidän maassanne vallitsevista. Olemme kuitenkin havainneet, että meillä on teidän kanssanne paljon yhteistäkin.

Hra Ashfortin matkakumppanit yhtyivät hänen ajatuksiinsa. Maatalouskoneita ja traktoreita valmistavan Massey-Harris-Ferguson Limited Companyn varapresidentti Walter Lattman sanoi lehtemme edustajalle:

— Olen käynyt yli 60 maassa ja elänyt kahdeksassa niistä. Siksi voin täydellä syyllä sanoa, että tehdäkseen johtopäätöksiä jonkin maan ja kansan elämästä, ei riitä että kuulee tai lukee siitä. Siksi halusimme kovasti päästä Neuvostoliittoon mieskohtaisesti. Vaikka olemmekin olleet täällä vain vähän aikaa, olen kuitenkin saanut tosiperäisen käsityksen maastanne. On mieluista tietää, että neuvostoihmiset, samoin kuin minunkin maanmieheni vihaavat sotaa.

— Kollegani on aivan oikeassa, puuttui puheeseen kanadalainen suurliikemies John D. Eaton. — Me, liikemiehet, ajattelemme, että ystävälliset keskustelut ovat paras tie yhteisymmärrykseen.

Samaa mieltä oli rakennusaineita toimittavan yhtymän presidentti ja johtaja Harry Graham.

— Matkani Neuvostoliittoon, hän sanoi, on ollut niin kiintoisa ja miellyttävä, että olen päättänyt tulla tänne toisen kerran vaimoni kanssa.

Kanadalaiset liikemiehet Hrushtshevin puheilla.

— En ole koskaan nähnyt mitään tällaista! Lähettäkää sirkuksenne Kanadaan, takaan sille ennenkuulumattoman menestyksen, sanoi hra Halden katsottuaan sirkusohjelman, johon osallistuivat Oleg Popov ja Vladimir Durov.

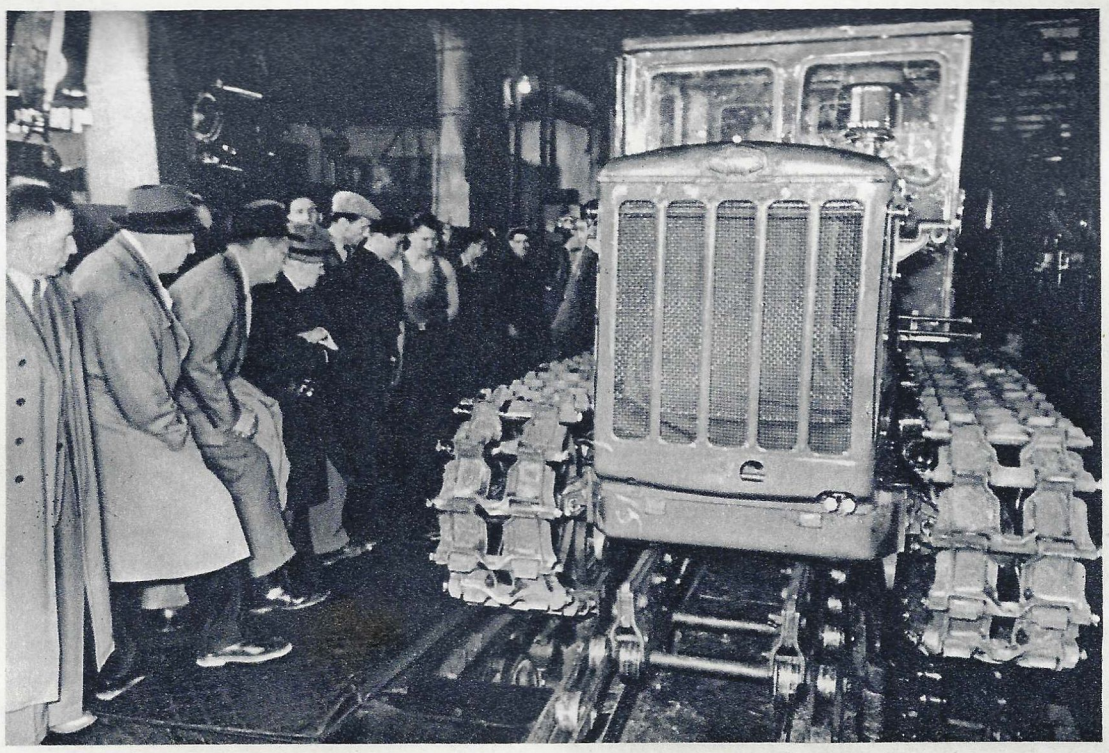

Tämä traktori koottiin Stalingradin tehtaassa kanadalaisten vieraiden läsnäollessa.

Eaton ja Ashfort Stalingradin lentokentällä.

Neuvostoliiton kauppakamarin vastaanotolla. Herrat Hill ja Ashfort keskustelemassa Neuvostoliiton ulkomaankauppaministeriön edustajan S. Koldashevin kanssa.

1. Tehtaan yli-insinööri P. Tshernyshev lahjoitti pankkiiri Ashfortille turpiinin juoksupyörän pienoismallin. Hra Ashfort sanoi, että lahja tulee koristamaan hänen kirjoituspöytäänsä. 2. Mutta kohta malli katosi. Hra Eaton löysi sen hra Lattmanin taskusta! 3. "Kaikilla meillä on samanlainen oikeus tähän lahjaan", sanoivat Eaton ja Lattman. "Siksi annammekin sen kunnianarvoiselle energeetikollemme hra Haldenille." 4. "Meitä on 31 henkeä", sanoi hra Halden, "ja on oikeudenmukaisinta, että lahja tulee olemaan kunkin kirjoituspöydällä vuoden. Mutta kolmenkymmenen vuoden kuluttua — älkää kiinnittäkö huomiota korkeaan ikääni — suostun ottamaan sen itselleni ikiajoiksi." 5. Turpiinin juoksupyörän malli ja Kanadan dollari, jonka pankkiiri Ashfort nimikirjoituksellaan varustettuna lahjoitti insinööri Tshernysheville.

Kirjeenvaihtoa

ONNELLISEN TÄHDEN ALLA

Tähdistäennustajat väittivät ennen, että ihmisen kohtalo riippuu taivaankappaleiden liikkeestä. Meidän aikanamme asia on päinvastoin: eräiden taivaankappaleiden liikkuminen riippuu ihmisten tahdosta. Vanha sanonta "onnellisen tähden alla" syntymisestä on saanut kokonaan toisen soinnun.

"Marraskuun 4 päivänä 1957, jolloin koko maailma sai ilokseen tietää toisen sputnikin lähettämisestä, meille syntyi kolmas lapsi — poika. Hän painoi 3 300 g ja voi mainiosti. Olemme antaneet hänelle nimeksi Tuan, joka merkitsee viisautta, taitavuutta... Jos vanhain sanat pitävät paikkansa, poikamme kohtalon määrää sputnik... Pyydämme toisen sputnikin rakentamiseen osallistuneita tovereita, joko yhtä tai useampia, poikamme kummeiksi."

Tällaisen kirjeen on toimitus saanut Vietnamista lehtemme vakituisilta tilaajilta Doan Thangilta ja hänen vaimoltaan Nguyen thi Nhulta.

Arvoisat Doan Thang ja Nguyen thi Nhu! Pyyntönne on täytetty. Neuvostoliiton tiedeakatemian avaruuslentokomission puheenjohtaja, akateemikko Leonid Sedov samoin kuin raketti- ja sputnik-ryhmän jäsen, matematiikan tohtori Alla Masevitsh ovat suostuneet pienokaisenne kummeiksi. He toivottavat pikkumiehelle ja teille hyvää vointia ja kaikkea menestystä. Heidän toivotukseensa yhtyy myös lehtemme toimitus.

Kuvassa Tuan vanhempiensa sylissä.

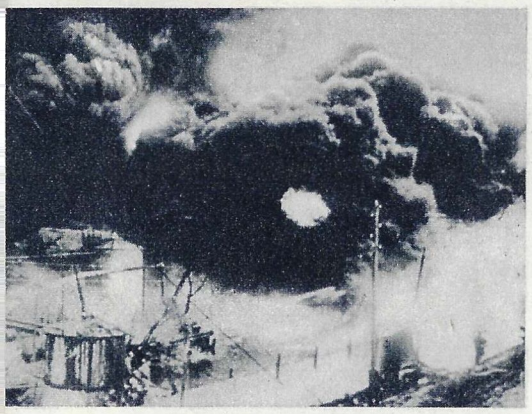

Tämä kuva on otettu toisen maailmansodan aikana piiritetyssä Leningradissa. Vihollispommi on sytyttänyt öljyvaraston.

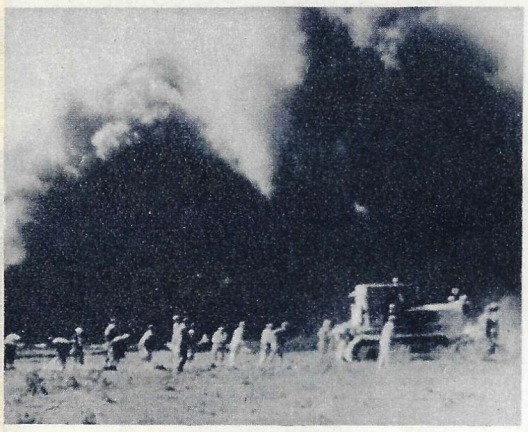

Vuonna 1957 syttyi Albaniassa palamaan öljysuihku. Neuvostoliiton asiantuntijat auttoivat albanialaisia ystäviään palon sammuttamisessa.

Tällaisessa suojapuvussa saattaa liikkua vaarattomasti liekkien keskelläkin.

KUN NAFTA PALAA

Kirj. **V. PORUDOMINSKI.**

Kuvia sammutuskokeiluista harjoituskentällä. Mikroskooppisen pienet vesipisarat sammuttavat tulen öljysäiliössä.

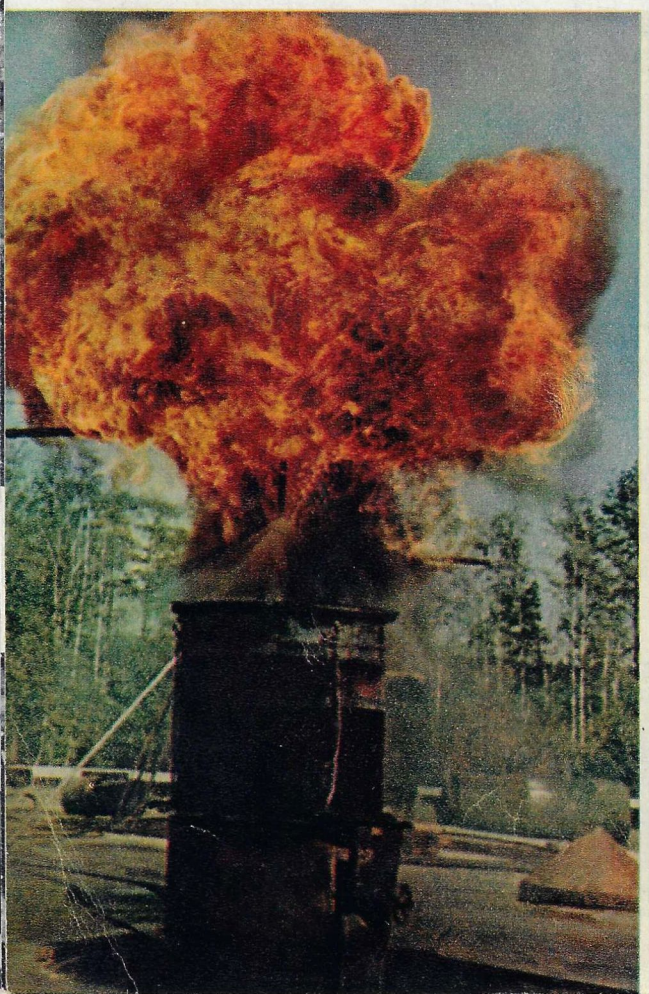

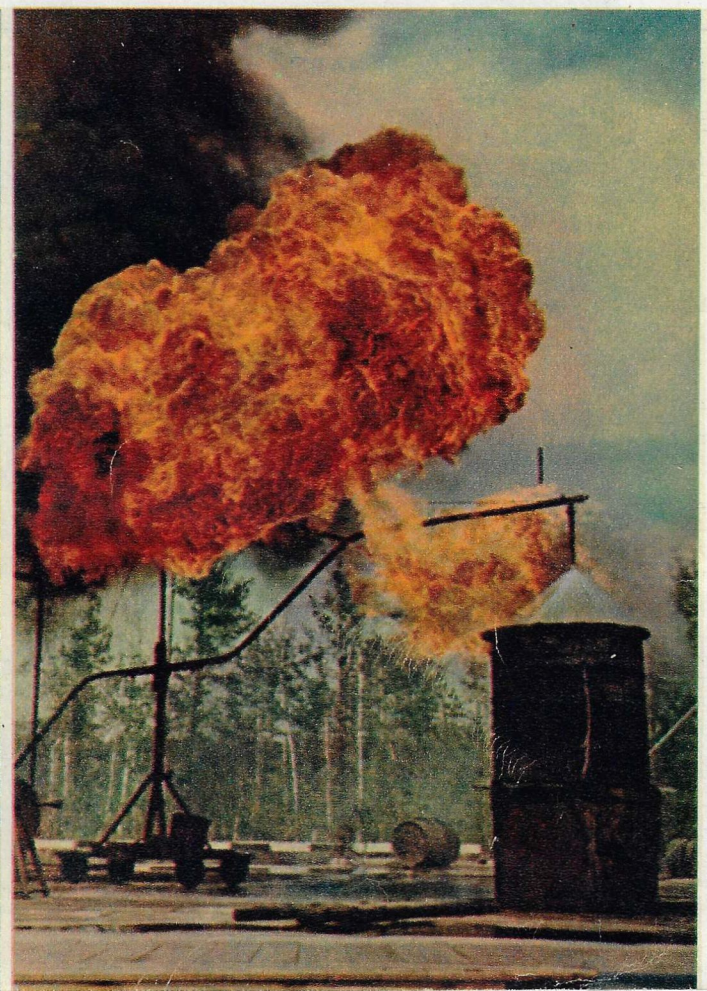

MIEHUUDEN LISÄKSI

Eräs sotavuosien uutisfilmi johdattaa meidät sankarilliseen Leningradiin. Vihollisen pudottama pommi oli sytyttänyt suuren öljyvaraston, josta rintama ja saarrettu kaupunki saivat polttoainetta. Palokuntalaiset kamppailivat miehuullisesti tulta vastaan. Musta savupatsas paljasti varaston sijaintipaikan ja vihollinen keskitti tykkitulensa sitä kohti. Öljytankit saattoivat lentää ilmaan koska tahansa. Palokuntalaisten tulenkestävät suojapuvut syttyivät kauheassa kuumuudessa. Kolme ja puoli tuntia joutuivat palomiehet olemaan tässä helvetissä. Viisitoista heistä sai surmansa ja kuusikymmentä palo- ym. vammoja. Varasto saatiin kuitenkin pelastetuksi. Seuraavana aamuna se toimi tavalliseen tapaan.

...Taistelu tulta vastaan vaatii miehuutta. Toisinaan palosotilaat joutuvat liikkumaan tavattomassa korkeudessa, kulkemaan kapeita räystäitä pitkin, tekemään työtä sakeassa savussa ja liekkien keskelläkin. Tuollainen työ on miehuullista. Mutta miehuus ei riitä palon sammuttamiseen. Siihen vaaditaan vielä kokemusta, tietoja ja tekniikkaa.

Neuvostoliitossa toimii korkeakoulu, josta valmistuu palosuojeluinsinöörejä. On olemassa myös tieteellinen tutkimuslaitos, jossa luodaan erikoiskoneita ja -laitteita sekä kehitellään tehokkaita sammutuskeinoja. Kaikki se muodostaa välttämättömän lisän paloalalle antautuneiden ihmisten miehuullisuuteen.

KUKA HÄLYTTI!

Olemme huoneessa, jossa ei saa olla pienintäkään savua. Sytytämme savukkeen. Muutaman minuutin kuluttua huoneeseen ryntäävät palokuntalaiset. Mistä on kysymys? Hälytyksestä jonka oli tehnyt automaatti. Se oli alkanut "haistaa" savua ja soitti palokunnan, ilmoittaen sille osoitteenkin magnitofonin avulla. Tämä pieni, ihmeellisen herkkä koje perustuu radioaktiivisten isotooppien käyttöön.

Eräs toinen hälytinkoje on pieni lasiputki. Sen pääosan muodostaa fotonimittari. Tämä koje ei reagoi savuun, vaan valoon, taikka kuten palokuntalaiset sanovat ilmiliekkiin. Huoneessa, missä on tuollainen koje, ei ehdi edes sytyttää savuketta. Heti kun raapaisee tikun, hälytyskello soi.

Uusien sammutuskeinojen kokeilua.

Entä jos tuli syttyy sellaisessa paikassa, ettei ''automaattisilmä'' näe eikä ''automaattinenä'' haista? Sellaisten tapauksien varalta on olemassa puolijohdinkoje, joka reagoi lämpötilan pienimpäänkin kohoamiseen.

Mainitsemamme kojeet kutsuvat siis palokunnan paikalle, ja jos tarve vaatii panevat itse käyntiin automaattiset sammutusvälineet ja tyrehdyttävät tulen alkuunsa.

VOIDAANKO TULTA SAMMUTTAA PETROLILLA!

Aikaisemmin oli vallalla sellainen käsitys, ettei bensiinipaloa voida sammuttaa vedelläkään. Onko tässä väitteessä perää? Ei ole.

On tehty seuraava koe. Avoimelle paikalle asetettu iso säiliö täytettiin bensiinillä ja sytytettiin palamaan. Valtava liekki leimahti heti taivaalle. Sen ylle nostettiin suihkulaite ja laskettiin sen lävitse vesi. Säiliön yllä alkoi vyöryä valkoinen höyry. Vajaan minuutin kuluttua tuli sammui.

Palava bensiini voidaan siis sammuttaa vedellä, mutta sillä ehdolla, että vesi pirskoitetaan tuleen. Tällaisen kojeen rakentaminen vaati paljon työtä. Oli keksittävä laite, joka hajoittaa veden 80—100 mikronin kokoisiin pisaroihin — siis sellaisiin jotka ovat 6—8 kertaa pienempiä kuin jauhopölyn hiukkanen. Kun tällainen suihkulaite saatiin aikaan, voitiin vettä ryhtyä käyttämään bensiinipalon sammuttamiseen.

Kouluissa opetetaan, että palamista pitää yllä ilma. Palosuojelutieteen edustajat kuitenkin väittävät, että ilmalla voidaan myös sammuttaa tulta. Näimme kerran kuinka astia täytettiin petrolilla, sytytettiin palamaan ja annettiin liekin päästä valtaansa. Sen jälkeen astiaan alettiin pumpata pohjasta ilmaa. Öljy lakkasi palamasta. Miksi? Siksi, että öljy kuumenee paloasteeseen ainoastaan pinnalta. Ilma sekoitti öljyn astiassa, pohjakerrokset nousivat pinnalle, jäähdyttivät pintakerroksen ja sammuttivat tulen. Toisinaan taas ilman asemesta astiaan pumpataan samaa öljyä. Sekin sekoittaa sisällön ja sammuttaa tulen. Siis öljypalo voidaan sammuttaa öljyllä!

Palomiehet ovat oppineet sammuttamaan myös naftasuihkupaloja. Usein sammutus tapahtuu räjäytyksellä. Noin vuosi sitten Albaniassa syttyi valtava naftakaasupalo. Liekkipatsas nousi 60 metrin korkeuteen. Albaniaa avustavat neuvostoliittolaiset asiantuntijat asettivat öljykaivon suulle räjähdyspanoksen. Räjähdys sammutti palon.

TÄSSÄKIN MUOVIA

Mies punnitsee kädessään metallikankia, valitsee niistä painavimman ja iskee voimakkaasti suojapäähineeseen. Sen jälkeen hän heittää saman kaskin voimainsa takaa lattialle. Sitten hän kumartuu, ottaa kaskin ja toteaa että sille ei ole tapahtunut mitään. Tällainen palopäähine on tehty muovista. Se on halvempi, parempi ja luotettavampi kuin metallipäähine: se ei paljoakaan kuumene eikä tule lysmyihin.

Paloletkutkin ovat muuttuneet. Ennen ne tehtiin puuvillakankaasta, nykyisin tekokuidusta, pääasiallisesti kapronista. Tekokuituletkut ovat paljon vahvempia, kestävät suuremman paineen, eivät kastu eivätkä lahoa. Ne ovat myös kevyempiä ja halvempia kuin puuvillakankaiset.

Myös kemistit keksivät uusia sammutusmenetelmiä. Tiedemiehet pohtivat kysymystä öljypalojen sammuttamiseksi orgaanisella vaahdolla, jota saadaan eräistä polymeerisistä aineista. Se kovettuu palavan nesteen pinnalle, puristaa sitä ja sammuttaa tulen.

Laboratoriossa olemme nähneet seuraavanlaisenkin kokeen. Otettiin kaksi samanlaista kangaskappaletta ja sytytettiin ne palamaan. Toinen leimahti heti liekkiin, mutta toinen vain hiukan mustui siltä kohdalta, mitä liekit nuoleksivat. Näin tapahtui siksi, että kangas oli kyllästetty erikoisella aineella. Sillä kyllästetään mm. näyttämökulisseja. Mutta kuinka voidaan suojella tulelta esim. paksu puuparru, jota ei voida kyllästää läpikotaisin? Tässä tapauksessa käytetään erikoisia seosteita, joilla puun pinta peitetään kuin lakalla tai maalilla.

Ennenmuinoin tulipalot olivat Venäjällä maanvaivana. ''Punainen kukko'' tuhosi kokonaisia kaupunkeja. Tulipaloja sattuu tietysti nytkin, mutta aikamme tiede ja tekniikka suovat mahdollisuuden lannistaa tulen valta. Meidän aikanamme ei tosin ajatella niin paljon palon sammuttamista, kuin sitä, miten se saataisiin ehkäistyksi syttymästä.

Muovista tehty palopäähine.

Uusia palosuojeluvälineitä.

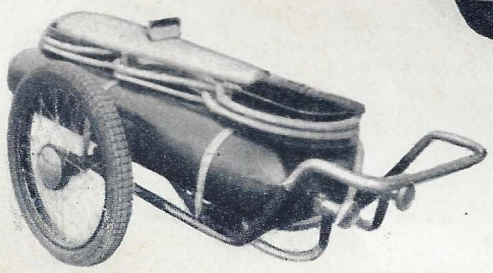

Taistelussa tulta vastaan.

Etkä tiedä, mistä löydät ja missä kadotat...

Palosotilas Ivanovin elämästä

Piirt. A. Mitta.

Maanantaina.

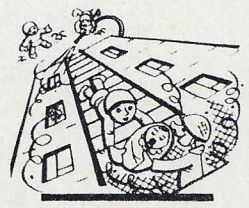

Tiistaina.

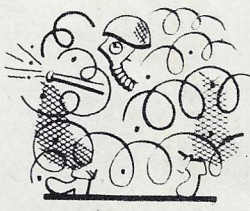

Keskiviikkona.

Torstaina.

Perjantaina.

Lauantaina.

Sunnuntaina.

Maanantaina.

VÄHÄN KAIKKEA

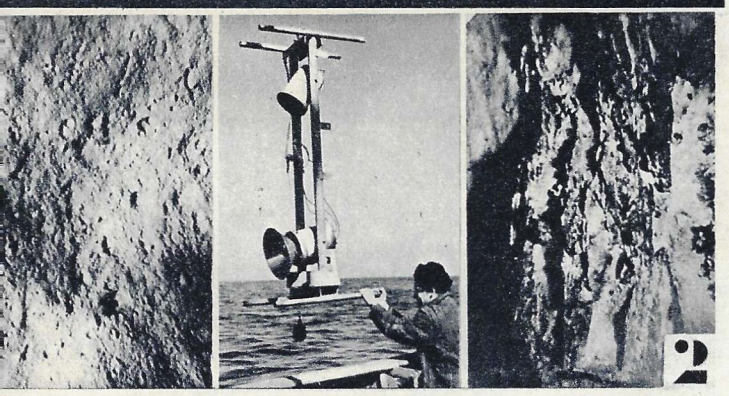

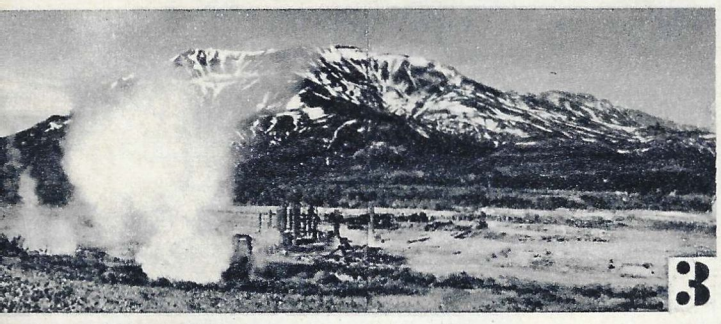

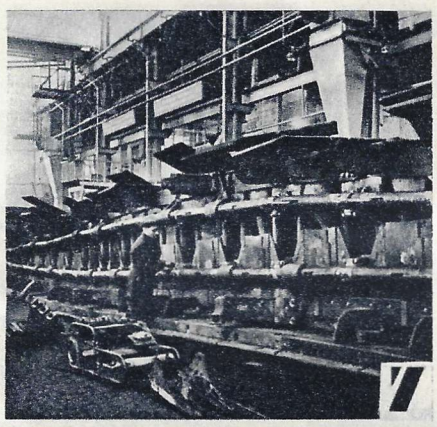

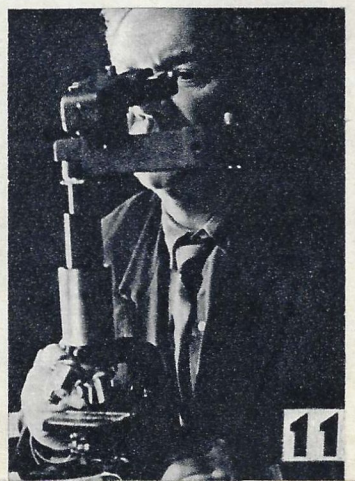

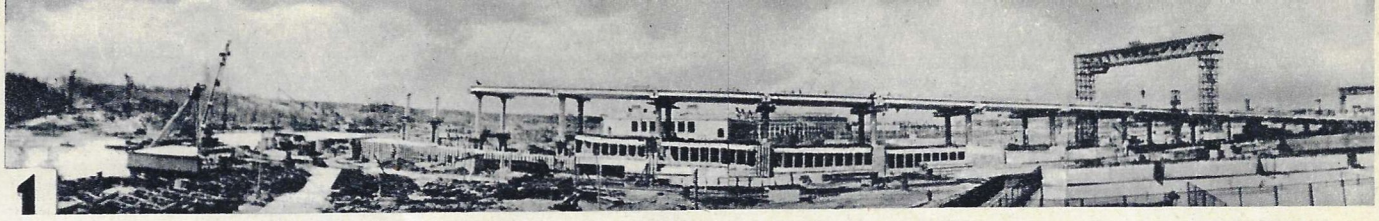

MOSKOVAN METRON SILTA

1 Lenin-stadionin kohdalla Moskova-joen ylitse rakennetaan 2 030 metrin pituista kaksikerroksista siltaa. Sen 5 000 tonnin painoinen kaari tuodaan paikalle ponttoneilla ja liitetään rannoilla sillanpäihin. Silta rakennetaan etujännitetyistä teräsbetoniosista, mikä on teknillisessä mielessä varsin kiinnostava seikka. Sillan alaosaa tulee kulkemaan metro ja yläkerros varataan autoliikennettä varten. Tämä silta yhdistää Frunzen piirin Moskovan uuteen lounaiseen kaupunginosaan. Sillan yhteyteen rakennetaan metroasema nimeltä ''Leninskije gory'' (''Lenin-vuoret'').

KUVIA IKUISEN PIMEYDEN PIIRISTÄ

2 Aivan viime aikoihin asti on ollut epätietoista miltä näyttää valtameren pohja suurissa syvyyksissä. Tämän tehtävän on nyt ratkaissut nuori neuvostoinsinööri N. Zenkevitsh. Hän on rakentanut kameran, jossa on voimakas valolähde, filminauhaa siirtävä sähkömoottori ja automaatti, joka panee kojeet toimimaan kun kamera koskettaa pohjaa. Ollessaan tutkimuslaiva ''Vitjas'' retkikunnan mukana Tyynellä valtamerellä Zenkevitsh otti 220 valokuvaa meren pohjasta. Täten on saatu maailman ensimmäiset valokuvat miltei 10 000 metrin syvyydestä.

Vieressä nähdään tämä syvyyskamera ja sillä otettuja kuvia Tyynen meren pohjasta.

LUONNONHÖYRYLLÄ

3 Kamtshatkan niemimaan kautta kulkee ns. Tyynen meren vulkaaninen vyöhyke. Kun vuorten rinteillä temmeltää lumipyry tai paukkuu neljänkymmenen asteen pakkanen, 300 metriä alempana, pienen Pauzhetka-joen laaksossa, viheriöivät pensaat ja ruoho. Laaksossa on nimittäin toistasataa kuumaa suihkulähdettä. Eräiden lämpötila on jopa plus 200 astetta.

Laaksoon rakennetaan luonnonhöyryllä toimiva voimalaitos. Noin 500 metrin syvyydestä otaksutaan löytyvän höyryä, jonka lämpötila on 150—200 astetta ja paine 6—7 ilmakehää. Maanalaista lämpöä ryhdytään käyttämään myös kasvihuoneiden, asuintalojen ja teollisuuslaitosten lämmitykseen.

Kuva Pauzhetka-joen laaksosta.

''VALVOVIEN VOIMIEN TEMPPELI''

4 VII vuosisata oli Armenian rakennustaiteen klassillinen kehityskausi. Mainitun kauden huomattavimpia muistomerkkejä on kirkko nimeltä Zvartnots, mikä merkitsee ''Valvovien voimien temppeli''. Sen rauniot sijaitsevat pienen matkan päässä Etshmiadzinin kaupungista. Arkkitehti G. Kotshojan ja kuvanveistäjä G. Arevshatjan ovat valmistaneet mainitusta muinaismuistomerkistä tarkan jäljennöksen. Neljässä vuodessa he ovat tehneet sitä varten noin 4 000 erilaista detaljia. Sisältä ja ulkoa malli toistaa tarkoin alkuperäisen luomuksen rakennustaiteelliset erikoisuudet. Kuvassa G. Arevshatjan (vasemmalla) ja G. Kotshojan Zvartnotsin temppelin pienoisjäljennöksen luona.

KOLHOOSIT TARVITSEVAT INSINÖÖREJÄ...

5 Edessämme on tavallinen sanomalehti-ilmoitus. ''Altaiskaja pravdan'' takasivulla on seuraavanlainen ilmoitus: ''Sovetskaja Sibir'' kolhoosi ottaa vakituiseen työhön koneinsinöörin, rakennusteknikon, eläinlääkärin, karjakonsulentin ja rakennusalan ammattimiehiä. . .'' Lehdessä on muitakin samanlaisia ilmoituksia. Niinpä ''Rossija''-niminen kollektiivitila tarjoaa vakinaisen työpaikan rakennusinsinöörille. Kolhoosien talous kasvaa. Tänä vuonna ne ovat alkaneet ostaa laajassa mitassa traktoreita, leikkuupuimureita ja muita koneita, minkä vuoksi ne tarvitsevat kokeneita ja päteviä ammattimiehiä. Kolhoosit rakentavat taloussuojia, asuntoja, kerhotaloja, kouluja ja sairaaloita, ja siitä johtuen myös rakennustyövoiman kysyntä kasvaa.

KIERTUEELLA

6 Leningradin akateemisen baletin taiteilijat ovat palanneet vierailulta Romaniasta, Jugoslaviasta, Tshekkoslovakiasta ja Unkarista. Kolmisen kuukautta kestäneen turneensa aikana he antoivat 70 näytäntöä ja konserttia 15 eri kaupungissa. Tshekkiläinen taidemaalari Olga Feiková on lähettänyt toimitukselle hauskoja piirroksia leningradilaisten esityksistä Prahassa. Julkaisemme ne tässä.

KAIVOS ILMAN IHMISIÄ

7 Neuvostoinsinöörit pyrkivät vapauttamaan ihmisen maanalaisista kaivostöistä. Kivihiiliteollisuutta palveleva koetehdas on konstruoinut ''A-3''-nimisen laitteen, joka louhii hiilen, kuljettaa sen pois louhiosta ja pönkittää louhion katon. Koneen työteho on yli 200 tonnia tunnissa. Kaikkia louhiossa toimivia mekanismeja johdetaan ohjauskeskuksesta.

KAIKKIALLA MAAILMASSA

8 Kuvassa nähdään säveltäjä Dmitri Shostakovitsh ja bulgarialainen kuvanveistäjä Kirill Todorov. Viimeksimainittu kävi Moskovassa veistääkseen tämän kuulun neuvostosäveltäjän muotokuvan. Shostakovitshin musiikki on saanut tunnustusta kaikkialla maailmassa. Italian musiikkiakatemia ''Santa Cecilia'' on valinnut hänet kunniajäsenekseen. Eräänä ensimmäisenä ulkomaalaisena hänet on julistettu Ranskan taide- ja kirjallisuusveljeskunnan kommodoriksi.

VAELTAVA TEHDAS

9 Tällainen katos voidaan pystyttää nopeasti minne tahansa ja yhtä nopeasti siirtää toiseen paikkaan. Se muodostaa sellaisenaan tuotantolaitoksen, joka valmistaa omakotitaloja työläisasutuksia varten. Talot tehdään kaasubetonilaatoista. Pääasiallisena raaka-aineena on hiekka. Sementin ja alumiinijauheen kanssa muotteihin sekoitettuna se muodostaa kevyttä huokovaahtoa. Autoklaaveissa höyrytettyinä kaasubetonilaatat kovettuvat. Niitä voidaan helposti sahata, höylätä ja naulata. ''Vaeltavassa tehtaassa'' on 12 työntekijää, jotka valmistavat kaasubetonilevyjä ja myös kokoavat niistä taloja. Kesäkauden kuluessa tällainen laitos kykenee rakentamaan kokonaisen asutuksen.

Kuvissa kaasubetonilaatoista rakennettu talo ja moskovalaisten insinöörien suunnittelema ''Vaeltava tehdas''.

MIELENKIINTOINEN NÄYTTELY

10 Kolme lasta, kolme ihonväriä — keltainen, musta ja valkoinen. He pitelevät auringonkukkaa ja rauhankyyhkystä. Tämä on amerikkalaisen taidemaalarin Emmi Lu Packardin juliste ''Rauha on ihmisen oikeus''. Hänen samoin kuin Viktor Arnautovin, Redford Gomesin, Byron Randallin, Charles Saffordin ja Harold Surendorfin töitä oli nähtävänä suurta mielenkiintoa herättäneessä amerikkalaisen grafiikan näyttelyssä Moskovan taiteilijain talossa. Kuva näyttelysalista.

BIOLOGIEN AVUKSI

11 Ottakaa mikroskooppi lähemmäksi ja katsokaa objektilasille. Silmien eteen avautuu paljaalla silmällä näkymätön maailma, mutta se näyttää lattealta, tilavuudettomalta. Mutta kun sitten keksittiin ''kaksisilmäinen'' mikroskooppi, niin tiedemiehet näkivät pienoismaailman ulottuvaisena. Jokin aika sitten S. P. Ivanov keksi yksinkertaisen ja mukavan stereofotolaitteen, joka suurentaa esineet 500—600-kertaisiksi ja tekee mahdolliseksi muuttaa minkä tahansa biologisen mikroskoopin stereoskooppiseksi. Kuvassa S. P. Ivanov.

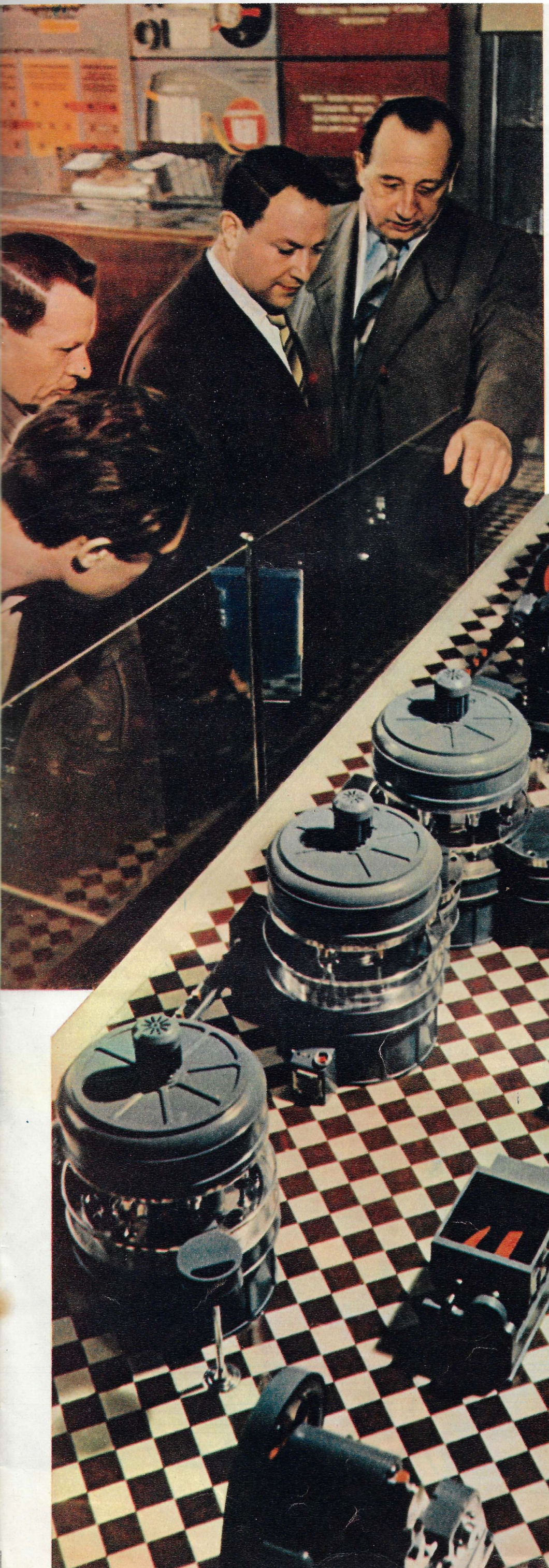

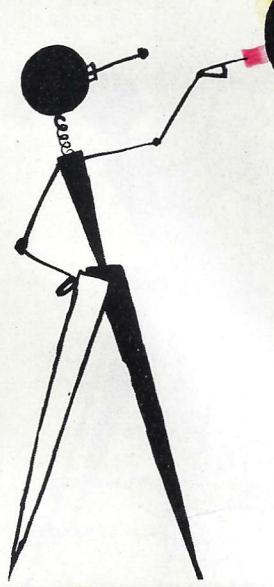

Entä huomenna?!

Valok. J. Halip.

Kirj. **M. VASILJEV ja I. NEHAMKIN.**

Kuvitelkaamme näyttelyä, jossa voimakoneen vieressä on karamellikasoja, kellonosien vieressä teräsputkipyramiideja, monille kielille käännettyjen kirjojen vieressä muotijalkineita. . .

Mitä yhteistä on näin erilaisilla esineillä? Kaikille niille on yhteistä se, että niitä valmistavat automaattikoneet.

Automatisointi on juurtumassa mitä moninaisimmille aloille. Aivan tavallisiksi ovat nykyisin tulleet tehdassalit, joissa ei ole juuri lainkaan työläisiä koska sadat koneet tekevät itsenäisesti tuhansia työliikkeitä. Harvemmassa tapaa toistaiseksi laitoksia, jotka "tuottavat" loppumattomasti laskutuloksia taikka monille kielille käännettyjä tekstejä. Sekin on automatiikkaa!

Tuotantovoimien nykyisellä kehitysasteella ei edistystä ole ajateltavissakaan ilman automatisointia. Ihmiskunnalla ei yksinkertaisesti riittäisi työkäsiä yhteiskunnan kasvavien tarpeiden tyydyttämiseen. Tuotantoprosessiin on kytketty suunnaton määrä koneita ja tuotteita, valtavia viljelysaloja ja suunnattomia energiapaljouksia. Lisäksi monet työprosessit vaativat raskasta ja yksitoikkoista ponnistusta. Juuri näissä töissä tarvitaan ensisijaisesti automatisointia, joka helpottaa työtä ja vapauttaa ihmiset ammattitaitoisempaan luovaan toimintaan. Automaatteja tarvitaan myös siellä, missä työprosessit tapahtuvat niin nopeasti, että ihmisen aistit eivät ehdi niitä kontrolloida, sekä siellä, missä tuotannon laatu tekee ihmisen läsnäolon mahdottomaksi. Sitäpaitsi automatiikka jouduttaa tuotantoprosesseja ja alentaa kustannuksia.

Ilman automatisointia ja kokonaiskoneistusta olisi mahdoton ajatellakaan raskaan teollisuutemme ja maataloutemme edelleen kehittämistä, suurten voimalaitosten rakentamista, Keski-Aasian aavikoiden muuttamista vehmaiksi viljavainioiksi, ruokatarvikkeiden yltäkylläisyyden luomista, tuhansien kilometrien pituisten voi-

Tällaiselta tulee näyttämään automatisoitu osasto, joka valmistaa paristoja radiokoneisiin, taskulamppuihin, kuulokojeisiin ym. laitteisiin. Automaattilinjan on suunnitellut Moskovan virtalähdeinstituutti.

Höyryvoimalaitos Moskovassa. Avarassa salissa ei ole montakaan ihmistä. Lukemattomat kojeet havaitsevat pienimmänkin epänormaalisuuden kattiloiden työssä ja palauttavat heti kaiken ennalleen.

Tämä on Leningradin voimaverkoston sydän. Kaksi insinööriä hoitaa täältä automaattien avulla yli 20 voimalaitoksen työtä.

mansiirtolinjojen, rautateiden, kanavien, kaasu- ja öljyjohtojen rakentamista.

Neuvostoliitossa automatisointi tapahtuu yhtenäisen suunnitelman mukaan, töiden tärkeyttä ja vaikeutta silmälläpitäen. Kansantalouden johtojärjestelmän uusiminen on omiaan helpottamaan tämän tehtävän suorittamista, sillä tarjoaahan se erinomaiset ehdot tuotantolaitosten toiminnan yhdensuuntaistumiselle, niiden joustavammalle ohjaukselle ja työtätekevien luovan aloitteellisuuden kehitykselle.

Pikainenkin silmäys automatisointitoimintaan Neuvostoliitossa osoittaa, kuinka laajalti se on levinnyt kaikille teollisuusaloille. Ukrainan 50 masuunista 36 on täydellisesti koneistettu sekä varustettu automaattisilla sääntely- ja valvontakojeilla. Kemiallisessa, kevyessä sekä elintarviketeollisuudessa on myös monet työprosessit automatisoitu täydellisesti. Konepajoilla on koneita, jotka toimivat ohjelmointilaitetta totellen. Yhä enemmän automatisoidaan valssilaitteita ja takomoja. Tällä hetkellä Neuvostoliiton tehtaissa toimii neljättäsataa automaattilinjaa; vuoteen 1965 mennessä niitä on oleva jo lähes 2 500. Parhaillaan suunnitellaan ja rakennetaan kokonaisia automaattisia työosastoja ja tehtaita. Huomenna niitä tulee olemaan kaikkialla.

Minkä vuoksi huomenna? Ihminen uskoo jo nyt automaatille aivan odottamattomia tehtäviä.

. . .Juna jarruttaa tasaisesti ja pysähtyy asemalle. Mutta kummallista: veturinhytissä ei ole kuljettajaa! Hänen tietoja ja taitoja vaativan tehtävänsä suorittavat automaattilaitteet. Näiden laitteiden viimeiset kokeilut suoritettiin hiljattain eräällä radalla Moskovan lähellä. Automaattikuljettaja korvaa kohta niinkin tärkeän ammattimiehen kuin veturinkuljettajan.

Entä kuinka käy ihmisen? Tuleeko taitava ja tottunut työntekijä yhteiskunnalle tarpeettomaksi?

Kysykää kuljettajalta, joka uskoi veturinsa automaatille, mikä häntä odottaa huomenna, niin saatte tietää, että hän istuutuu pian liikennemestarin pöydän ääreen ohjaamaan kymmeniä junia. Tai tehkääpä tällainen kysymys Izhoran tehtaan (Leningradin lähistöllä) vanhemmalle valssimiehelle Vladimir Vladimiroville, niin saatte tietää, että hän opiskelee polyteknillisen iltainstituutin viimeisellä kurssilla ja huomenna kykenee paitsi ohjaamaan valssikoneistonsa automaattilaitteita, vielä-pä konstruoimaankin niitä... Eikä nämä ole mitään poikkeustapauksia.

Yhtä suunnitelmallisesti ja laajamittaisesti kuin automatisointia Neuvostoliitossa suoritetaan myös automatiikan asian-

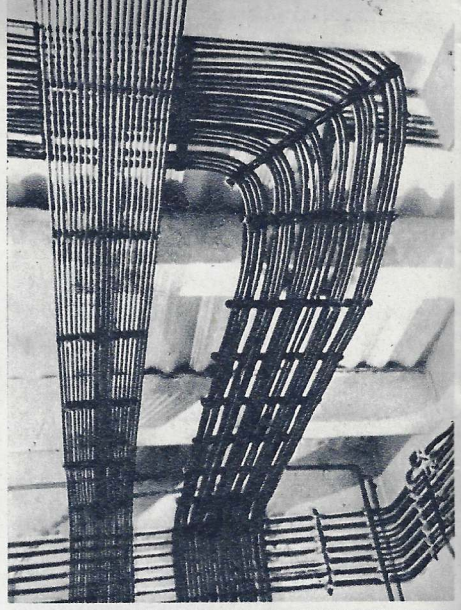

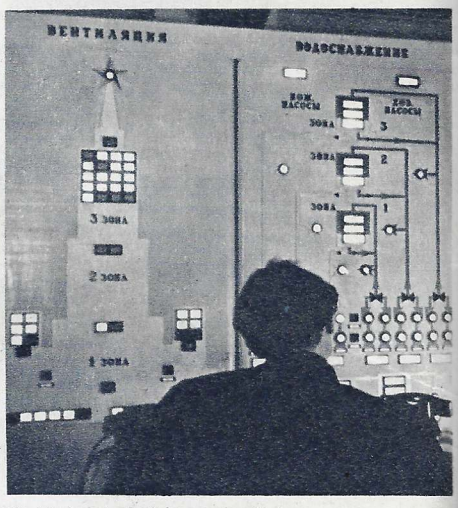

Tästä kontrolloidaan tornitalon vesijohdon, ilmastointilaitteiden, valaistusverkoston ja sähkömoottorien työtä. Automaattisesti toimivat kojeet ovat tiheän johdinverkoston kautta kosketuksessa rakennuksen kaikkiin kohtiin.

Öljykaivo on kilometrejä syvä ja jokainen sen senttimetri on arvoitus geologille. Kuinka korkea lämpötila on eri maakerroksissa, millainen on niiden radioaktiivisuus, vastus ja lujuus sekä laatu? Kuvassa näkyvä kaukomittari jouduttaa porausreiän tutkimista 8-kertaisesti.

Tämä laite on nimeltään MARS-300. Se merkitsee automaattisesti suuren kemiallisen tehtaan 300 pisteessä tapahtuvat teknologiset prosessit. Kaikki poikkeamat normaalista laite merkitsee punaisilla numeroilla, joten ne pistävät heti silmään. Signaali otetaan vastaan ja sääntely tapahtuu viivyttelemättä. Laitteella on suuri tulevaisuus.

Lvovin hienomekaaninen tehdas. Työläisnainen Alla Popova kokoamassa automaattisia kontrolli- ja säätelylaitteita. Tehtaan tuotteita menee moniin maihin.

Neuvostoliitossa on valtavia kasteluviljelyksiä. Maan kastelun automatisointi askarruttaa useita tutkimuslaitoksia. Yläkuvassa on vesimittari, joka säätelee veden virtaamisen kastelukanavassa. Alempana Ukrainan tiedeakatemian automatisointi-instituutin työntekijät asentamassa kastelulaitoksen kauko-ohjauslaitteita.

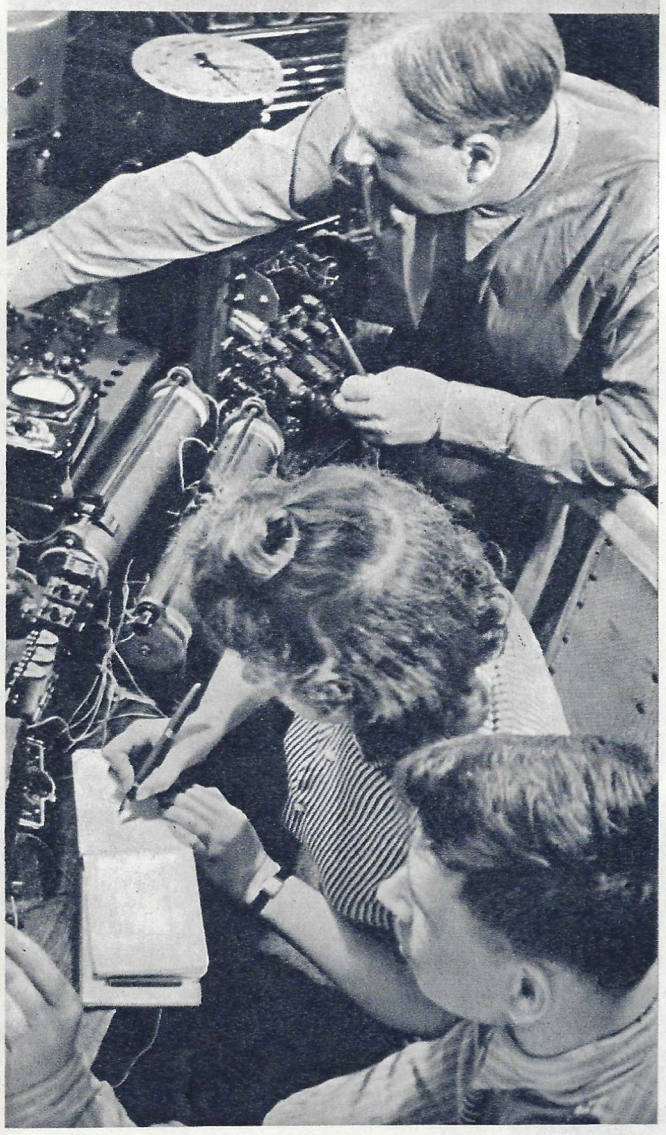

''Maalari-automaatti'', joka laittaa hohtovärin kellon osoittimiin. Työläisen tehtäväksi jää ainoastaan asettaa osoitin pyörivään rumpuun. Sen jälkeen kone automaattisesti siloittaa sen, tipauttaa siihen maalipisaran, työntää osoittimen ulos ja kiinnittää sen ''neulatyynyyn''. Kuvassa eräs kojeen keksijöitä viilaajamekanikko A. Ivanov.

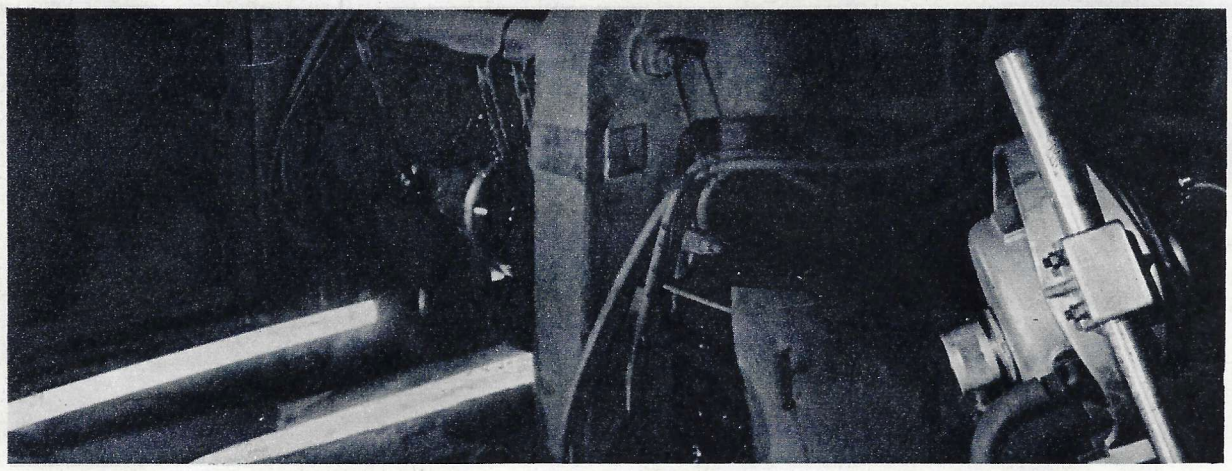

Päivystäjä tarkastaa ohjaamosta kuinka paljon kymmenien kilometrien päässä sijaitsevista porauskaivoista tulee öljyä.

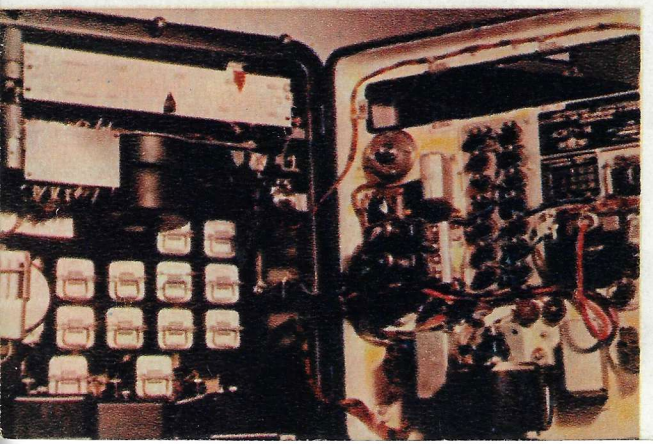

Kymmenesosasekunnissa on mitattava hehkuvan teräskappaleen lämpötila. Sen tekee fotoelektrinen pyrometri, joka laskee samalla kappaleiden luvun. Yläkuva on otettu leningradilaisessa tehtaassa. Oikealla kojeen aina valvova silmä. Vasemmalla laitteen sisäosa.

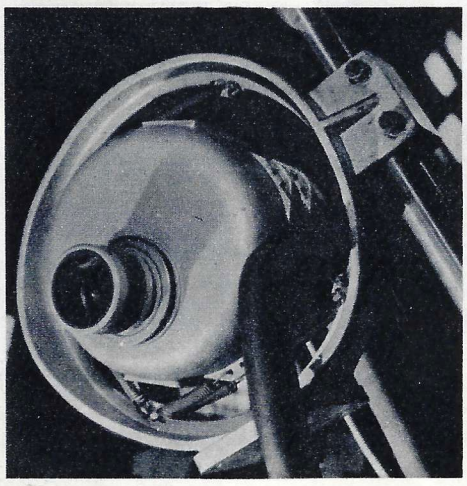

tuntijoiden koulutusta kaikille aloille. Yksistään viime vuonna tuotantolaitokset, kaivokset, laboratoriot, kolhoosit, kulkulaitos, voima-asemat ja rakennustyömaat saivat 770 000 nuorta insinööriä ja teknikkoa.

Vaikka tuotantoon tulee joka vuosi satojatuhansia hyvän koulutuksen saaneita spesialisteja ja vaikka tiedemieskaartimme käsittää 260 000 ihmistä, kaikkialla on puute heistä. Sanomalehti-ilmoituksissa luetellaan satoja ammatteja, joihin tarvitaan työntekijöitä. Tarvitaan kaivurinkäyttäjiä, sähköinsinöörejä, rakennusmiehiä, elintarviketyöläisiä, agronomeja, hitsaajia. . . Ammattimiehiä tarvitaan kaikkialle, sellaiset ovat maassamme suoritettavien töiden mittasuhteet.

Kansantalouden tarpeita silmälläpitäen koulutusohjelmiin tehdään muutoksia — toisille ammattialoille valmistuvien ylioppilaiden lukua lisätään, toisille taas vähennetään. Tällöin huomioidaan sekä sen paikkakunnan, jossa oppilaitos sijaitsee, tulevan kehityksen suunnitelmat, kuin koko maankin kansantalouden tarpeet.

Automatiikka ihastuttaa meitä saavutuksillaan jo nyt, ja etemmäksi katsottaessa se tarjoaa todella satumaisia näköaloja. Jos Dneprin sähkölaitosta hoitaa tänään 6 henkeä ennen sotaa työskennelleiden 290 asemesta ja jos kaksi leningradilaista insinööriä ohjaa yli 20 voimalaitoksen työtä, sellaistenkin, jotka ovat 200—300 kilometrin päässä, niin mikäpä estäisi ohjaamasta huomenna yhdestä keskuksesta satoja sähkölaitoksia käsittäviä yhtenäisiä voimaverkostoja?! Kun automaattikuljettaja ajoi tänään junan asemalle, niin tällaisia automaattijunia ilmaantuu kohta sadoittain sähköradoille, joiden pituus muuten lähitulevaisuudessa saavuttaa päiväntasaajan pituuden. Kun tänään korkealla kaikkien mantereiden yllä kiertää kolmas neuvostosputnik, tuo monimutkainen kosminen laboratorio, jossa on kokonainen kompleksi automaattikojeita, niin huomenna toisille planeetoille lähtee jättimäisiä avaruusraketteja "miehistönään" lukuisia elektroniautomaatteja.

Me suunnittelemme huomistamme, ja se on yhtä reaalinen kuin nykypäivämme on romanttinen.

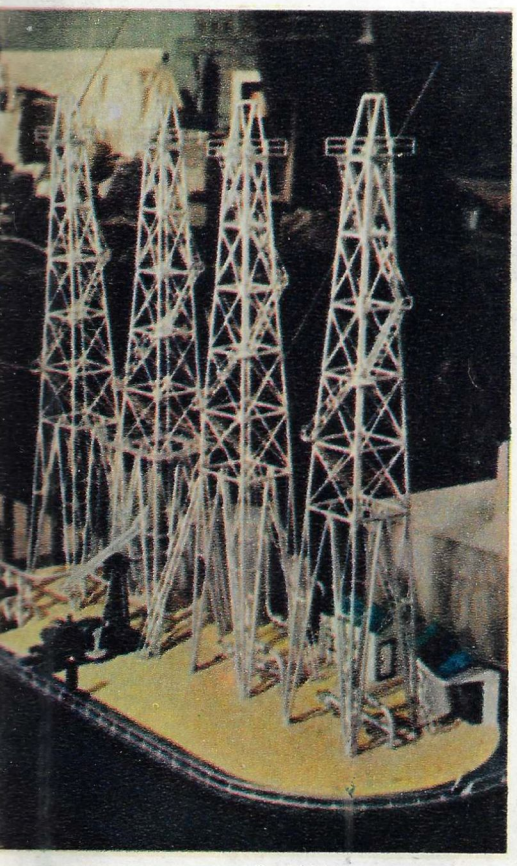

Bashkiriassa on jo kauko-ohjattavia öljykaivoja.

Neuvostoliitossa on kauan aikaa ollut automaattisia leipätehtaita. Automaattiset koneet tekevät karamellejä, keksejä, suklaata, valmistavat kumijalkineita ja lajittelevat ruokatarvikkeita. Kuvassa automaatti nähdään uudessa osassa. Uimarit tuskin voinevat kuvitella, että Lenin-stadionin uimahallin alla on tilavia saleja, joissa toimivien automaattien tehtävänä on pitää huolta urheilijoista. Laitteet säätelevät 6 000 kuutiometrin vesimäärän säännöllisen kiertokulun, rikastavat sitä hapella, puhdistavat kloorilla sekä lämmittävät ja jäähdyttävät. Valotaulu näyttää päivystäjälle kaikkien kojeiden toiminnan. Stadionin automaatteja ja mittareita varten piti vetää sähköjohtoja miltei miljoona metriä.

→

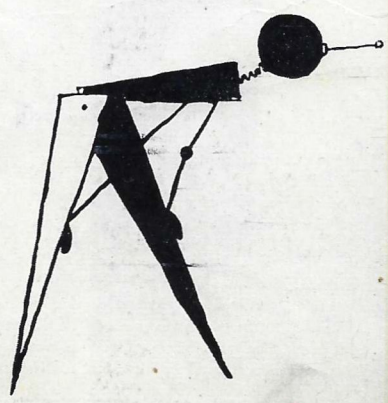

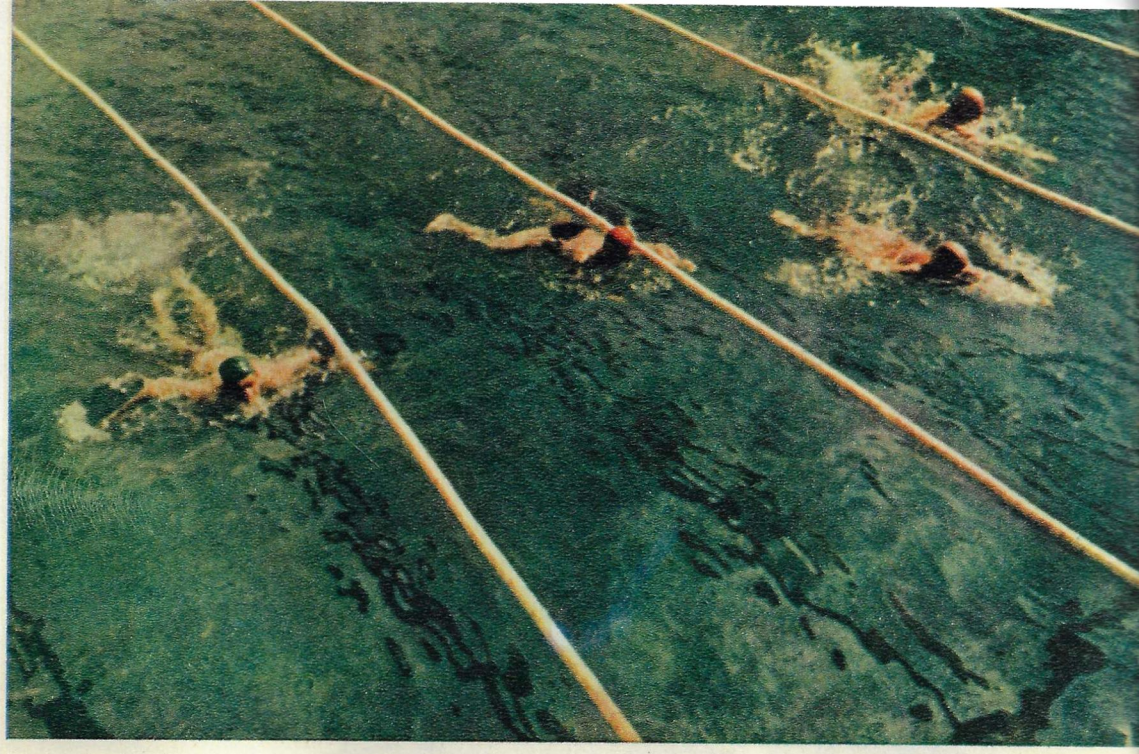

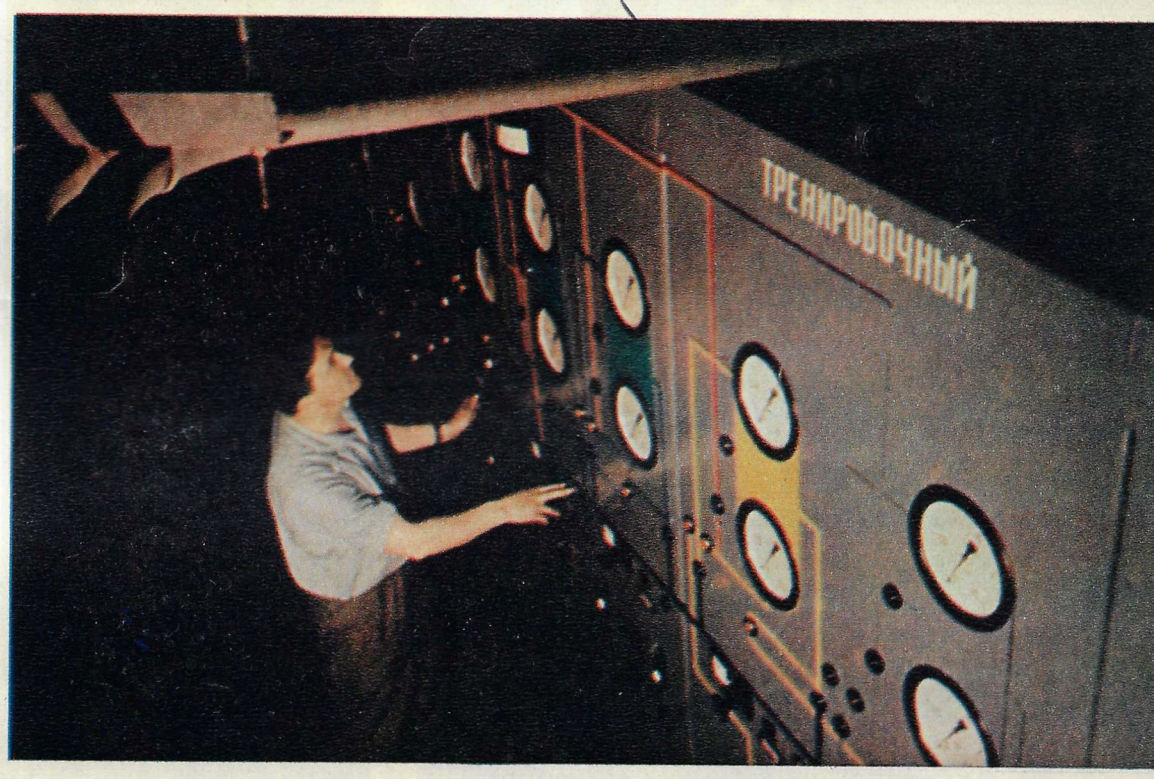

POPPAMIEHIÄ JA ISOTOOPPEJA

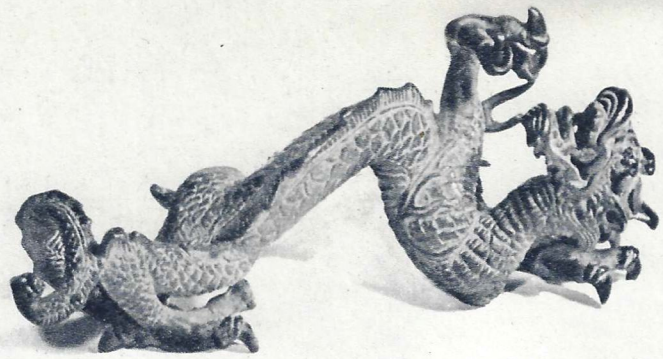

Nämä kuviot ovat peräisin Kiinasta, Meksikosta ja Indonesiasta. Niiden uskottiin suojelevan ihmisiä pahoilta hengiltä, jotka synnyttävät sairauksia.

Tällaisiin kaapuihin pukeutuivat Lontoon munkit 1 500-luvulla ruttoepidemian aikana.

Tähän on loihdittu kappale keskiaikaista kaupunkia.

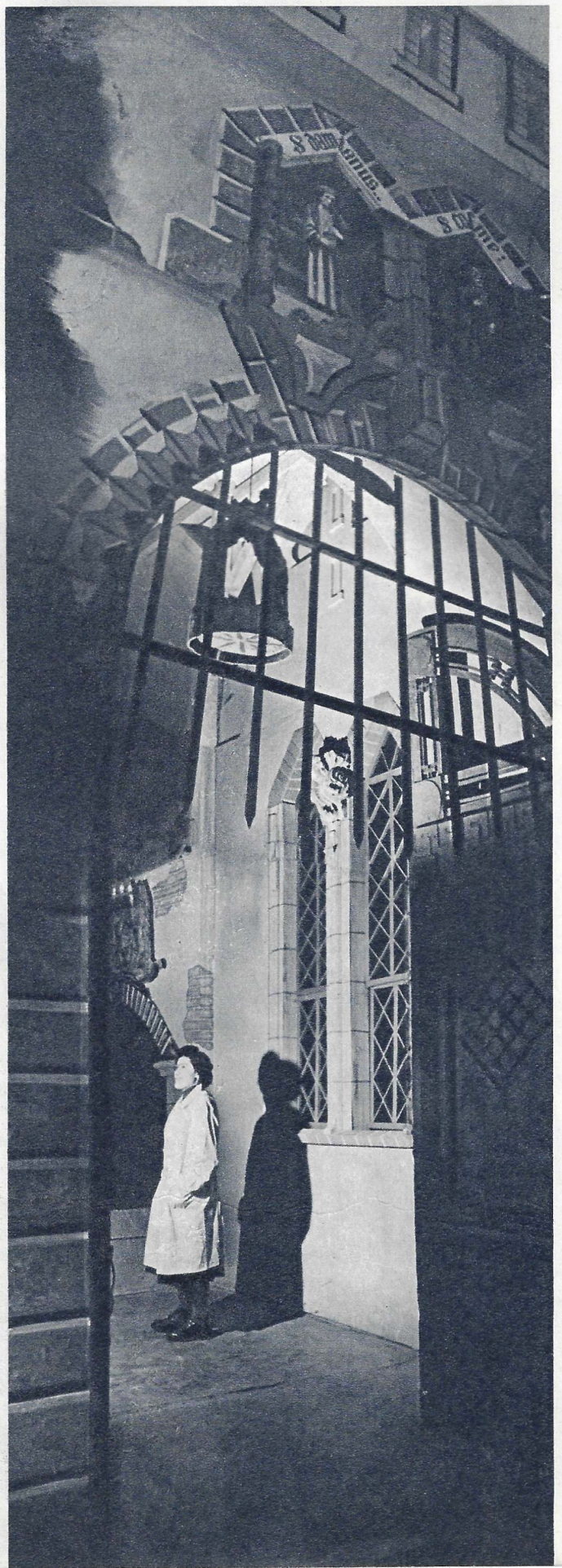

Kulkutaudin tuhoja. Munkit korjaamassa kuolleita...

Poppamiesten asusteita Etelä-Amerikasta.

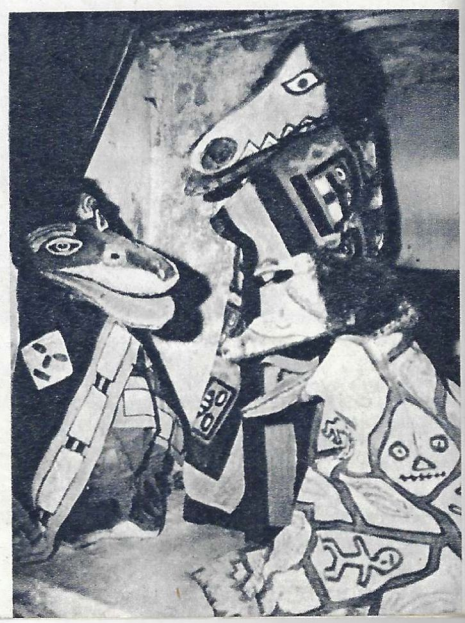

Vuonna 1633 avattu apteekki. Se on peräisin Jelgavasta (Latvia).

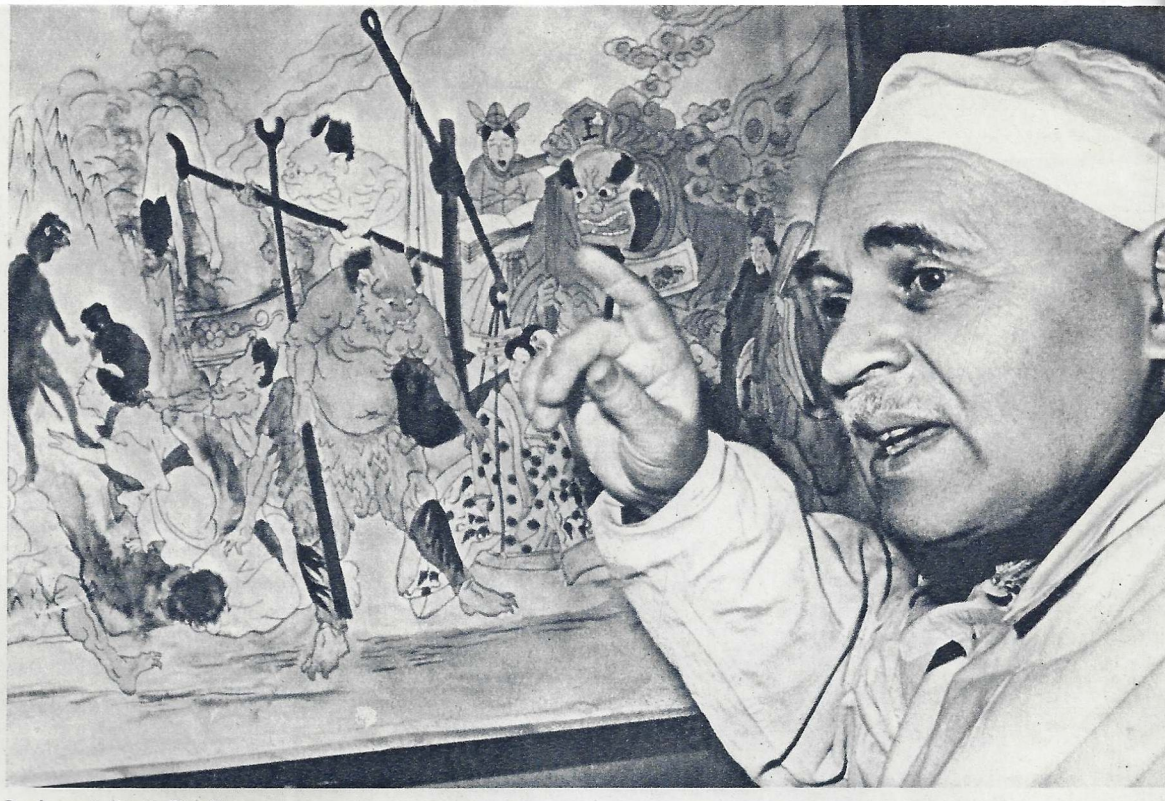

Professori Paul Stradins.

Professori Stradinsin museo

Kirj. V. ILLESH. Valok. J. Bagrjanski.

Keskiaikainen apteekkivaakuna.

— Oletteko sattunut näkemään keskiajan mustakaapuista munkkikulkuetta, joka yön pimeydessä kuljettaa ruttoon kuolleiden ruumiita ulos kaupungista?

— Osaatteko kuvitella miten (satoja tuhansia vuosia sitten) tapahtui maailman ensimmäinen kirurginen operaatio?

— Tiedättekö miltä näyttää kolmensadan vuoden ikäinen apteekkarikirja?

— Entä oletteko nähnyt miten poppamies ''ottaa vastaan potilaita''?

Älkää luulko, että nämä olisivat vain ajan kuluksi tehtyjä kysymyksiä tahi kuuluisivat Moskovan näköradion sunnuntaiohjelman tietokilpailuun. Ei, sitä ne eivät ole, vaan kaikki nuo asiat olemme nähneet omin silmin. Muinaisslaavilaiseen luola-asumukseen osuimme juuri hetkellä, kun sukupäällikkö — vanha nainen — lievitteli kuolevan soturin tuskia loitsuja lukemalla. Näimme myös kuinka suuri venäläinen kirurgi Pirogov sata vuotta sitten auttoi Sevastopolin taisteluissa haavoittuneita. Kävimme povaajalla ja keskiaikaisessa apteekissa, tutustuimme Hippocratekseen ja Avicennaan, Harveyhin ja Helmholtziin, Pasteuriin ja Botkiniin...

Kaiken tuon näimme käydessämme... tulevassa museossa.

Hyvän joukon yli 40 vuotta sitten latvialaisen kirvesmiehen poika Paul Stradins pienestä maalaiskaupungista päätti omistautua lääketieteelle. Tämän päätöksen toteuttaminen ei ollut mikään helppo tehtävä, mutta poika pääsi kuin pääsikin Pietariin armeijan lääketieteelliseen akatemiaan. Sen lopetettuaan hän toimi kirurgina suurissa sairaaloissa ja teki paljon ulkomaanmatkoja. Hän kävi Yhdysvalloissa, Englannissa, Ruotsissa, Itävallassa, Italiassa, Ranskassa, Saksassa, kiersi Venäjän ristiin rastiin ja kävi myös Kiinassa ja Koreassa. Kaikkialta hän keräsi aineistoa lääketieteen historiaa valaiseviin kokoelmiinsa, jotka käsittävät kaikki aikakaudet, heimot ja kansat.

— On tunnettua, että lääketieteen kehitystaso ja luonne on aina riippunut aikansa aineellisista olosuhteista, — kertoo professori. — Lääketieteen eteenpäinmenoa ei ole ajateltavissa ilman luonnontieteen, filosofian ja tekniikan kehitystä. Siksi olen kerännyt kokoelmiini paitsi välittömästi lääketiedettä sivuavia esineitä — kirurgisia välineitä, apteekkikalustoa, erikoiskirjallisuutta jne. — myös sellaista, mikä liittyy ihmisen elintapoihin, uskomuksiin ja sivistystasoon. Olen keräillyt vaatekappaleita, aseita, taide-esineitä, huonekaluja ym. luodakseni tosiperäisen kuvan ihmisten elämästä historian eri kausina.

Vuosikymmeniä jatkuneen keräilytoimintansa tuloksena syöpätutkija professori Stradins, joka on kirjoittanut kymmeniä teoksia kirurgian ja lääketieteen historian alalta ja kokeneena lääkärinä auttanut tuhansia potilaita, on koonnut tavattoman laajan ja arvokkaan aineiston.

Professori Stradinsin kokoelmissa on neljäsataa muinaisesinettä ja pienoismallia vanhan ajan kirurgisista välineistä sekä neljättäsataa maalausta ja kahdeksan tuhatta kuvaa eri maiden ja aikojen lääkäreistä.

Hiljattain professori Stradins lahjoitti ainutlaatuisen kokoelmansa ja ison lääketieteellisen kirjastonsa valtiolle. Latvian neuvostotasavallan hallitus on päättänyt perustaa Riikaan lääketieteen historian museon, jossa saadaan nähdä esihistoriallisen ''kirurgin'' piikivinen veitsi ja poppamiesten taikakaluja, sekä tutustua uusimpiin kojeisiin, jotka perustuvat isotooppien käyttöön.

— Näin toteutuu toivoni antaa tunnustus kaikille kansoille, jotka ovat kantaneet kortensa aikamme lääketieteen yhteiseen kekoon, lausui professori Paul Stradins lopuksi.

Hedelmällisyyden jumala (peräisin Kiinasta).

Museo saa täydennystä...

Maailman ensimmäinen kirurginen operaatio: sinantrooppiäiti poistamassa tikkua lapsensa varpaasta.

Kansainvälisen arkkitehtiliiton kongressin lähestyessä

JOKA VUOSI 40 KAUPUNKIA

Lehtemme edustaja on pyytänyt Neuvostoliiton rakennustaiteellisen akatemian presidenttiä N. V. Behtiniä kertomaan lyhyesti mitkä asiat askarruttavat nykyisin maamme arkkitehtejä.

— Toisen maailmansodan päätyttyä nousi eteemme tavattoman vaikea tehtävä, aloitti Behtin. Sota oli tuottanut tuhoja sadoille kaupungeille, jotka oli saatava kuntoon nopeasti. Monet niistä, esimerkiksi Stalingrad ja Sevastopol, olivat tuhoutuneet perustuksiaan myöten. Toisista taas, kuten esimerkiksi Minskistä, oli säilynyt korkeintaan 15 prosenttia. Sodan kauheat tilastot ovat hyvin tunnettuja: 1 710 Neuvostoliiton kaupunkia ja tehdasyhdyskuntaa raunioitui ja kymmenistä tuhansista maalaiskylistä jäi jälelle vain tuhkakasoja. Yli 25 miljoonaa ihmistä joutui asunnottomaksi.

Asuintalot ja julkiset rakennukset saatiin kunnostettua pääpiirteissään vuoteen 1948 mennessä. Kaupunkien henkiinherättäminen ei ollut suinkaan entisen mekaanista uusimista. Niinpä Stalingradiin, missä satama ja varastosuojat olivat ennen erottaneet asuinkorttelit Volgasta, rakennettiin upea rantakatu, josta on tullut kaupunkilaisten suosittu kävelypaikka. Tämä vain eräänä esimerkkinä. Jälleenrakentamisen yhteydessä parannettiin koko kaupungin asemakaavaa. Uudet valtaväylät vapauttavat nyt asuinkorttelit kauttakulkuliikenteestä. Asuntoalueiden suunnittelussa on otettu huomioon myös Stalingradin ilmastolliset erikoisuudet.

Samalla tavalla on tapahtunut Sevastopolissa, Voronezhissa, Smolenskissa, Donin Rostovissa ja muissa kaupungeissa. Valko-Venäjän pääkaupunki Minsk on nyt eräs maan kauneimpia kaupunkeja. Suuria töitä on suoritettu myös Kievissä.

Hävitettyjen kaupunkien kunnostaminen ei ole kuitenkaan ollut arkkitehtien, insinöörien ja rakentajain ainoa tehtävä sodan jälkeisinä vuosina. Maan tuotantovoimien jättimäinen kasvu on synnyttänyt uusia tehtaita, kaivoksia ja voimalaitoksia. Niiden ympärille, aivan autioille paikoille, on noussut uusia asutuskeskuksia. Nythän tunnetaan jo kaikkialla sellaiset paikkakunnat kuin Angarsk, Rustavi, Volzhsk, Novaja Kahovka ja Almetjevsk. Ne ovat nykyaikaisia kaupunkeja rehevine puistoineen ja puuistutuksineen, vaikka ovat olleet olemassa vasta muutamia vuosia. Viisivuotiskautena 1951—56 ilmaantui Neuvostoliiton kartalle 118 tällaista ''tulokasta''. Hiukan pitemmän ajan — 30 vuoden — kuluessa on Neuvostoliiton kartalle ilmaantunut 618 kaupunkia ja 1 175 kaupunkityyppistä asutusta. Samaan aikaan on uudistettu ja laajennettu vanhoja asutuskeskuksia. Niinpä Moskovaan on syntynyt sellaisia suuria asuinrakennusalueita kuin Izmailovo, Pestshanaja ja valtava Lounaispiiri — jotka alkavat monessa suhteessa sävyttää koko kaupungin rakennustaiteellista asua.

Olisi tietenkin väärin sanoa, että kaikki on sujunut kitkattomasti. Takavuosina monet arkkitehdit maksoivat veroa vanhoille rakennustaiteellisille käsityksille. Liioitellen klassillisen perinnön osuutta he sovelsivat nykyajan kaupunkirakennukseen vanhentuneita menetelmiä, jotka olivat ristiriidassa tieteen sanelemien terveydenhoidollisten ja hygienisten vaatimusten sekä suurkaupungin ilmastointiopin kanssa. Se on kuitenkin jo taaksejäänyt vaihe.

Mitä Neuvostoliiton arkkitehdit nyt pohtivat?

Kaupungilla tarkoitetaan ennenkaikkea asuntoja. Ei ole mikään salaisuus, että niistä on vielä puute. Kuluvan viisivuotiskauden aikana huonetiloja rakennetaan 215 miljoonaa neliömetriä — noin 5 miljoonaa huoneistoa. Siten ratkaistaan tavoitetta täyttää asuntovajaus pääpiirteissään lähimpien 10—12 vuoden aikana. Itse asiassa on joka vuosi rakennettava 40 sadantuhannen asukkaan kaupunkia.

Se ei ole mikään helppo urakka. Mutta avuksi tulevat nykyaikainen teollisuus ja uudet työmenetelmät. Rakennukset on saatava ''ajamaan rattailla'' määräpaikkaansa. Ei tietenkään kokonaisina, vaan tehdasvalmisteisina osina, jotka vain kootaan perillä. Tämä onkin jo miltei jokapäiväinen ilmiö Moskovassa ja monilla muillakin paikkakunnilla.

Tehdasvalmisteisista rakennusosista koottavien talojen pystyttäminen ei ole ajateltavissa ilman tyyppiluonnoksia. Siksi tähän asiaan kiinnitetään nyt erikoista huomiota.

Mielestäni tämä tyyppipiirustusten laatiminen ja niiden pohjalla

On rakennettava nopeasti ja halvalla sekä luotava mahdollisimman paljon mukavuuksia. Tässä suunnitelma eräästä asutusalueesta, jota luodaan Volgan varrella sijaitsevan Saratovin lähelle. Talojen julkisivut on aurinkoisella puolella, kaikkialla on runsaasti puita ja ilmaa; teatteri, elokuvateatteri ja urheilukenttä sulautuvat sopusuhtaisesti kokonaissommitelmaan. Oikealla kuvia Moskovasta: uusia asuinkortteleita ja hiljattain valmistunut metron asema kasvitieteellisen puutarhan lähellä.

Valok. M. Gratshev.

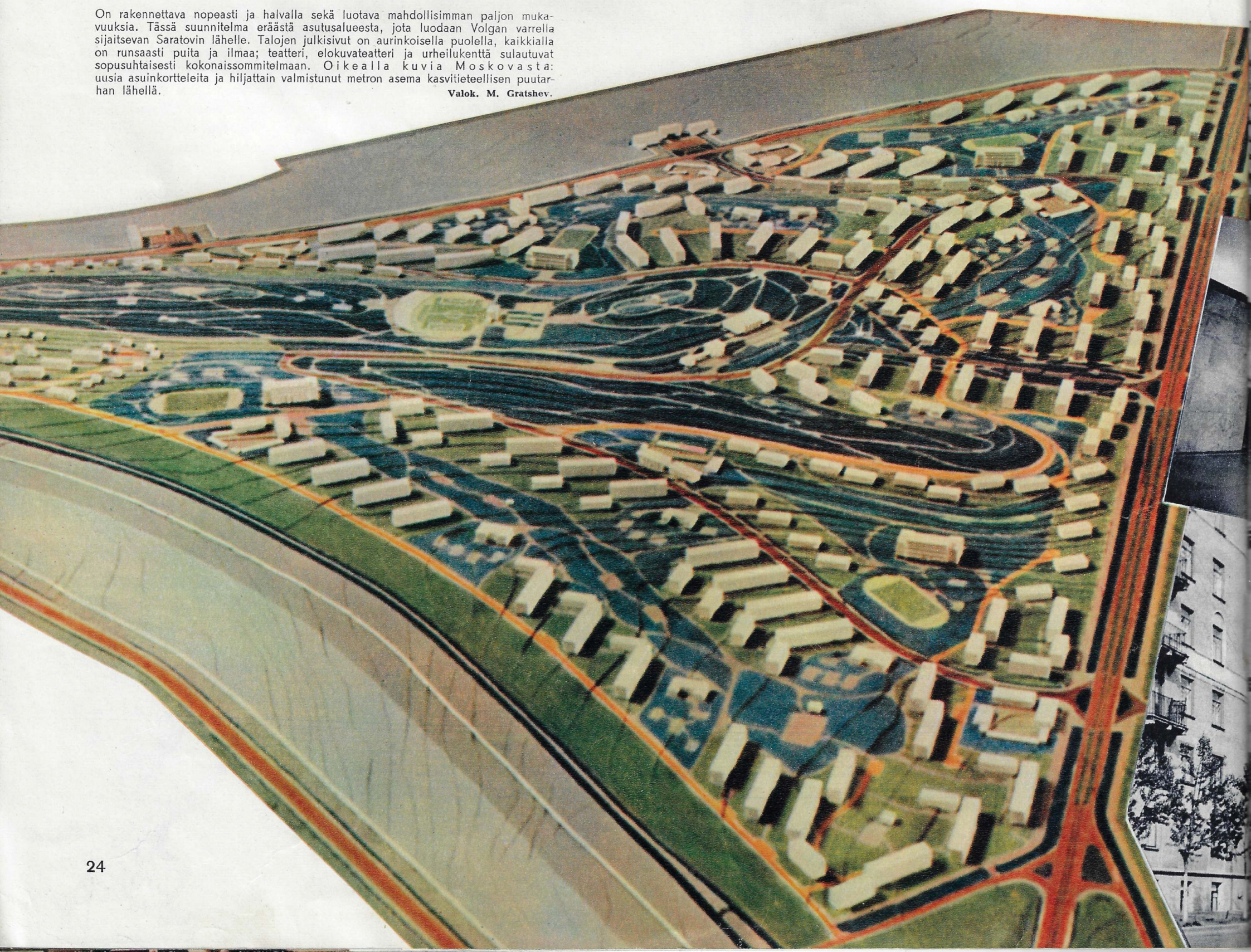

tapahtuva uusien asuntoalueiden ja kokonaisten kaupunkienkin (Kahovka, Angarsk, Kohtla-järve) rakentaminen on tärkein uutuus, mitä viime vuosien käytäntö on kaupunkien suunnittelussa ja rakentamisessa antanut. Kaikessa työssämme meidän on aina muistettava ihmistä, joka vaatii, että asunto olisi mukava ja kodikas, ja että jokaisella kaupungilla olisi omat kasvonsa. Siitä se tavaton merkitys, joka on annettava liikennekysymykselle, asuntojen eristämiselle kulkuväylistä puuistutuksilla sekä asuintalojen sopusoinnuttamiselle kaikkien muiden rakennusten kanssa.

Tehtäviä on siis riittämiin.

Hyvin tärkeäksi on käymässä kysymys hajakeskityksestä.

Suurkaupungit ovat viime aikoina tavattomasti paisuneet; nopeasti kasvavat myös niiden pienemmät veljet. Teollisuuskeskusten asukkaat tietävät kuinka huono on niissä ilma ja miten vaarallisia ovat niiden kadut jalankulkijoille. Elinehtojen parantaminen suurkeskuksissa vaatii hyvin kalliita toimenpiteitä. Talousmiehet ovat laskeneet, että rakennuskustannukset asukasta kohden ovat suurkaupungissa paljon kalliimmat kuin pikkukaupungissa. Mikä neuvoksi? Eräs ulospääsy on ajanmukaisten sputnikkien (sputnik=seuralainen) rakentaminen. Älkää pelätkö, en tarkoita taivaallisia, vaan aivan maallisia sellaisia! Kysymys on suurkeskusten satelliittikaupungeista.

Eräissä maissa on jo vissiä kokemusta tässä suhteessa: Lontoon lähelle rakennetaan Harlowia, Tukholman lähelle Vellingbytä ja samanlaisia tytärkaupunkeja on rakennettu muissakin maissa. On itsestään selvää, että samalla alalla uurastavina Neuvostoliiton arkkitehdit mielellään perehtyvät rajantakaisten virkaveljiensä saavutuksiin.

Näitä ja muita samankaltaisia kysymyksiä käsitellään Kansainvälisen arkkitehtiliiton V kongressissa, joka pidetään Moskovassa. Rauhanomaisen ammatin edustajina eri maiden rakentajat voivat vaihtaa mielipiteitä, vertailla tuloksia ja tehdä johtopäätöksiä menetelmiensä paremmuudesta. Olen vakuuttunut siitä, että tällainen kosketus koituu hyödyksi kaikille.

TAIDEVALANTAA

Vuoden 1900 Pariisin maailmannäyttelyssä esiteltiin Uralilla sijaitsevan Kaslinin tehtaan taidevalureiden valmistamaa paviljonkia, joka herätti yleistä huomiota. Siitä annettiin korkein palkinto. Näyttelyn jälkeen paviljonki purettiin ja lähetettiin takaisin Kaslinin tehtaalle. Aikaa myöten sen monet pienet osat ovat joutuneet hukkaan.

Uralin kuulujen valutaiturien jälkeläiset, saman Kaslinin tehtaan mestarit, päättivät hiljan entisöidä isiensä ainutlaatuisen luomuksen. Vanhojen valokuvien ja säilyneiden osien pohjalla he kävivät käsiksi suurta tarkkuutta vaatineeseen työhön. "Valetusta pitsistä" koottu paviljonki on asetettu näytteille Sverdlovskin taidemuseoon. Sen korkeus on 5 metriä ja lattiapinta 16 neliömetriä.

AUTORATA AAVIKOLLA

Karakumin hiekka-aavikolle saapui hiljan retkikunta, johon kuului tunnettuja autoilijoita, etsimään sopivaa paikkaa ennätysajoja varten. Seutu tutkittiin huolellisesti ja lopulta löydettiinkin kymmenien kilometrien laajuinen tasanko.

— Tälle takyrille tuleekin se uusi kilparata!

"Takyr" on turkmeniaa ja merkitsee erämaassa sijaitsevaa savitasankoa, jota peittää kovaksi kuivunut liejukerros.

Rataa alettiin kokeilla. Ajanottoautomaatti naksahti kilpa-auton leikatessa starttisäteen. Sitten uusi naksahdus merkkinä siitä, että auto oli tullut perille. Itsemerkitsevät laitteet laskivat ajan, jossa auto ajoi kilometrin lentävällä lähdöllä.

— 214.4 kilometriä tunnissa, — tiedoittaa kilpailujen ylituomari puhelimitse.

Tulos ei ole hullumpi. Onhan se parempi kuin tämän luokan autojen (350 cm³ tilavuus) virallinen maailmanennätys, joka on 213,2 kilometriä tunnissa. Mutta uuden maailmanennätyksen saavuttamiseksi nopeuden on noustava vähintään yhdellä prosentilla. Ansioitunut urheilumestari Edvard Lorent ei ylettynyt siihen 0,9 kilometrillä.

Neuvostoliiton autoilijain on tähän asti täytynyt yrittää ennätysnopeuksia tavallisilla pikateillä. Jokainen vähänkin alaa tunteva tietää, kuinka vaarallista leikkiä se on.

Uusi kiitorata on vasta syntymässä, mutta jo nyt voidaan sanoa, että Karakumin erämaan takyrista tulee erinomainen autodromi.

Kuvassa: Aavikkoajurit kohtaavat.

Seva seurailee sputnikia

Saratovilainen koulupoika Vsevolod (Seva) Solovjov on innostunut tähtitieteeseen. Hän on lukenut kymmeniä alan teoksia ja istunut monia tunteja kaukoputken ääressä, tähyillen aluksi öistä taivasta ja seuraillen sitten tekokuiden kulkua... Tiedemiehet ovat arvostaneet korkealle tämän 14-vuotiaan pojan työn. Tunnustuksena toimekkaasta osallistumisesta sputnikhavaintoihin Seva on palkittu Korkeakouluministeriön ja Tiedeakatemian tähtitieteellisen neuvoston kunniakirjalla ja kansainvälisen geofyysisen vuoden osanottajan merkillä.

Alla: V. Solovjov ja hänen kunniakirjansa.

ERÄÄN ALBUMIN HISTORIA

Moskovan kuvataiteellisessa Pushkin-museossa on jo kauan säilytetty punaisiin nahkakansiin sidottua albumia, jonka kanteen on ranskaksi kirjoitettu "Käynti itämailla". Sen sisältämien akvarellien tekijää ei ole tiedetty. Estetiikan kandidaatti J. I. Smirnova on saanut selville, että monia näistä kuvista on mainittu venäläisen diplomaatin V. P. Davydovin päiväkirjassa, jota hän piti matkaillessaan aikoinaan Kreikassa ja Vähässä Aasiassa kuulun venäläisen taidemaalarin K. P. Bryllovin (1799—1852) kanssa. Bryllovin tyylin erikoisuuksien erittely ja muut tutkimukset ovat johtaneet kiistattomaan päätelmään, että kyseiset akvarellit ovat hänen työtään. Ne on asetettu yleisön nähtäväksi.

Nastasja Filippovna — VSFNT:n ansioitunut näyttelijä J. Borisova.

UUSIA ELOKUVIA

"Runoelma merestä"

Kaikki A. Dovzhenkon elokuvat ovat eepillisen mittavia ja suuripiirteisiä, syvän filosofisen ajatuksen sävyttämiä. Ne ovat lähtöisin niistä voimakkaista tunteista ja tunnelmista, joita hän on havainnut olevan elämässä ja aikamme tavallisissa ihmisissä.

Dovzhenkon viimeisen filmin nimi on "Runoelma merestä" — "merestä", joka muodostui Ukrainaan Kahovkan voimalaitoksen rakentamisen yhteydessä. Jo nimestäkin voidaan päätellä, että se on suunniteltu samassa eepillisessä tyylissä kuin hänen aikaisemmatkin tuotteensa. Elokuva kertoilee Dneprin varren asukkaista, jotka rakentavat, rakastavat ja haaveilevat.

Dovzhenko oleskeli puoli vuotta sähkölaitoksen rakennuksella, keskustellen työläisten ja kolhoosilaisten kanssa ja tarkkaillen heidän olojaan, voidakseen totuudenmukaisesti ja vakavasti kertoa tavallisen kansalaisen suuresta elämästä.

Elokuvassa on mukana sellaisia tunnettuja taiteilijoita kuin B. Livanov, M. Tsarjev, B. Andrejev, M. Romanov ja I. Kozlovski.

Lisäksi ryhmämme on pyrkinyt jatkamaan Dovzhenkon erinomaista perinnettä, — tavallisen kansan kuvaamista. Loppuvaiheessa filmasimme tositapahtumia, kuinka Dneprin seudun kolhoosilaiset jättivät hyvästit entisille asuinsijoilleen, "meren pohjaan" häipyvälle kylälleen, ja muuttivat uuteen heille vartavasten rakennettuun kylään. Dovzhenko kirjoitti elämäkerrassaan: "Kaikissa elokuvissani esiintyy hyvästijättö. Sankarit hyvästelevät, kiiruhtavat jonnekin kauas, eteenpäin, uuteen elämään, tuntemattomaan, mutta kutsuvaan, parempaan." Tällaisista optimistisista jäähyväisistä vanhalle elämälle kertovat myös kuvatut kohtaukset.

Aleksander Dovzhenko poistui luotamme ehtimättä ohjata käsikirjoitustaan filmiksi. Hänen työnsä vie puolisonsa kuoleman jälkeen päätökseen VSFNT:n ansioitunut taiteilija Julia Solntseva, joka on ollut Dovzhenkon uskollinen työtoveri monta pitkää vuotta. Tämän filmin kuvauksesta vastaa G. Jegiazarov.

L. Ptsholkin, ohjaaja.

Kuvaus on käynnissä. Kohtaus Podpilnajoella. Alla näyttelijä Z. Kirijenko maanmittari Katerina Zarudnajan osassa.

Dostojevskin romaanin mukaan

Kuultuaan kirjeenvaihtajan kysymykset Ivan Pyrjev hymähti:

— Latelitte sellaisen määrän kysymyksiä, etten tiedä mistä aloittaisin. Yritän kuitenkin. Tiedustelette, miksi minä, joka olen tähän asti käsitellyt elokuvissani ajankohtaisia aiheita, olen nyt tarttunut Dostojevskin romaaniin? Sen filmaaminen on mielestäni mitä houkuttelevin taiteellinen tehtävä. Eikä se muutoin ole ensimmäinen kokeiluni Venäjän klassillisen kirjallisuuden alalla. Takataskussani on käsikirjoituksia, jotka pohjautuvat sellaisiin tuotteisiin, kuin saman kirjailijan ''Kesäöitä'', N. Gogolin ''Kuolleet sielut'' ja L. Tolstoin ''Ylösnousemus''.

Romaani ''Idiootti'' on mielestäni Dostojevskin luomistyön huippu. Kuinka dynaamisesti sen toiminta kehittyykään, ja kuinka paljon siinä ehtiikään tapahtua yhden päivän aikana! Kirjailija on sisällyttänyt siihen syvimmät mietteensä — olkoonkin, että ne ovat monessa suhteessa erheellisiä, mutta ne ovat suurella kivulla synnytettyjä — mietteensä pahuuden vastustamisesta ja haaveensa ''myönteisesti kauniista ihmisestä''.

Käsikirjoitusta laatiessani olen koettanut karsia pois kaiken sairaalloisen ja särkyneen, mitä on ruhtinas Myshkinissa — tuossa, kuten kirjailija sanoo ''suuressa lapsessa'' — ja jättänyt kaiken mikä luonnehtii häntä hienona, herkkänä ja hiukan naiivina ihmisenä, jonka moraalinen puhtaus ja ihmisrakkaus erottuvat niin luonnottomina ''saalistusritarien'' sudenlakien luomassa maailmassa, missä elämän määrääjänä on raha, raha ja raha.

Onnellinen sattuma johdatti minut yhteen Vahtangov-teatterin nuoren näyttelijän Juri Jakovlevin kanssa. Hänessä löysin heti ruhtinas Myshkinin, tämän ilmeikkäiden silmien läpitunkevan syvän katseen, sisäisen, sanoisinko, luontaisen jalouden, pehmeyden ja koruttomuuden... Pitkien etsiskelyjen jälkeen olin lopultakin löytänyt näyttelijän, joka ymmärtääkseni saattoi luoda Myshkinin hahmon elokuvassa. Enkä erehtynyt.

Saman teatterin nuori näyttelijätär Julia Borisova ei houkutteluistani huolimatta tahtonut suostua esittämään Nastasja Filippovnan hirmuvaikeaa ja vastuullista osaa. Vasta nähtyään itsensä valkokankaalla eräissä erittäin onnistuneissa koekuvauksissa hän lopulta rohkaistui. Borisova on harvinainen näyttelijälahjakkuus. Laajaa tunneskaalaa halliten hän voi kevyesti ja luonnollisesti sulattaa yhteen vienon lyyrillisyyden ja syvän dramaattisuuden ja siirtyä vapaasti psykologisesta tilasta toiseen. Borisovan tulkitsemana Nastasja Filippovna ei ole ''kohtalon riivaama'' hurjastelija, vaan, kuten Dostojevskillakin, ylpeä, ehyt ja etsivä luonne, joka traagillisesti sortuu ylivoimaisessa taistelussa vihaamaansa saalistusyhteiskuntaa vastaan.

Ivolginia, joka hinnalla millä hyvänsä pyrkii ''ihmisten kirjoihin'', tuota tasapainotonta, ahnasta ja muuttuvaista kameleonttia esittää nuori näyttelijä Nikita Podgornyi, jolla on luullakseni vielä suuri tulevaisuus. Hyvin ilmeikäs on elokuvan lavastus, jonka on suunnitellut taiteilija Stalen Volkov. Nikolai Krjukovin emotionaalinen musiikki on omiaan korostamaan luonteiden tulkintaa. Kuvauksen on suorittanut vanha työtoverini Valentin Pavlov.

— Koska elokuvan toinen osa tulee valkokankaalle?

— Siihen on tällä hetkellä vaikea vastata. Nyt valmistaudun filmaamaan Leo Tolstoin romaanin ''Sota ja rauha'' pohjalla suunnitellun elokuvan ensimmäistä osaa. Vasta sitten on vuorossa ''Aglai'', Dostojevskin romaanin toiseen osaan perustuva elokuva.

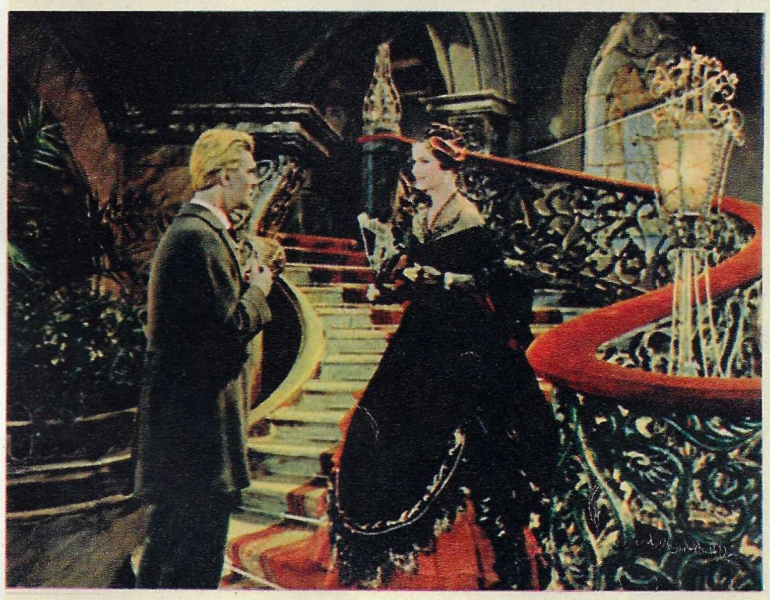

→ Kohtauksia elokuvasta ''Idiootti''. Ylhäältä: 1. Kauppias Parfen Rogozhin — L. Parhomenko. 2. Ruhtinas Myshkin on tullut Nastasja Filippovnan luokse. 3. Myshkin — J. Jakovlev.

''Runoelma merestä''. Kenraali Fedortshenkon mieleen muistuvat nuoruusvuosien taistelut näillä mailla. Alla kohtaus Kahovkan meren rannalla.

Aleksander Dovzhenko koefilmausta ohjaamassa. Kuva on otettu muutamia päiviä ennen hänen kuolemaansa.

TUHAT TUNTIA KAISLAMAJASSA

Lokin ja siiselin kaksintaistelu.

Kirjoittanut ja kuvannut **B. NETSHAJEV.**

Asovan meressä on viisi vähäistä saarta, joilla ei ole suurtakaan merkitystä maantieteilijöille, mutta jotka ovat sitä mielenkiintoisempia eläintieteilijöille. Saarille on järjestetty riistansuojelualue. Eläimistö siellä on hyvin rikas ja monipuolinen, varsinkin linnut ovat runsaasti edustettuina. Siellä on satoja tuhansia sorsia, hanhia, joutsenia, kurkia, haikaroita, trappeja ja nokikanoja. Eniten on ehkä lokkeja. Lintuja on niin tiuhassa, että saari näyttää kauempaa lumen peittämältä. Veneen lähestyessä rantaa "lumipallot" nousevat ilmaan täyttäen koko tienoon kauhealla rääkynnällä. Mutta kun ne huomaavat, ettei niitä ahdistella, ne rauhoittuvat ja lakkaavat kiinnittämästä huomiota ihmisiin.

Monet luulevat lokkien syövän vain kalaa ja tuottavan vissiä vahinkoa kalakannalle. Mutta paikallisissa olosuhteissa ne kuitenkin tuottavat pikemmin hyötyä, sillä ne hävittävät maatalouden tuhohyönteisiä ja hiiriä jopa siiselejäkin.

Näiden rivien kirjoittaja on jo useita vuosia tutkinut lokkien elämää ja viettänyt yli tuhat tuntia niiden pesimäpaikalla. Piilomajoista käsin olen ottanut paljon kuvia, jotka heijastavat saaren sulkaväen elämän monia eri vaiheita. Eräitä niistä julkaistaan nyt tässä lehdessä.

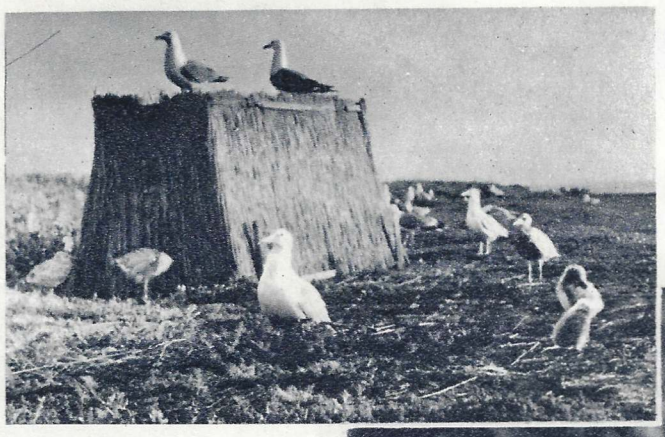

Kirjoittaja on viettänyt toistatuhatta tuntia tällaisessa majassa tarkkaillen lintujen elämää.

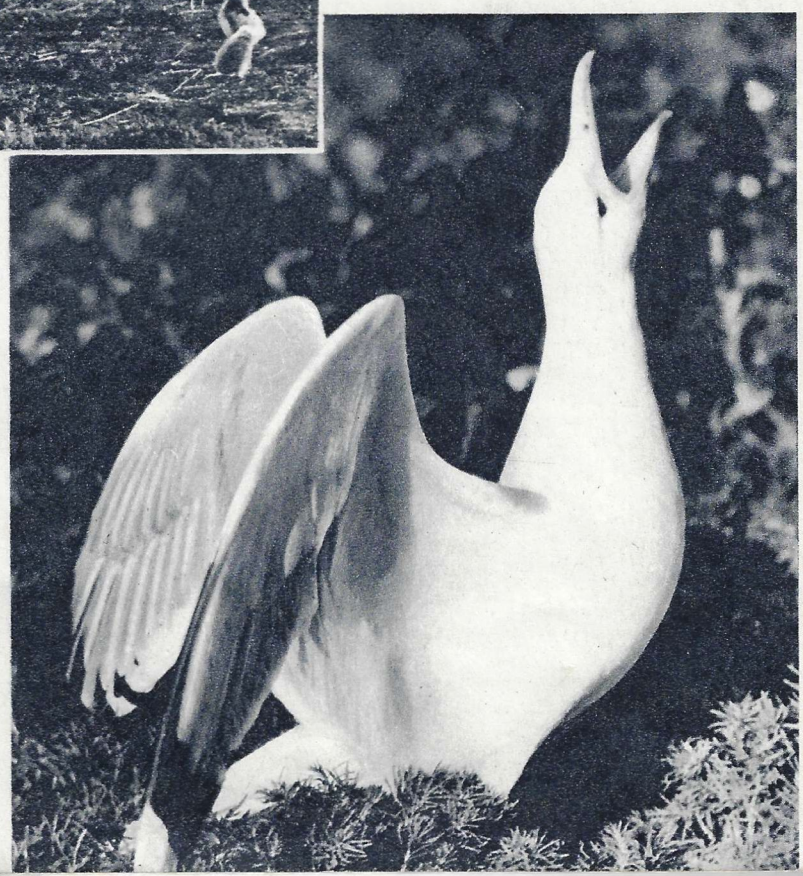

Pesän yläpuolelle on ilmaantunut kutsumaton vieras. Lokki tervehtii sitä uhkaavalla kirkunalla.

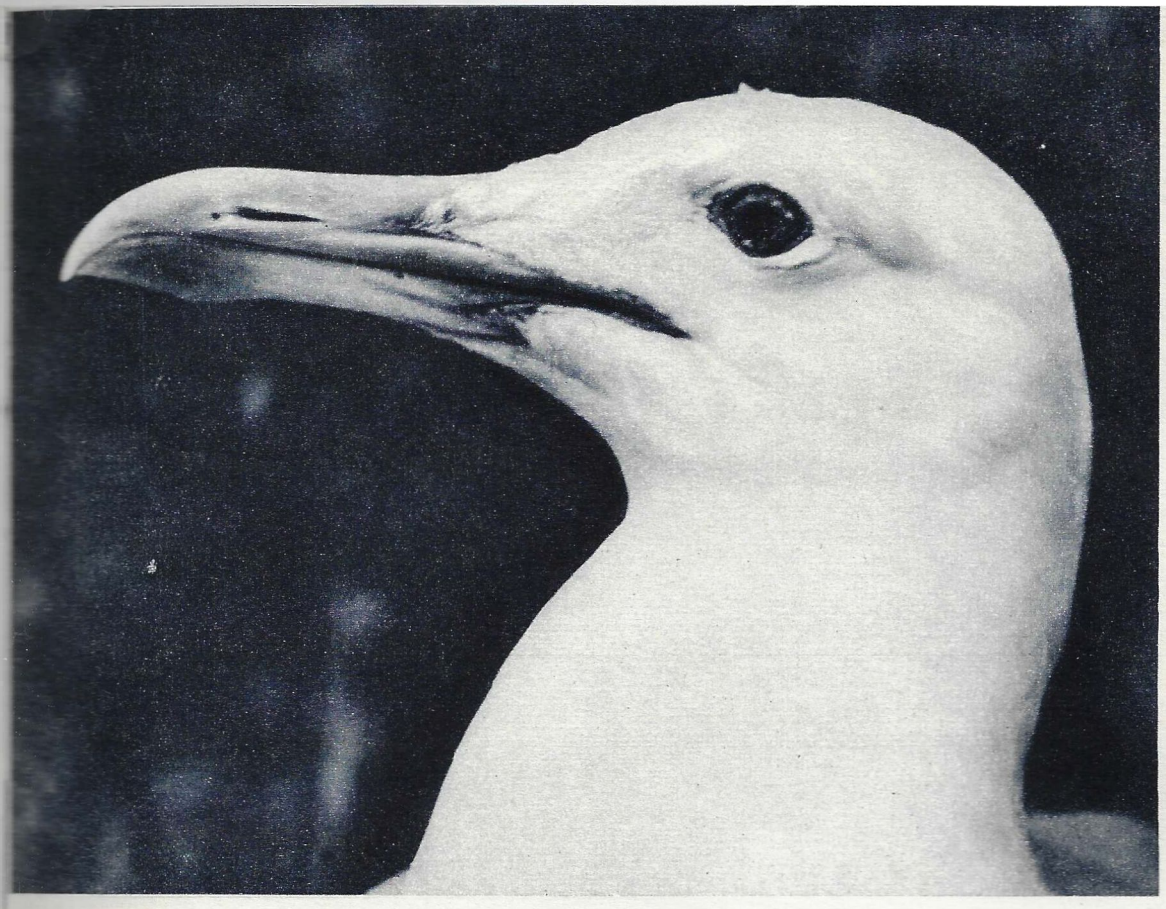

Lokki poseeraamassa.

Lokkien elämästä. Ensimmäinen palsta (ylhäältä): 1. Naaraksen munimisaikana koiras ruokkii sitä. 2. Poikaset ovat kuoriutuneet munista. 3. Lokki puhdistamassa pesäänsä munan kuorista. 4. ''Ruokaa!'' Toinen palsta: 1. Huomaavainen isä seuraa, että munat pesässä lämpenevät tasaisesti. 2. Kuumana päivänä naaras suojaa poikasiaan auringolta. 3. Koiras vartioimassa pesää — kukaan ei saa lähestyä! 4. Hälytys, koti on vaarassa! Lokki ryntää pelottomasti ihmisen kimppuun.

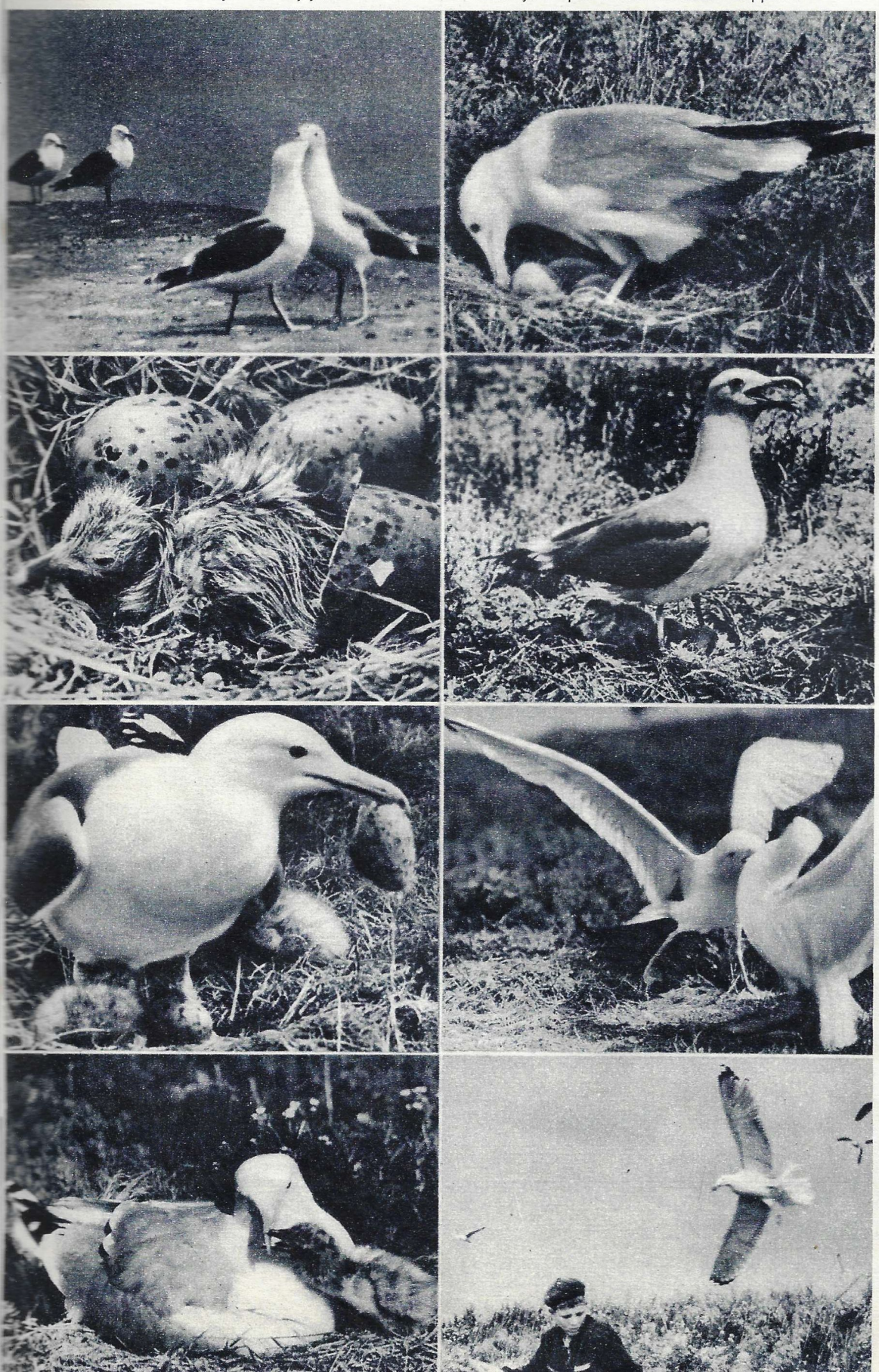

Kippiautot korkealla vuoristossa ajavat molybdeenimalmia rikastamoon.

MOLYBDEENIA

Tämä on molybdeenirikastetta. Sen metallinen kiilto todistaa sitä, että mitättömän pieniä molybdeenimääriä sisältävä malmi on rikastettu tuhatkertaisesti.

Kaivosyhdyskunnat Ankovan ja Kadzharan.

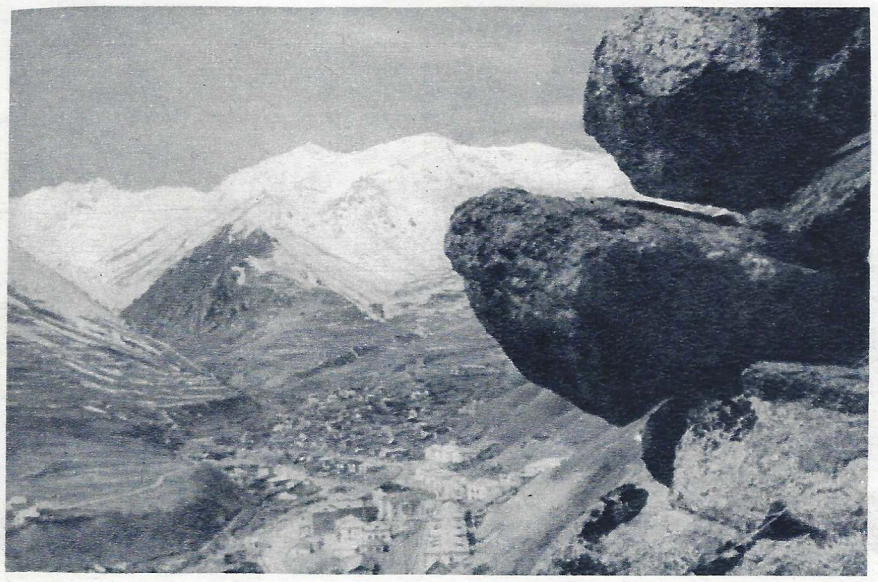

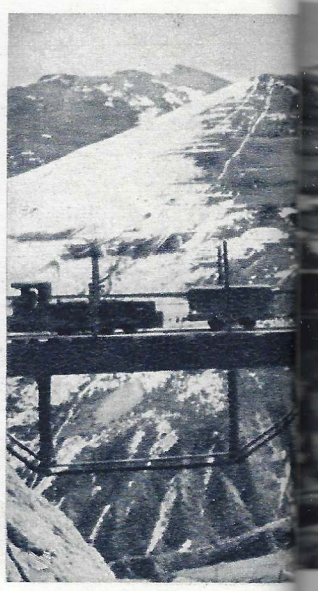

Valok. M. Gratshev.

MOLYBDEENIA

Kadzharan-vuoren salaisuus on selvitetty

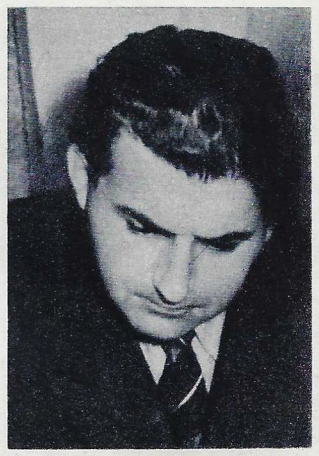

Kirj. Armenian tiedeakatemian jäsen **I. MAGAKJAN.**

Etelä-Armeniassa lähellä Persian rajaa sijaitsee Zangezurin terävähuippuinen ja karu kallioharjanne.

Sinne, Kadzharan-vuoren kylkeen, tiettömien taipaleiden taakse, on jo kauan sitten imeytynyt pieni kylä. Ainoa kylään johtava polku oli kahdeksan kuukautta vuodessa paksun lumen peitossa ja kulkukelvoton. Vain kuohuvan kosken pauhu rikkoi rotkon rauhaa.

Joskus, kauan sitten, on näillä seuduilla sulateltu kuparia ja rautaa sekä louhittu kultaa. Ikimuistoisista ajoista on sukupolvesta toiseen kulkenut tarina vuoren uumeniin kätketyistä aarteista.

Hiljattain tuo vanha taru alkoi soinnahdella uudella tavalla. Uutterat neuvostogeologit pääsivät selville Kadzharan-vuoren salaisuudesta. Sieltä ryhdyttiin louhimaan malmeja, jotka sisältävät molybdeenia, kuparia ja arvokkaita hajametalleja. Vasta muutama vuosi sitten vuoren juurelle rakennettiin ensimmäinen ''kaupunkilaistalo''. Nyt siellä, Sank Gotthardin harjanteen (so. yli 2100 m.) korkeudella ja Lissabonin leveysasteella, seisoo Armenian nuorin ja ''korkein'' kaupunki Kadzharan. Sinne on raivattu autotie, joka yhdistää kaupungin tasavallan muihin keskuksiin ja koko valtakuntaan. Koneiden jyrinä, sähkövetureiden vihellykset ja kumeat räjähdykset ovat rikkoneet kivijättiläisen tuhatvuotisen vaiteliaisuuden. Suurjännitelinjat ovat harpanneet solan poikki. Vuorenkylkiin kaivetuista tunneleista hurahtaa tuontuosta ulos malmijunia. Siltaratoja pitkin ne kiidättävät kuormansa kupari- ja molybdeenirikastamoon. Sieltä rikaste siirtyy edelleen jalostamoihin. Häviävän pieni määrä tätä metallia tekee teräksen lujaksi ja sitkeäksi, kykeneväksi kestämään suuria kuormituksia ja korkeita lämpötiloja.

Molybdeeni on XX vuosisadan ''nuoria'' metalleja. Sitä tarvitaan konerakennuksessa ja kemiassa samoin kuin rakettien, sekä sähkö- ja radioteknillisen kojeiston rakentamisessa. Sen tarve kasvaa kasvamistaan. Vuosisatamme alkuun mennessä sitä oli tuotettu ainoastaan yksi tonni koko maailmassa. Mutta 1957 sitä tuotettiin yksistään kapitalistisissa maissa 30 000 tonnia. Kaksi kolmannesta tästä määrästä saatiin Yhdysvaltojen kuulusta Climaxin kaivoksesta Kalliovuorilta.

Molybdeenia on hajallaan kaikkialla maailmassa, mutta prosenttisuhteessa sitä on maankuoressa tuskin yhtä tuhannesprosenttia. Jos satutaan löytämään sellainen esiintymä, jossa molybdeenimäärä nousee prosentin kymmenesosiin, niin sitä pidetään suurena onnistumana. Näin rikkaita esiintymiä on kuitenkin hyvin vähän. Neuvostoliitto on selvillesaatujen molybdeenivarojen suhteen johtavia maita, ja Kadzharanin löytymä on eräs rikkaimpia. Samalla seudulla kohoaa vedenjakajana Gandzasar vuori, mikä merkitsee ''aitta''. Osuva nimi. Vuori on melkein kokonaan kuparimalmia, joka sisältää molybdeenia. Tosin aitan aarteita ei ole vielä täysin avattu ihmiselle. Geologit ovat kuitenkin todenneet, että Kadzharanista kulkee samanlaisia malmiesiintymiä etelään ja pitkälti pohjoiseenkin.

Vanha kansantaru on siis toteutunut. Kadzharan ja lähivuoret ovat todellakin mitä rikkaimpia malmiaittoja.

Rikastamossa malmi hienonnetaan tällaisissa ''myllyissä''.

Malmijuna sillalla.

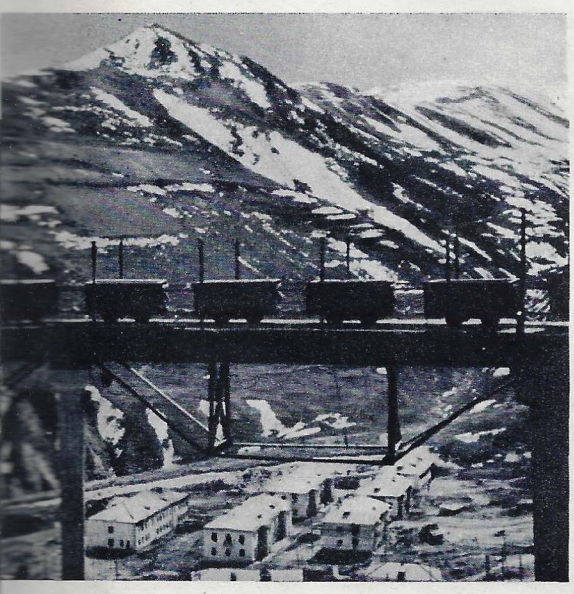

Juomapaikalla.

ANTILOOPPIEN SAARI

Aral-järvessä on pieni saari nimeltään Barsa-Kelmes, mikä käännettynä merkitsee ''Jos menet — et palaa''. Saaren luonto ei ole rikkaudella pilattu. Se on niukkakasvuista tasankoa. Talvet eivät tosin ole kylmät, mutta hyvin tuuliset, sateiset ja tuiskuiset; kesät ovat kuivat ja kuumat. Kolmisenkymmentä vuotta sitten sinne ruvettiin kuljettamaan lintuja ja muita eläimiä. Tarkoituksena oli kokeilla miten ne sopeutuvat sikäläiseen aavikkoilmastoon. Toiset niistä, esimerkiksi fasaani, peltopyy ja rusakko, eivät kestäneet koetusta. Toiset taas sopeutuivat ja alkoivat lisääntyä. Tämä koskee mm. villejä aaseja — kulaneja.

Rauhoitusalueen asukeista lienevät kuitenkin mielenkiintoisimpia antiloopit: dzheirangasellit ja saiga-antiloopit. Ensinmainitut näyttivät alussa voivan hyvin ja niiden luku lisääntyi, mutta talvella 1948—49 sattui luonnononnettomuus, niinsanottu ''dzhut''. Pitkät lumisateet vuorottelivat räntä- ja vesisateiden kanssa, minkä jälkeen tuli äkkiä kovia pakkasia, jotka muodostivat maanpinnalle paksun jääpanssarin. Eläimet eivät saaneet mistään ruokaa ja suuri osa niistä kuoli tuona talvena. Gasellitkin kuolivat miltei sukupuuttoon, ja niitä tapaa siellä enää vain harvoin. Saiga-antiloopit sensijaan säilyivät. Tosin niitäkin menehtyi ''dzhutin'' aikana, mutta ne olivat sittenkin kestävämpiä ja lisääntyvät nopeammin kuin gasellit. Barsa-Kelmesin saarella on nyt ainakin 1200 saiga-antilooppia.

Tavallisesti antilooppi kuvitellaan pitkäjalkaiseksi ja sirorakenteiseksi eläimeksi. Saiga-antilooppi muistuttaa kuitenkin enemmän tavallista lammasta kuin siroa gasellia. Suhteettoman iso pää ja aivankun katkaistut korvat, ohuet ja lyhyet jalat, kyttyrä selkä ja muutoinkin alakuloinen asu — ovat saiga-antiloopin luonteenomaisimpia piirteitä. Kömpelö näkö ei kuitenkaan estä sitä juoksemasta 70 kilometriä tunnissa.

Barsa-Kelmesissä saiga-antiloopeilla on hyvät olot: ravintoa riittää, susia ei ole, eikä ihmisetkään ahdistele niitä. Nämä arat ja varovaiset eläimet ovat jo kadottaneet jossain määrin luontaista varovaisuuttaan. Hyvin piiloutuneena sain näpätyksi niistä valokuvia niiden ollessa omissa oloissaan. Se ei ole vielä onnistunut kenellekään muulle.

Biologian tohtori
I. Sokolov.

Valokuvaajaa aavistamatta.

KUIVA BENSIINI

Valok. N. Horunzhi.

Vesiastiasta nousee liekki.
Siinä palaa kuivaa bensiiniä.

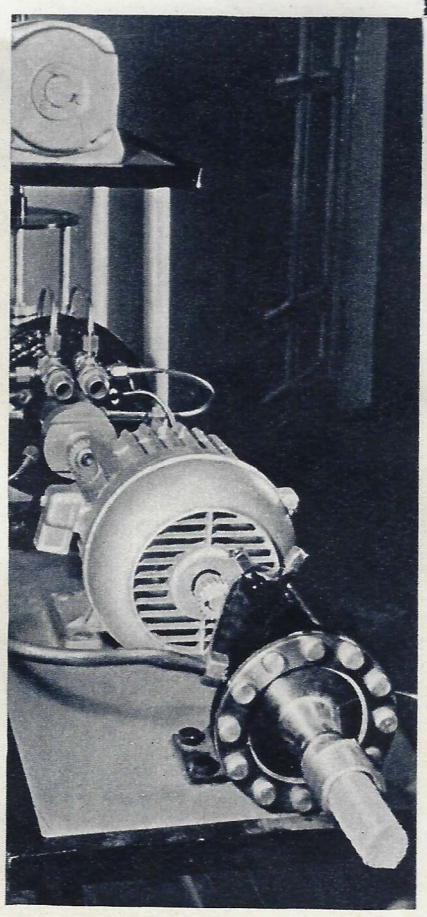

Laboratoriokojeistoa, jolla nestemäisestä polttoaineesta tehdään kiinteää.

Kaukaisella Etelämantereella neuvostoliittolainen tutkimusretkikunta käyttää paljon ns. kuivaa bensiiniä.

Sitä tarvitaan traktoreita ja muita koneita varten, sillä lämmitetään myös talvehtijoiden asuntoja. Nestemäisen polttoaineen kuljetus näin pitkien matkojen päähän olisi hankalaa ja kävisi kalliiksi.

Kenttäoloissa kuiva bensiini on korvaamaton. Vesilitran keittämiseen naparetkeilijä, alppikiipeilijä, geologi tahi metsästäjä tarvitsee vain 20—30 grammaa kuivaa bensiiniä. Kun bensiinipötkön sytyttää tulitikulla, niin se palaa hitaasti ja tasaisesti, liekin voi helposti puhaltaa sammuksiin ja jälelle jääneen pötkön pistää taskuun seuraavaksi kerraksi.

Erään kerran Moskovan lähellä sijaitsevan neuvostotilan johtaja näytti vierailleen bensiinikellariaan. Se oli maahan kaivettu ja suojakankaalla katettu kuoppa, jossa oli kellertäviä bensiinitahkoja.

— Bensiini on ollut tässä koko talven, hän sanoi. Traktorin tarvitessa polttoainetta me muutamme tällaisen tahkon yksinkertaisella puristimella nesteeksi hyvin nopeasti. Laadullisesti ei polttoaineemme ole yhtään huonompaa kuin tynnyreissäkään tuotu, mutta sitä on paljon parempi liikutella ja säilyttää. . .

Tämän ''kuivan nesteen'' keksijöihin kuuluva kemian tohtori Boris Losev kertoo:

— Nestemäisen polttoaineen olemme muuttaneet kiinteäksi muovin avulla. Kuiva bensiini muistuttaa tavallaan hunajakennoa: pienet bensiinipisarat on kiedottu muovikuoreen. Kun tuollaista kennoa puristetaan, niin väliseinät murtuvat ja bensiini vapautuu. Jos sitä puris-

Bensiiniä, öljyä, kaasuja. . . kaikki kiinteässä muodossa, eikä mitään astioita.

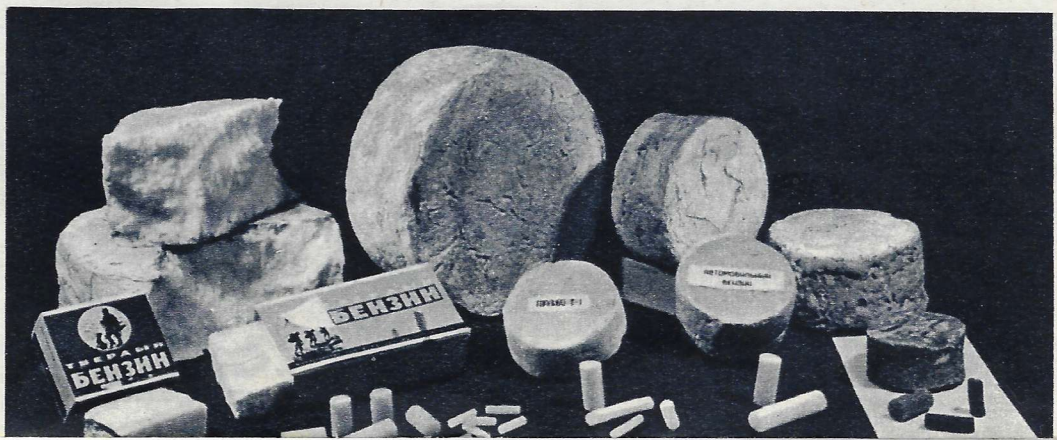

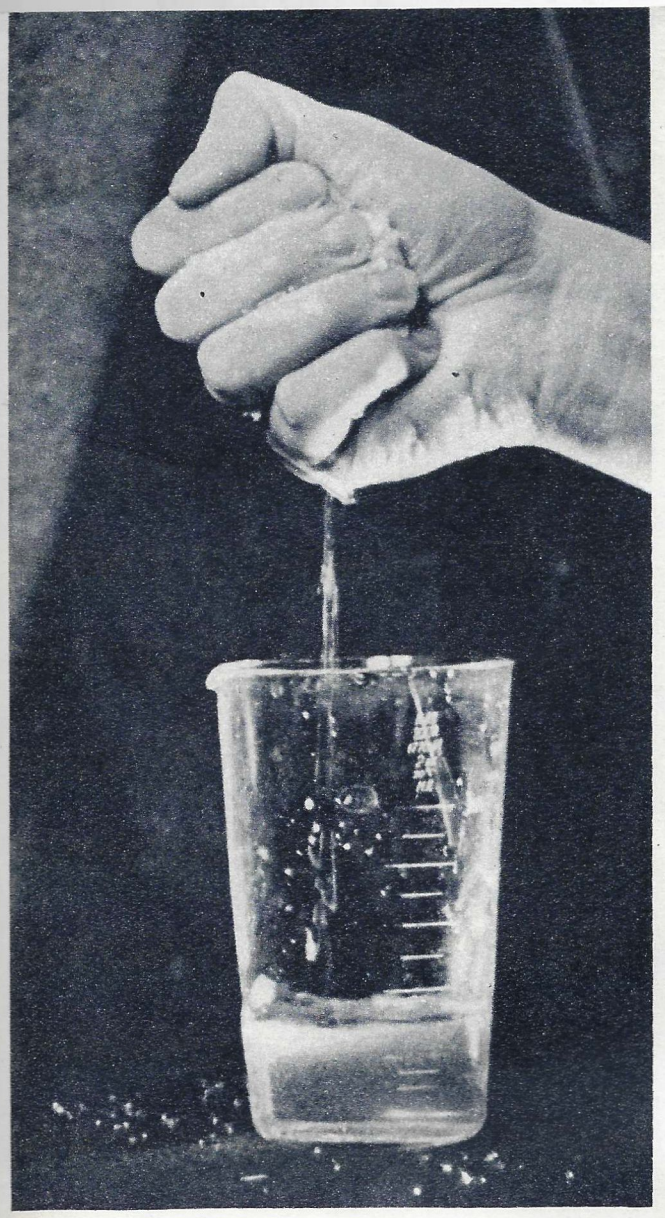

On vain puristettava pötköä ja bensiini tippuu lasiin.

tetaan kovasti kädessäkin, niin siitä tippuu lasiin puhdasta bensiiniä.

Kiinteää bensiiniä valmistavassa tehtaassa on kolme ammetta, joista ensimmäisessä on tavallista bensiiniä, toisessa plastisia aineita, joilla bensiinihiukkaset sidotaan, ja kolmannessa kovetusainetta. Bensiini johdetaan erikoiseen ''kirnuun'', jossa siihen sekoitetaan toisessa ammeessa olevaa ainetta. Täten saatuun emulsioon lisätään kovetusaineita. Näin muodostunut ''bensiinitaikina'' paloitellaan ja kuivataan. Jokaisessa pötkössä on 95 prosenttia puhdasta bensiiniä. Muovi ehkäisee haihtumisen.

Uudella polttoaineella on useita suuria etuja. Bensiini- ja petrolilevyjä voi kuljettaa tavallisissa avovaunuissa. Siitä on suuri taloudellinen hyöty. Säiliövaunuja ja tynnyreitä ei näet voida käyttää paluumatkalla, vaan ne on kuljetettava tyhjänä. Kiinteään muotoon saatettua polttoainetta voidaan säilyttää yksinkertaisen katoksen alla ja vieläpä vedessäkin.

Katsokaamme hiukan tulevaisuuteen.

Kuvitelkaamme olevamme äärettömällä aavikolla. Satojen kilometrien säteellä on ympärillä vain juoksuhiekkaa. Retkikunnan autot pysähtyvät bensiiniasemalle. Siinä on vain katos, jonka alla on kiinteää ''tahkobensiiniä''. Otettuaan sitä mukaansa autot jatkavat matkaansa. Lihamyllyä muistuttavat laitteet muuttavat matkalla kuivan bensiinin nesteeksi.

— Viime aikoina olemme sitoneet kiinteään muotoon myös butaanityyppisiä kaasuja, kasvisöljyjä ja eräitä lääkeaineita. Nyt kiinteytämme eräitä muita kaasuja ja nesteitä, kertoi tohtori Losev.

Kemian tohtori B. Losev ja laboratorioapulainen M. Trojanskaja.

Se sopii teille

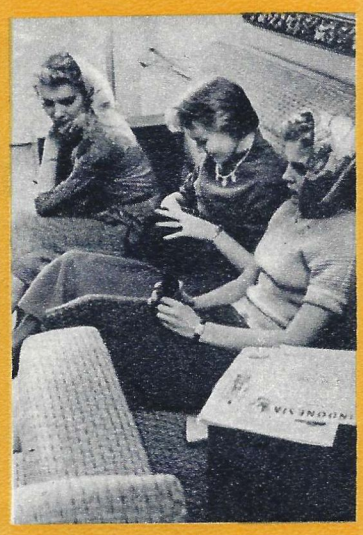

Reportteri saattaa joutua jos johonkin. Niinpä minä jouduin jokin aika sitten odottamaan kumppaniani erään moskovalaisen kampaamon eteishallissa. Tässä omalaatuisessa naisklubissa oli monenlaisia ''kundeja'', eräs heistä oli lääkäri, toinen taksiajuri, kolmas mikrobiologi, neljäs lastentarhan työntekijä, viides näyttelijätär, kuudes perheenemäntä jne., siis hyvin erilaisia ihmisiä. Kampaaja Vasili Perkov näytti tekevän työtä tosi-innoituksella. Perinteellisen vakavat venäläiset nutturat, ''poikatukat'', monimutkaiset kiehkurat ja kaikki mahdolliset naisten päähän pälkähtävät ja sopivat sommitelmat syntyivät kuin leikiten.

Ammattitottumus, joka panee laukaisemaan kameran aina kun jotain mielenkiintoista on kiikarissa, teki tehtävänsä tälläkin kerralla, sitäkin suuremmalla syyllä, kun mielenkiintoista oli todellakin paljon.

Tässä muutamia tukkalaitteita, jotka olen valinnut mieleni mukaan. Onnistuneinta ei valitettavasti suvaittu näyttää: kumppanini sanoi, ettei ole sopiva mainostaa tuttavia.

V. Ruikovitsh.

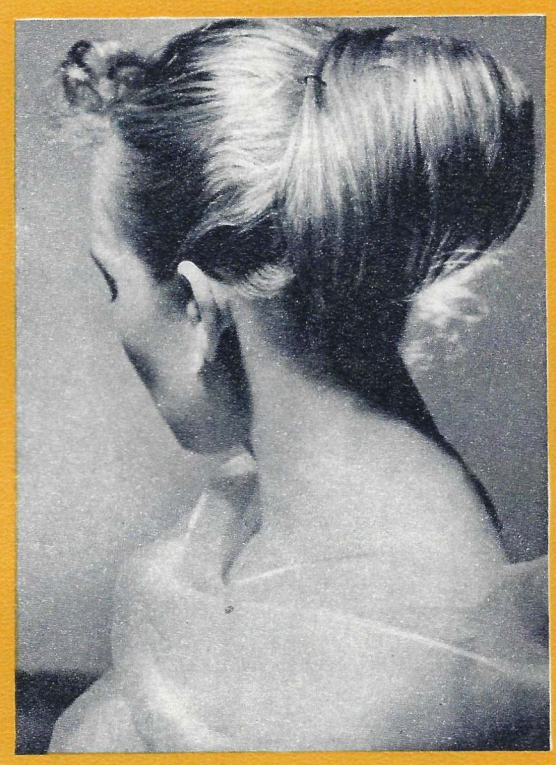

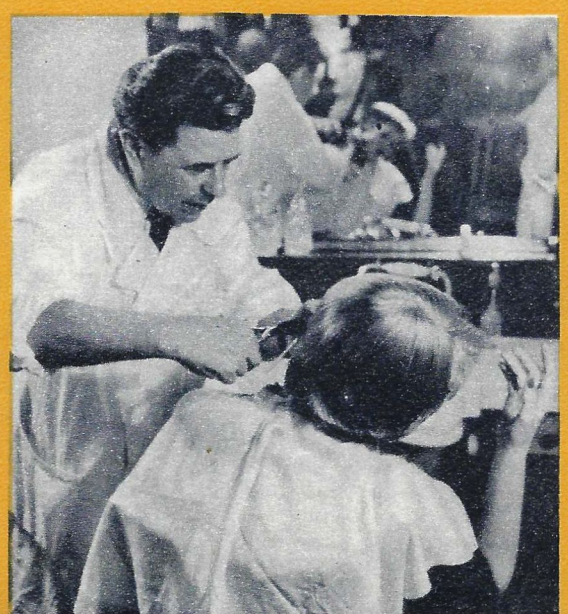

ALOITTAISINKO ELÄMÄN ALUSTA...

— Toverit tuomarit! Jokainen oikeusjuttu on dramaattinen elämänvaihe...

— Vajaus oli tuskin ehtinyt tulla ilmi kun N. lainasi rahaa tuttaviltaan ja korvasi vahingon!..

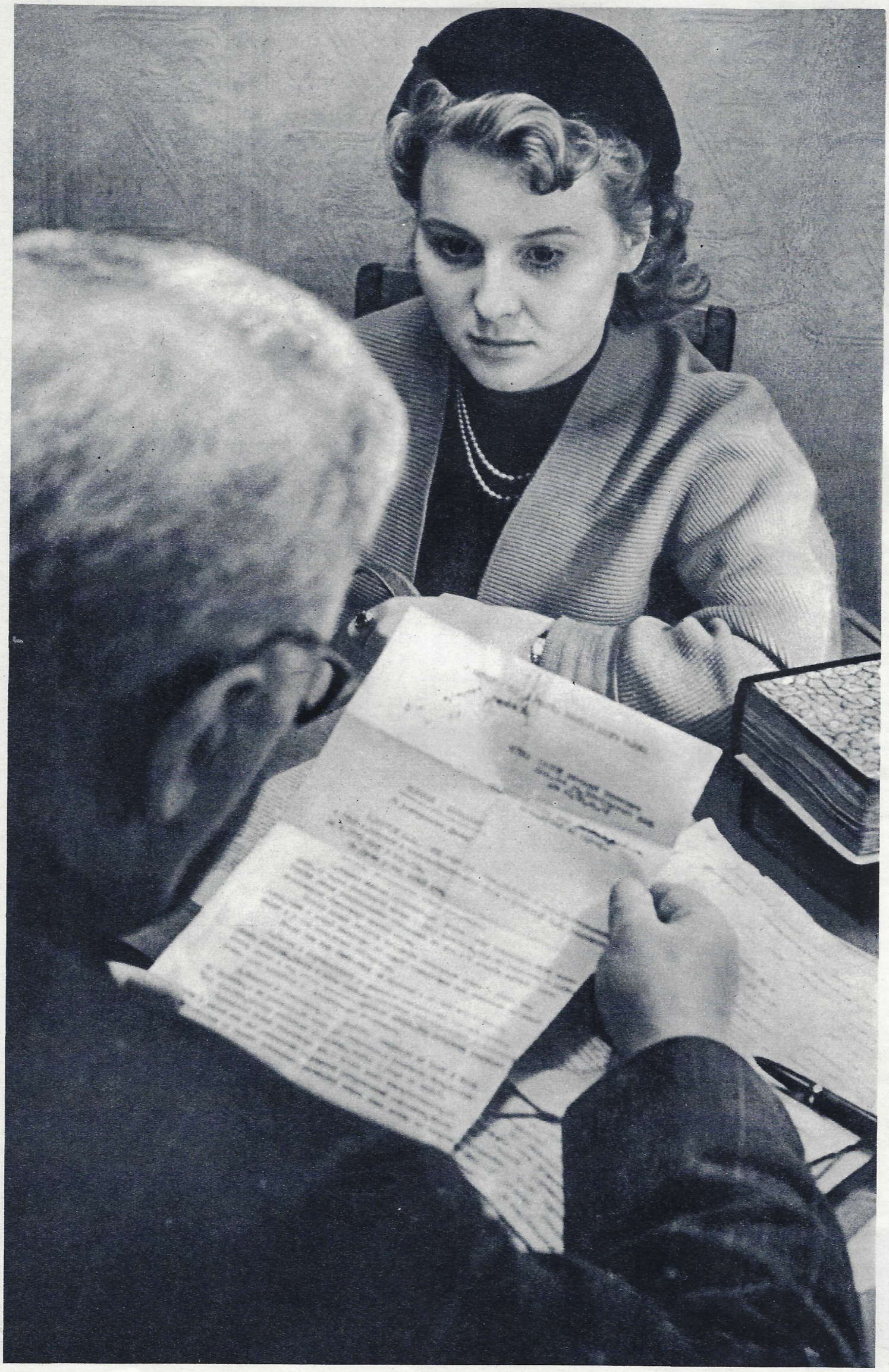

Kirj. **A. JUDIN.** **Valok. V. Ruikovitsh.**

Oli vuosi 1918. Pidettiin kansanoikeuden istuntoa. Esitin elämäni ensimmäisen puolustuspuheen. Jännitys tuntui salpaavan hengityksen. Kun tuomari luki päätöksen, jolla puolustettavani vapautettiin rangaistuksesta, tunsin syytettyjen puolustuksen olevan elämäntyöni.

Asianajajan toiminnassa arvostan sen humaanista lähtökohtaa. Puolustajan jalona tehtävänä on suhtautua hyvin syytettyyn, selittää hänelle syytöksen raskaus ja luonne, auttaa häntä parhaimman menettelytavan valinnassa, vahvistaa hänen henkistä minäänsä, kohottaa äänensä hänen puolestaan.

Otan esimerkiksi N:n jutun, jota tämän lehden kuvaaja oli seuraamassa. Tuomioistuimen pyynnöstä asianajajain kollegio nimesi minut puolustajaksi, koska syyttäjänä oli prokuraattori. Tällaisissa jutuissa puolustajan osanotto on välttämätön.

N. on leski. Hän oli ollut kassanhoitajana eräässä virastossa ja joutunut syytteeseen valtion varojen kavaltamisesta. Puolustuksen todistajat luonnehtivat syytetyn vaatimattomaksi, työtärakastavaksi ihmiseksi ja hyväksi äidiksi, mutta vaikeuksiin joutuneeksi: hänen molemmat lapsensa olivat jääneet jälkeen kehityksessä, laiminlöivät usein koulun ja olivat viime aikoina hylänneet opiskelun kokonaan. N. halusi kuitenkin antaa lapsilleen koulusivistyksen, mutta sensijaan, että olisi pyytänyt apua asianomaisilta yhteiskunnallisilta laitok-

← Tänään asianajaja A. Judinilla on vastaanottopäivä lainopillisessa neuvolassa.

→ Tämä kuva on otettu vankilassa asianajajan keskustellessa puolustettavansa kanssa. Kuvaajan piti saada kuvattavien suostumus läsnäoloon, sillä tällaisissa keskusteluissa ei sivullisia saa olla (ensim. kuva). Oikeanpuoleisessa kuvassa A. Judin antamassa viimeisiä neuvoja N:lle ennen oikeuden istuntoa.

— Paras puolustus N:lle on vilpitön kertomus siitä, miten vaatimaton uurastaja ja rakastava äiti tuli rikkoneeksi lakia ilman vähäistäkään alhaista herätettä.

— Suuri huoli sydämessään hän näki lastensa sairastelevan ja jäävän jälkeen kehityksessään...

— Ottaessaan valtion varoja yksityistuntien maksamiseen hän aina toisti mielessään: "Minä palautan ne, minä vain lainaan"...

— Minä kiistän prokuraattorin väitteen: kysymyksessä ei ole kavallus, vaan virka-aseman väärinkäyttö.

— Tämä on sellainen tapaus, jossa neuvosto-oikeuden sosialistinen humanismi voi ilmetä aivan erikoisen selvästi.

— Olkoon tuomionne hänelle varoituksena ja rohkaisuna... Uskon että annatte hänelle ehdonalaisen tuomion.

silta, hän ryhtyi palkkaamaan lapsille kotiopettajia. Siitä koitui menoja, jotka eivät mahtuneet perheen tulojen puitteisiin ja N. ryhtyi ottamaan rahaa hänelle uskotuista valtion varoista, peitellen tekoaan väärennyksillä.

Ottaen huomioon syytetystä annetut myönteiset lausunnot ja hänen rikoksensa herätteetkin, oikeus tosin totesi hänet syylliseksi, mutta lieventävien asianhaarojen vallitessa antoi hänelle ehdonalaisen tuomion. Tuskin tarvinnee mainita, että tällainen päätös tuotti minulle suurta moraalista tyydytystä.

Puolustus on sosialistisen oikeuslaitoksen oleellinen osa. Syytetyn oikeus puolustukseen on taattu Neuvostoliiton perustuslaissa, ja tämän oikeuden loukkaaminen aiheuttaa tuomion ehdottoman kumoutumisen.

Mieleeni muistuu V:n juttu, jossa syyttäjänä oli prokuraattori. Puolustusasianajaja ei saapunut oikeuden istuntoon. Syytetty ei tehnyt selvää ilmoitusta, että hän kieltäytyy puolustuksesta. Oikeus käsitteli kuitenkin asian ja langetti tuomion. Oli luonnollista, että Neuvostoliiton korkein oikeus kumosi sen, koska oikeuden istunto oli pidetty ilman puolustajan läsnäoloa.

Muista syytetyn oikeuksista mainittakoon oikeus valita vapaasti puolustusasianajajansa. Siinä suhteessa on kuvaava L:n juttu. Häntä syytettiin törkeästä rikoksesta. Syytetty pyysi jutun lykkäystä voidakseen saada avustajakseen valitsemansa asianajajan. Oikeus eväsi pyynnön sillä perusteella, että syytetylle oli jo nimetty puolustaja. Tässäkin tapauksessa korkein oikeus kumosi tuomion todeten, että L:n oikeutta valita asianajajansa oli loukattu.

Tosiasioihin ja lakiin nojaten puolustaja pyrkii tuomaan ilmi kaiken sen, mikä puhuu syytetyn puolesta. Hän vastustaa rohkeasti syyttäjän perusteluja. Puolustus edistää syyttömän vapauttamista tahi syyllisen rangaistuksen lieventämistä. Vain siten puolustaja käsittää ammattinsa velvoituksen neuvosto-oikeuden ylevien päämäärien palvelijana.

Toimintamme ei rajoitu esiintymiseen oikeuden istunnoissa. Me työskentelemme myös neuvonantajina lainopillisissa neuvoloissa. Sieltä kansalaiset käyvät tiedustelemassa, mitä laki säätää eri kysymyksistä, ja etsimässä suojaa ja puolustusta eduilleen ja oikeuksilleen. Lainopillinen apu on Neuvostoliitossa jokaisen saatavissa, ja monissa tapauksissa sitä annetaan maksutta. Se on maksutonta esim. eläke- ja avustusasioissa, työvamma- ja lapsenelatusjutuissa yms.

Neuvostolaisen asianajajan velvollisuuksiin kuuluu myös rikkomusten torjuminen sekä lain ja ihmisarvon kunnioittamisen kasvattaminen kansalaisissa. Kaikella toiminnallamme me itseasiassa selitämme ja teemme tunnetuksi maamme lakeja ja neuvosto-oikeuden periaatteita. Lisäksi monet meistä ovat poliittisia ja tieteellisiä tietoja levittävän yhdistyksen jäseniä ja siinä ominaisuudessa pitävät työläisille ja toimihenkilöille esitelmiä lainopillisista kysymyksistä.

Kun asianajaja esiintyy oikeudessa puolustajana hän joutuu kiertämättä arvostelemaan julkisesti syyteaineistoa ja usein myös valtionelinten toimintaa ja päätöksiä. Siksi työmme voi olla hedelmällistä vain siinä tapauksessa, että asianajajisto on riippumaton. Tällaisen riippumattomuuden turvaa itse asianajotoimistojen rakenne: ne ovat kansalaisjärjestöjä, jotka itse johtavat itseään demokraattisella pohjalla. Kukaan ei sekaannu niiden jokapäiväiseen toimintaan. Oikeusministeriöllä on vain yleinen valvontaoikeus asianajokollegioihin nähden.

Työmme vaatii tietenkin suurta henkistä jännitystä, eikä liene ollut vain vitsi, kun eräs lainoppinut sanoi kahdeksankymmenvuotispäiväänsä juhlittaessa, että vain vaihtamalla asianajon tieteelliseen tutkimustyöhön hänen on onnistunut saavuttaa näin kunnioitettava ikä.

Elettyä elämääni ajatellessani, olen kuitenkin varmasti vakuuttunut siitä, että jos vallassani olisi kääntää ajanpyörää taaksepäin ja aloittaa työtaipaleeni alusta, valitsisin saman ammatin.

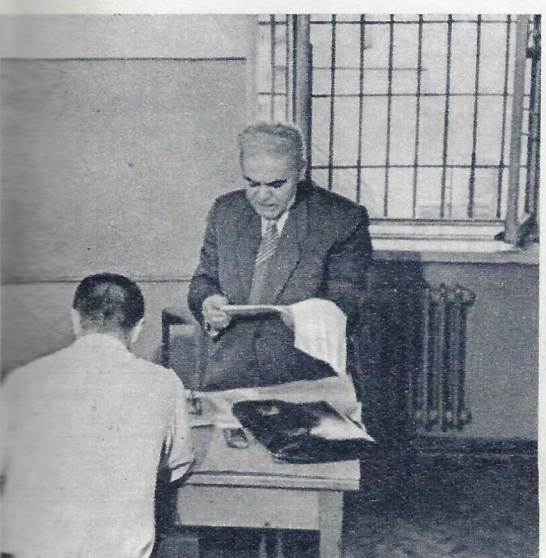

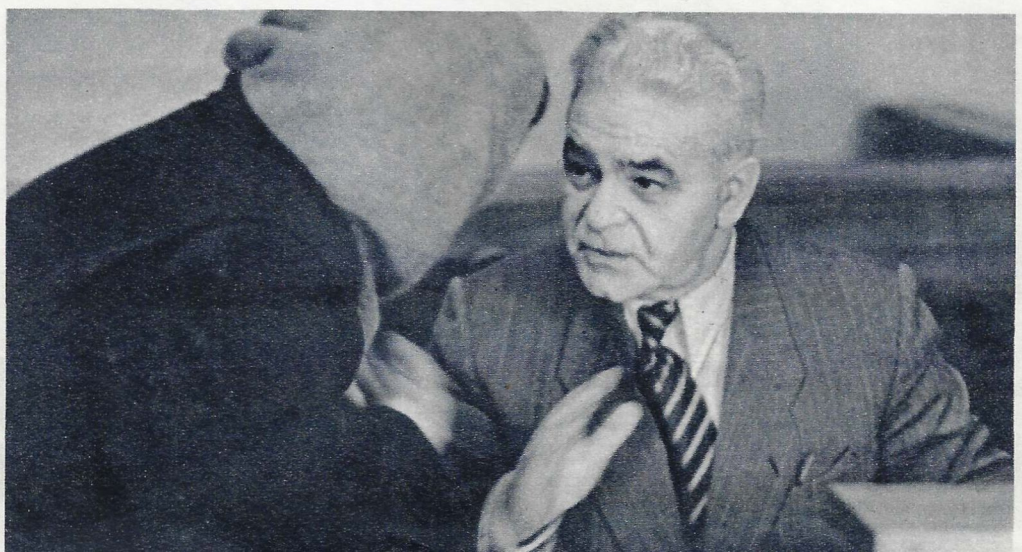

Kynä kädessä ympäri Moskovaa

Piirtänyt G. Kalinovski.

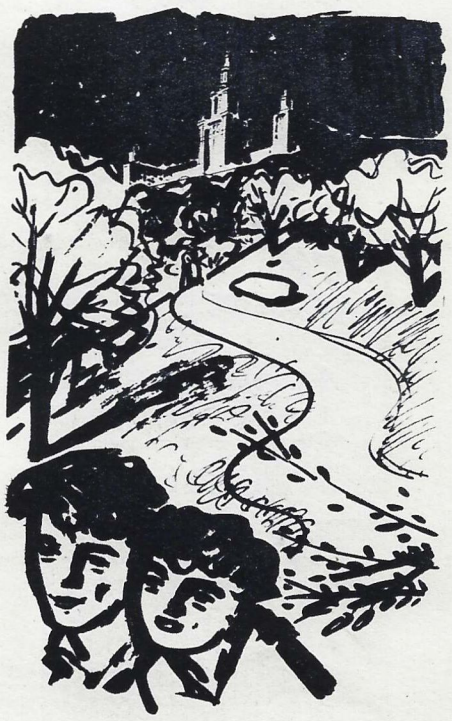

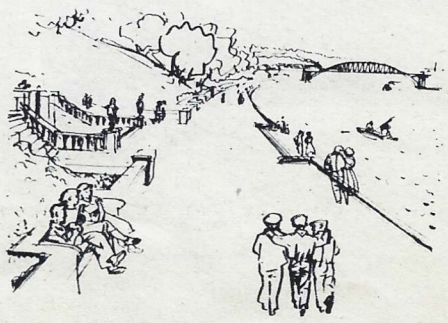

HUUMORIA

Piirt. A. Jelisejev ja M. Skobelev.

— Ken on hän?

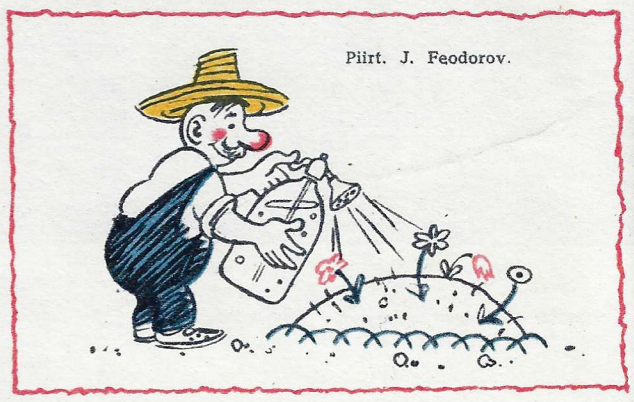

Piirt. J. Feodorov.

Järkiperäistäjä.

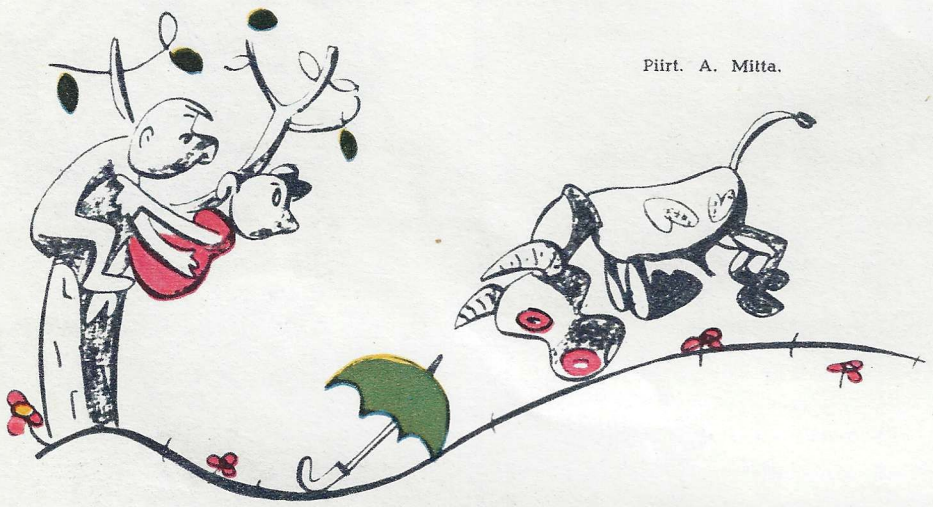

Piirt. A. Mitta.

Värisokea härkä.

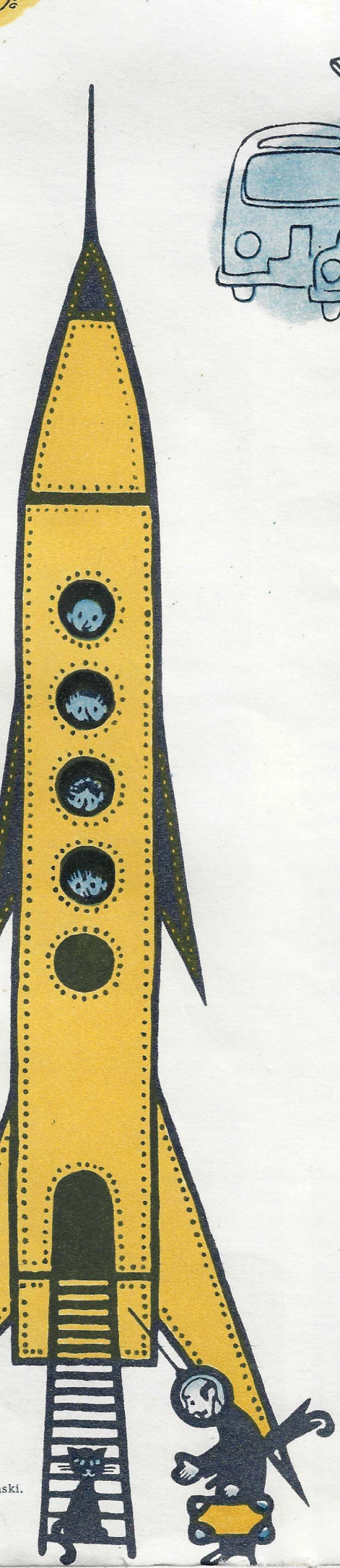

Piirt. J. Shtsheglov.

Kekseliäs kadullakulkija.

Piirt. M. Bitnyi.

Kerralla poikki. . .

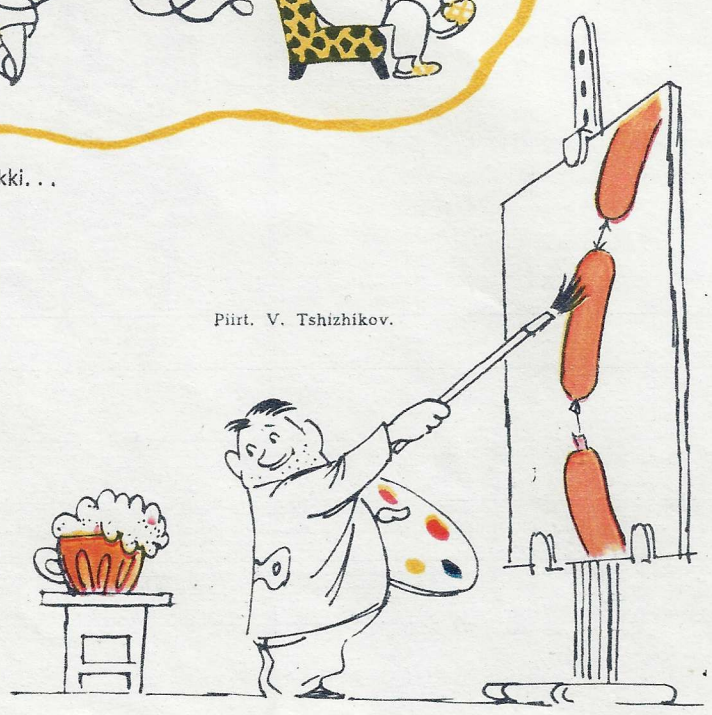

Piirt. V. Tshizhikov.

Ehdollinen refleksi.

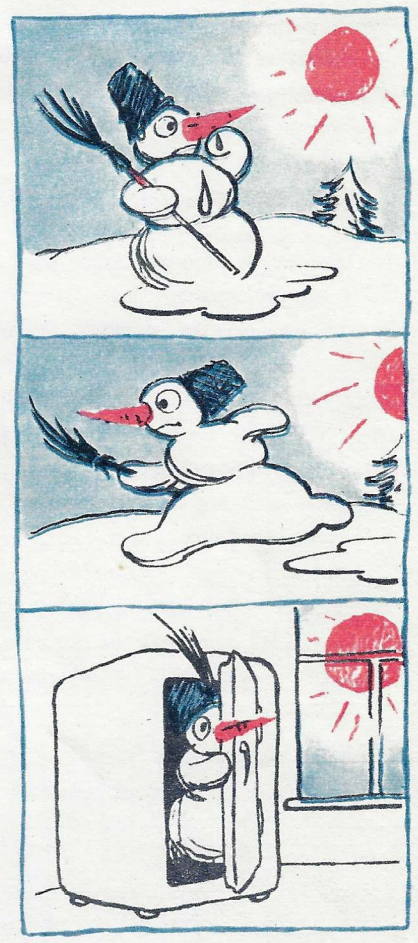

Piirt. J. Feodorov.

Kesämökille. . .

Voittamaton este.

Piirt. V. Statsinski.

Neuvostoliitossa on perustettu Neuvostoliitto—Japani-seura. Sen toiminta tulee palvelemaan näiden maiden kansojen ystävyyden, yhteisymmärryksen ja yhteistyön lujittamista ja laajentamista. Kuvassa Japanin Neuvostoliitossa oleva suurlähettiläs Suemitsu Kadowaki (oikealla) ja ulkomaihin kulttuuriyhteyksiä ylläpitävien neuvostoyhdistysten liiton varapuheenjohtaja N. Vizzhilin onnittelemassa toisiaan seuran perustamisen johdosta. **Valok. J. Jegorov.**

Moskovassa, Leningradissa, Kievissä ja Stalingradissa oli hiljattain itävaltalainen filmifestivaali. Neuvostoyleisö tutustui suurten säveltäjäin elämälle omistettuihin tuotteisiin, musikaalisiin komedioihin ja revyy'ihin. Kuvassa yleisöä moskovalaisen Udarnik elokuvateatterin luona itävaltalaisen filmifestivaalin aikana. **Valok. A. Ptitsyn.**

"Kaikkien maiden uskovaisten lähentymisestä voisi olla suurta apua kansojen välisen rauhan lujittamiselle" — sanoi Neuvostoliitossa vieraillut viiden englantilaisen munkkikunnan valtuuskunta. Kuvassa vieraat Moskovan Kremlin Marian taivaaseenastumisen kirkossa. **Valok. N. Kuleshov.**

Musiikille omistautuneet ihmiset ymmärtävät helposti toisiaan vaikka puhuisivatkin eri kieltä. Kuvassa neuvostolainen säveltäjä V. Muradeli (oikealla) ja hänen vieraansa kreikkalaiset säveltäjät F. Kariotakis ja M. Varvoglis. **Valok. O. Tsesarski.**

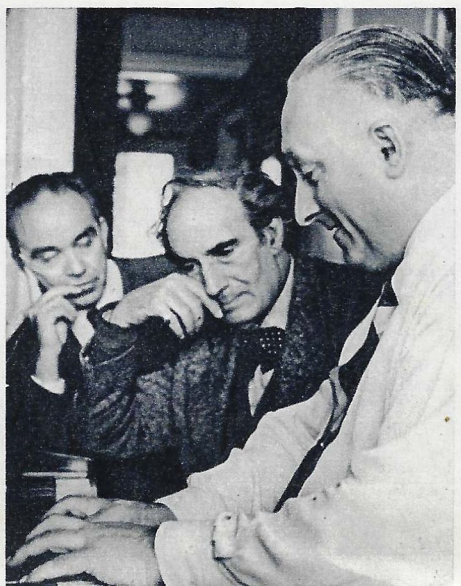

Kuvaamataiteen museo, jossa oli Argentiinan, Meksikon ja Brasilian taiteilijain teosten näyttely.

Hanns Kralik "Laivaveistämöllä". Saksalaista grafiikkaa.

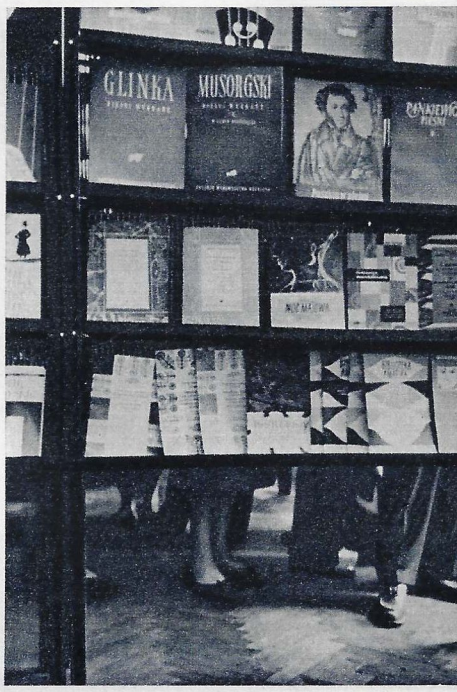

Välähdys puolalaisesta kirjanäyttelystä.

Moskovan näyttelyissä

Moskovassa on parhaillaan useita näyttelyjä, jotka kuvastavat muiden maiden elämää, taloutta ja kulttuuria.

Ansaittua suosiota on saavuttanut Argentiinan, Meksikon ja Brasilian taiteilijain teosten näyttely.

Suurella mielenkiinnolla moskovalaiset katselevat saksalaista grafiikkaa. Näyte-esineet antavat käsityksen tämän taidealan kehityksestä Saksassa viimeksi kuluneiden 80 vuoden ajalta.

Mielenkiintoista, originellia ja opettavaa — sanovat moskovalaiset puolalaisesta kirjanäyttelystä.

Tshekkoslovakialaisessa taidenäyttelyssä on jatkuvasti runsaasti väkeä. Katsellessa näyte-esineitä voi todeta, kuinka kansan henki kuvastuu sen luomuksissa. **Valok. O. Tsesarski.**

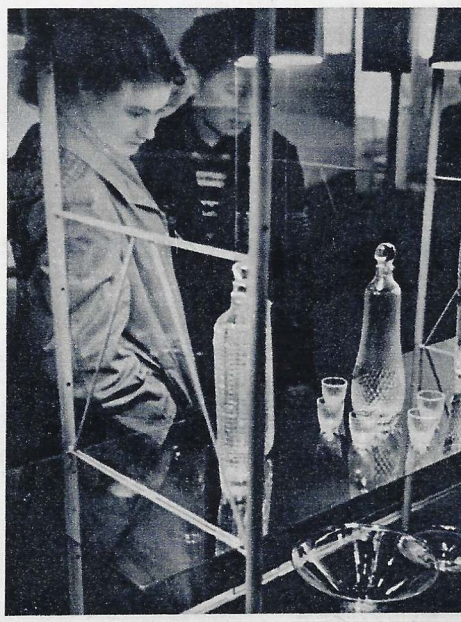

Tshekkoslovakialaista lasia ja kristallia.

Liane Daydé ja Youly Algaroff Tshaikovskin baletissa ''Divertissement''.
Valok. V. Ruikovitsh.

RANSKALAINEN BALETTI MOSKOVASSA

''Lähtekäämme kaupungille!'' Kolmas vasemmalta Liane Daydé ja neljäs Michel Renault.

LITERATURNAJA GAZETA

. . .Ranskalaiset vieraat ovat alansa mestareita ja teatteri kantaa ansioituneesti perinteellistä nimeä: Kansallinen musiikki- ja tanssiakatemia.

VETSHERNAJA MOSKVA

Ranskalaisten taiteilijain suuri ansio on juuri siinä, että tuntien ja tajuten hienosti klassillisen baletin romanttisen tyylin he ovat luoneet muotoyhtenäisyydeltään eheitä eepillisiä kuvia.

SOVETSKAJA KULTURA

Pariisilainen Grand Opera baletti on henkilökokoonpanoltaan eräs vahvimpia, ellei vahvin koko Länsi-Euroopassa.
Ensinnäkin Yvette Chauviré. Kaikilta ominaisuuksiltaan hän on tosiaankin ranskalaisen baletin huomatuimpia. . .

LES NOUVELLES DE MOSCOU

Liane Daydén ominaisuudessa ranskalaisella baletilla on lahjakas näyttelijätär. . . .Luonto ei ole ollut kitsas Lianen suhteen. . . Mutta näyttelijätär on itsekin tehnyt paljon ansaitakseen vaativaisen moskovalaisen yleisön ihastuksen.

Ranskalaisia tanssijoita miellyttävät neuvostoliittolaiset kamerat.

IZVESTIJA

Olemme saaneet tutustua ensiluokkaiseen balettiryhmään, jonka jokainen osanottaja corps de ballet'ista alkaen aina balettitähtiin asti hallitsee hienosti klassillisen tanssin taidon esittäen sitä ihanasti, kevyesti ja aistikkaasti.

KOMSOMOLSKAJA PRAVDA

Lausumme kiitoksen ranskalaisille siitä, että he panivat yleisömme jälleen rakastamaan ja arvostamaan klassillista tanssia sen perinteellisessä puhtaudessa.

PRAVDA

Iloitsemme ranskalaisten taiteilijain menestyksestä emmekä sano heille ''hyvästi'', vaan ''näkemiin''. Toivomme uutta tapaamista!

Ranskalaiset vieraat Moskovan Kremlissä.
Valok. A. Ptitsyn ja J. Umnov.

Meillä on oppimista toisiltamme

— Minua on onnistanut, sanoi lehtemme avustajalle Ranskan yhtyneiden musiikkiteatterien ylijohtaja hra Georges Hirsch. — Olen ollut Neuvostoliiton Bolshoin balettiryhmän ensiesityksessä Pariisissa ja Grand Operan ensiesityksessä Moskovassa.

Moskovalaiset aloittivat esityksensä Prokofjevin baletilla ''Romeo ja Julia'' sellaisen kuuluisan balettitähden kuin Galina Ulanovan osanotolla. Baletti valtasi yleisön aidoilla elämyksillä ja tanssikielen mestarillisella tulkinnalla. Se valtasi pariisilaiset, jotka eivät ole tottuneet moniosaisiin balettiesityksiin, myös mittavuudellaan ja valtavuudellaan. Kosketus esittäjäin ja yleisön välillä ei herpaantunut hetkeksikään. Sali seurasi jännityksellä näyttämötapahtumia. Se oli suurenmoista!

Ranskalaiset näyttivät moskovalaisille baletin ''Giselle'' sekä useita lyhyitä balettiesityksiä, joihin ranskalainen yleisö on tottunut. Tällaiset pienet balettiesitykset, joita mahtuu yhteen iltaan pari—kolme, suovat mahdollisuuden esitellä yhdessä illassa useita suuria tanssitaiteilijoita. Olen sangen tyytyväinen esityksiimme. Moskovalaiset taiteen harrastajat ja hienot arvostajat

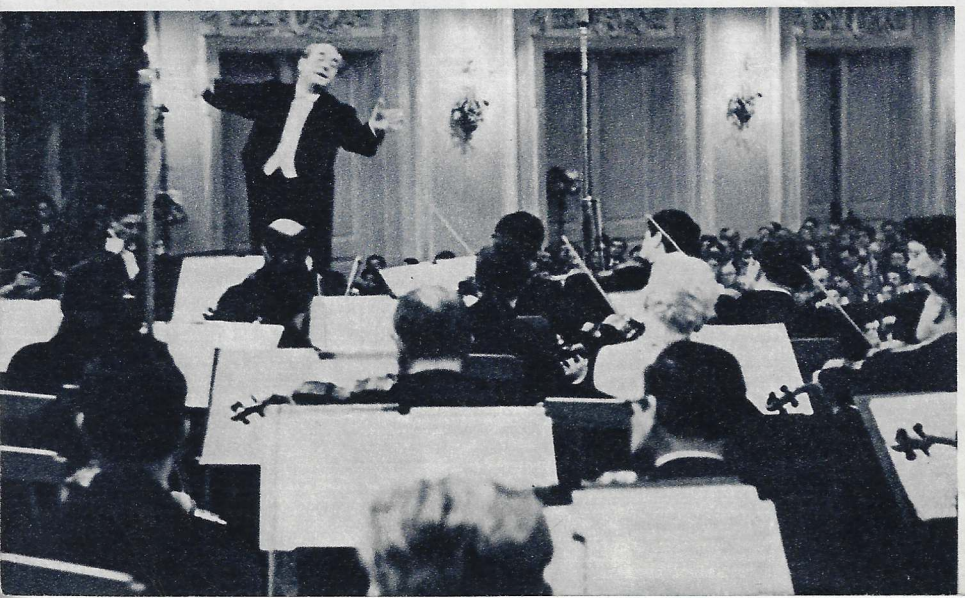

Vasemmalla Philadelphian orkesteri Moskovan konservatoriossa (ohjaaja E. Ormandy). Toisessa kuvassa neuvostoliittolaisten ja amerikkalaisten muusikkojen tapaamistilaisuus. Etualalla E. Ormandy ja Bolshoin kapellimestari V. Nebolsin.
Valok. O. Tsesarski.

''Romeo ja Julian'' ensiesityksen jälkeen Pariisissa. Etualalla vasemmalla G. Ulanova ja J. Zhdanov.

Koko vapaa-aikansa neuvostonäyttelijät uhrasivat tutustumiselle Pariisin nähtävyyksiin.

Grand Operan harjoitussalissa.
Valok. balettitanssija S. Vlasov.

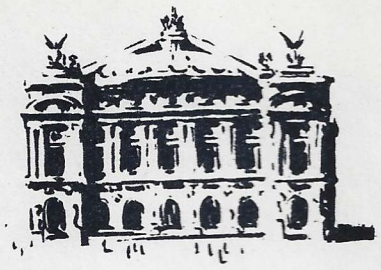

BOLSHOIN BALETTI PARIISISSA

LE PARISIEN

Koko Pariisi katsoi eilen Galina Ulanovaa Romeon silmin... Bolshoin baletti valtasi Pariisin samoin kuin se sitä ennen valtasi Lontoon ja Tokion...

LE MONDE

Sanottakoon suoraan, että Tshaikovskin ''Joutsenlammen'' tulkinta Bolshoin balettiryhmän esityksessä ''Romeo ja Julian'' jälkeen ihastutti meitä sanomattomasti...

LE FIGARO

''Gisellen'' valtava voittokulku Grand Operan näyttämöllä ei ole selitettävissä yksinomaan sillä, että Bolshoin baletti antoi meille Théophile Gautierin libretton kokonaisuudessaan jättämättä siitä pois yhtään sanaa ja yhtään huokausta, vaan myös sillä, että moskovalaiset tanssijat esittivät meille näytelmän, eikä vain erillisiä loistosuorituksia. He pysyvät uskollisina dramaattisten tapahtumain kehitykselle ja heidän jokainen ilmeensä ja liikkeensä selittää ja jatkaa aihetta.

LIBERATION

Bolshoin balettiryhmän jokainen esitys tuo sen corps de ballet'ille yhäti yltyvän yleisön ihastuksen... Jokainen esitys pakottaa meidät ihailemaan yhä enemmän sen taituruutta, joka jättää kauas jälkeensä maailman kaikkien corps de ballet'tien taitavuuden.

L'AURORE

Valtavin suosionosoituksin yleisö otti vastaan Prokofjevin baletin ''Romeo ja Julia''.

FRANCE-SOIR

Ulanova on nähtävä voidakseen ymmärtää hänen esitystaitonsa puhtauden, hänen liikkeidensä runollisuuden ja niiden herättämän tunnevaikutuksen. Hän on melkein ainut traagillinen ilmetulkitsija...

ottivat esityksemme vastaan lämpimästi ja sydämellisesti. Suosionosoituksilla ja tanssijain esiinkutsumisella ei ollut loppua.

Kansan henkeä, luonteenlaatua ja sen kansallisia erikoisuuksia ilmaiseva tanssikieli on ymmärrettävää ja mukaansatempaavaa. Siksi ranskalaiset ottivat Pariisissa niin hyvin vastaan neuvostobaletin ja venäläiset taas aplodoivat Moskovassa niin voimakkaasti ranskalaisille taiteilijoille.

Vuorovierailu on epäilemättä tehnyt suuren vaikutuksen kumpaankin ryhmään. Onhan kummallakin paljon oppimista toisiltaan. Olemme jo tehneet itsellemme eräitä johtopäätöksiä. Luulen, että neuvostoliittolaiset balettimestarit ovat myös ammentaneet itselleen jotakin opettavaa pariisilaisesta baletista.

— Olen aina kannattanut aktiivisesti Ranskan ja Neuvostoliiton kulttuurivaihtoa, korosti hra Georges Hirsch. Yleisölle ei olisi näytettävä vain kummankin maan suuria teatteriryhmiä ja yhtyeitä, vaan myös yksityisiä muusikkoja, laulajia ja tanssimestareita. Totean ilolla, että siinä suhteessa on jo saavutettu eräitä myönteisiä tuloksia.

Grand Operan taiteilijat ovat monta kertaa kertoneet minulle siitä sydämellisestä vastaanotosta, jonka he ovat saaneet osakseen Moskovassa. He eivät laske sitä yksinomaan ammattinsa arvostukseksi, vaan myöskin myötätunnon osoitukseksi meitä, ranskalaisia kohtaan. Pidämme sitä erikoisen suuriarvoisena, sanoi hra Georges Hirsch lopuksi.

Jatkakaamme ja kehittäkäämme siis ystävyys- ja kulttuuriyhteyksiämme!

Galina Ulanova ja Juri Zhdanov S. Prokofjevin baletissa ''Romeo ja Julia''.
Valok. J. Umnov.

Amerikkalaisia muusikkoja Neuvostoliitossa

Kuuluisan amerikkalaisen kapellimestarin E. Ormandyn johtama Philadelphian sinfoniaorkesteri, joka on maailman parhaimpia yhtyeitä, esiintyi hiljattain suurella menestyksellä Moskovassa, Leningradissa ja Kievissä. Hiukan myöhemmin näissä kaupungeissa vieraili mainio amerikkalainen kapellimestari Leopold Stokowsky, joka johti neuvostoliittolaisia orkestereita.

Leopold Stokowsky johtamassa orkesteria. Toisessa kuvassa Stokowsky neuvostosäveltäjän T. Hrennikovin vieraana (ensimmäinen oikealla).
Valok. O. Tsesarski.

Urheilu

Kuvassa moskovalaiset seuraamassa Lenin-stadionin isossa kaukalossa ensi kerran Neuvostoliitossa järjestettyjä moottoripyöräkilpailuja murskaradalla. Kilpailijat saavuttivat muuten suuria nopeuksia. **Valok. A. Ptitsyn.**

KOVIEN KOITOSTEN KYNNYKSELLÄ

Vuonna 1954 pidettiin Rooman olympiastadionilla paahtavassa auringonpaisteessa voimistelun XIII MM-kilpailut. Nyt on tullut aika määritellä uudet mestarit. Kultamitalimiesten tulevaksi ottelupaikaksi on valittu Moskova, joka on ansainnut tämän kunnian voimistelijoittensa loistavilla voitoilla Roomassa sekä Helsingin ja Melbournen olympialaisissa.

Onnistuukohan neuvostovoimistelijain hallita viime kisoissa hankitut asemansa?

Neljä vuotta on melko pitkä aika. On varttunut ja vahvistunut nimimiesten ja miksei naistenkin uusi sukupolvi. Kullasta tulevat aiheellisesti ottelemaan Neuvostoliiton, Japanin, Suomen, Tshekkoslovakian, Länsi-Saksan, Bulgarian ja Amerikan voimistelijat sekä Neuvostoliiton, Tshekkoslovakian, Puolan ja Romanian voimistelijattaret. Tämä nimiluettelo saattaa vielä lisääntyäkin. Kilpailujen kulussa voi sattua mieluisia yllätyksiä ja ilmaantua uusia nimiä.

Esitysohjelmakin muuttuu yhä monimutkaisemmaksi. Se, mikä vielä jokin aika sitten näytti mahdottomalta, muuttuu nykyisin normiksi. Aikaisemmin ei voitu kuvitellakaan kaksinkertaista takavolttia maahan tullessa, mutta nyt sen tekevät jo monen monet voimistelijat.

XIV MM-kilpailuihin on ilmoittautunut osanottajia yli 20 maasta, siinä luvussa Iranista, Kiinasta, Saksan demokraattisesta tasavallasta ja Etelä-Afrikan liitosta, joiden voimistelijat eivät ole aikaisemmin osallistuneet suuriin kilpailuihin.

Ensi kerran urheilun historiassa kohtaavat toisensa ystävyysottelussa Moskovassa Neuvostoliiton ja Amerikan yleisurheilijat. Urheilun ystävien huomio on jo nyt kiintynyt tähän tapaukseen, eikä vain sen vuoksi, että se tulee olemaan kisaveikkojen ensimmäinen ottelu, vaan myös siksi, että kummallakin kilpapuolella on erinomaisia juoksijoita, heittäjiä ja hyppääjiä — olympiavoittajia ja ennätysmiehiä. Kilpailujen osanottajista tulee olemaan kolme neljännestä maailman parhaimpia yleisurheilijoita. Vain olympialaisissa saattaa nähdä voimakkaampaa edustusta!

Yhdysvaltain yleisurheilijat kuuluvat maailman parhaimpiin. Pikamatkoilla, estejuoksussa, seiväshypyssä, kuulantyönnössä ja kiekonheitossa ei heillä ole tähän asti ollut vertaisia Euroopassa. Helsingin ja Melbournen olympialaisissa Yhdysvaltain miesjoukkue johti kilpailuja jättäen Neuvostoliiton joukkueen toiselle sijalle. Neuvostoliiton naisjoukkue oli edellä amerikkalaisesta.

On vaikea lähteä ennakoimaan voiton mahdollisuutta tulevissa otteluissa. Molemmat kilpapuolet ovat valmistuneet kisoihin kovasti ja sitkeästi. Jos sattuu olemaan hyvä sää, niin ennätyksiäkin tulee.

J. Rubin.

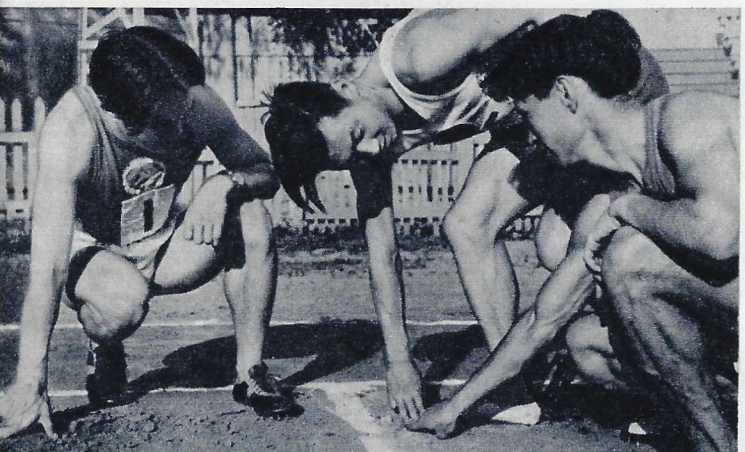

Kilpakoitos Kazakstanin pääkaupungissa

Tänä vuonna on neuvostoliittolaisilla urheilijoilla paljon kansainvälisiä otteluja. Kilpailuihin eivät osallistu vain maajoukkueet, vaan myös liittotasavaltojen sekä eri urheiluseurojen joukkueet. Kuvassa Alma-Atassa pidettyjen Mongolian kansantasavallan, Kazakstanin ja Kirgisian yleisurheilijain ystävyysottelujen osanottajia. Vasemmalta: kazakhi S. Kanapijev, mongoli Z. Senreenin ja kirgiisi A. Badygov analysoimassa 200 m juoksua. **Valok. V. Pozdenko.**

14 miljoonaa voittoa

Nämä kuvat on näpätty päivänä, jolloin sanomalehdet joutuivat erikoisen kovan kysynnän kohteeksi, sillä harvoinhan saattaa saada auton 5 ruplalla. Juuri tällainen mahdollisuus tarjoutui Venäjän federaation kansalaisille äskettäisten suurarpajaisten aikana. "Onnellisia" olikin 14 miljoonaa. He saivat 100 Volgaa, 300 Moskvitshia, paljon moottoripyöriä, mopedeja, jääkaappeja, kelloja ja monia muita esineitä yhteensä 400 miljoonan ruplan arvosta. **Valok. A. Ptitsyn.**

Tähän asti on häntä aina onnistanut. Entä tänään?

— Missä on minun voittoni?

Kas kun ei ollut auto, mutta hyvähän se on kellokin!

Päätoimittaja N. GRIBATSHEV.
Kuvituspuolen johtaja taiteilija A. ZHITOMIRSKI.

Jäljentäminen viittaamatta Neuvostoliitto-lehteen kielletty.

Toimituksen osoite: Moskova, K—9, Moskvininkatu 8.

Pravdan kirjapaino, Moskova, Pravdankatu 24.

DEBYTANTTEJA

Valok. V. Shahovskoi ja A. Ptitsyn.

Tutkintonäytäntö on suuri ja jännittävä tapahtuma nuorille näyttelijöille, ohjaajille ja lavastajille. Opiskeluvuodet ovat menneet ja on tullut aika asettaa kokeille kaikki kyvyt, tiedot ja taidot, joita on saatu teatterikoulun seinien sisällä.

Seitsemäntoista näytelmää esitettiin Neuvostoliiton teatterikorkeakoulujen päästötutkintonäytäntöjen ensimmäisessä katselmuksessa Moskovassa.

Neuvostoliitossa on yhteensä 1 400 taidealan oppikoulua, mutta katselmukseen osallistui vain draamanäyttelijöitä kouluttavia oppilaitoksia, jotka esittivät Venäjän ja muiden maiden klassikkojen sekä nykyisten neuvostoliittolaisten ja länsimaisten näytelmäkirjailijain tuotteita venäjän, ukrainan, armenian, gruusian ja osetian kielellä.

Kymmenen päivän aikana nähtiin näytelmiä, jotka olivat erilaisia ohjaustyyliltään, mutta tasaisia taiteelliselta hehkultaan ja pyrkimykseltään tuoda ilmi aito elämäntotuus.

A. Steinin näytelmässä ''Hotelli Astoria'' kerrotaan toisen maailmansodan ankeista päivistä ja leningradilaisten miehuudesta. Näytelmän esitti katselmuksessa Moskovan Taideteatterin studiokoulu. Vasemmanpuoleisessa kuvassa G. Romodina sissityttö Lindan osassa.

Kuvat oikealta: 1. Kohtaus Shakespearen tragediasta ''Cymbeline'' Valtion teatterikorkeakoulun esittämänä. 2. Erivanin taide- ja teatteri-instituutin oppilaat esittivät armenialaisen G. Sundukjanin näytelmän ''Testamentti''. 3. Prosper Mérimée'n ''Naispaholainen'', esittäjinä Pohjois-Osetian teatteristudion oppilaat.

TAKASIVULLA: S. Shtsherbak tekijän äänen esittäjänä J. Oleshan sadussa ''Kolme Paksusta'' (Moskovan Vahtangov-teatterin opisto).

NEUVOSTOLIITTO

N:o 19

1958